

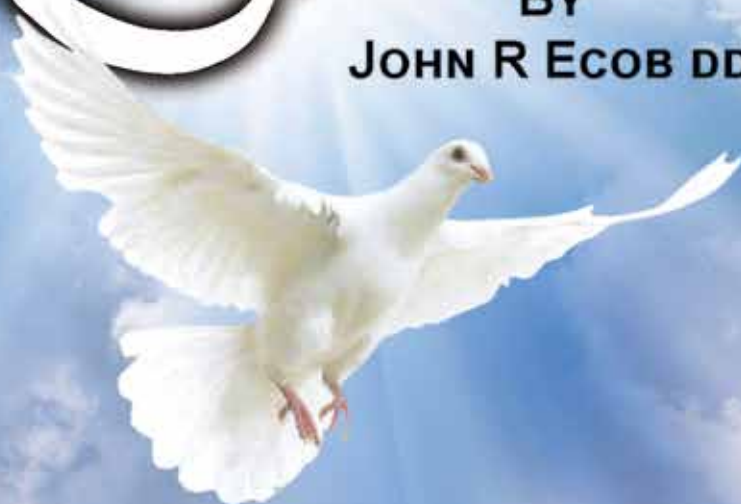

പ്രത്യാശാദൂതൻ

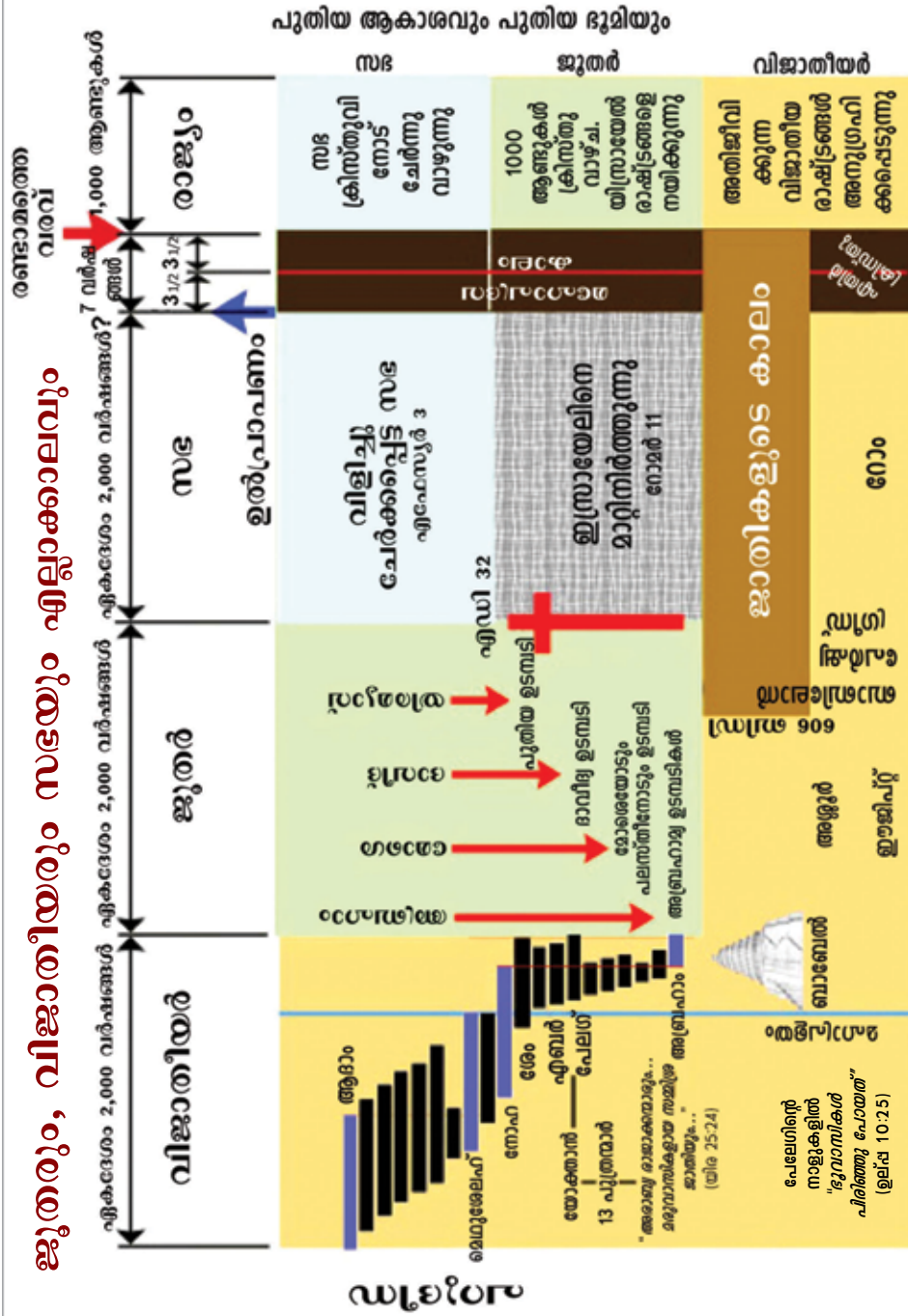
പ്രവചന പരമ്പര - പാഠം 2

ഇനി മർദ്ദപ്രാപ്തനും

BY
JOHN R ECOB DD

ജൂതരും, വിജാതീയരും സഭയും എല്ലാക്കാലവും

സഭയുടെ ഉൽപ്പാപണം

by
John R Ecob DD

ഉള്ളടക്കം

ആമുഖം	3
അദ്ധ്യായം 1 - ഉൽപ്രാപണത്തോട് എതിർപ്പ്	5
അദ്ധ്യായം 2 - യുഗാന്ത്യശാസ്ത്ര ചരിത്രം	10
അദ്ധ്യായം 3 - ഉൽപ്രാപണം ദൈവിക കൈകാര്യ കാലഘട്ടമാണ്	15
അദ്ധ്യായം 4 - ഉൽപ്രാപണം സഭയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ്	21
അദ്ധ്യായം 5 - ഉൽപ്രാപണം "പുറപ്പെടൽ" ആണ്	27
അദ്ധ്യായം 6 - ഉൽപ്രാപണം "അന്ത്യകാഹളം" ആണ്	36
അദ്ധ്യായം 7 - ഉൽപ്രാപണം യിസ്രായേലിന് അടയാളമാണ്	41
അദ്ധ്യായം 8 - ഉൽപ്രാപണം ഒരു പുനരുത്ഥാനമാണ്	48
അദ്ധ്യായം 9 - ഉൽപ്രാപണം ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയ്ക്കാണ്	53
അദ്ധ്യായം 10 - ഉൽപ്രാപണം രക്ഷാ ശിരസ്ത്രമാണ്	60
അദ്ധ്യായം 11 - ഉൽപ്രാപണത്തെക്കുറിച്ച് തെറ്റായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ	66
i) ഉൽപ്രാപണവും വെളിപ്പാടും തമ്മിൽ ഒരു വിടവ്? ii) ഉൽപ്രാപണത്തിനു മുമ്പ് റഷ്യൻ/ഇസ്ലാമിക ആക്രമണങ്ങൾ? iii) മഹോപദ്രവത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ഉൽപ്രാപണം? iv) കാഹള ന്യായവിധികൾക്കു ശേഷം ദൈവഭക്തന്മുഖമുണ്ടോ ഉൽപ്രാപണം?	
അദ്ധ്യായം 12. - നിങ്ങൾ ഉൽപ്രാപണത്തിനായി ഒരുങ്ങിയിട്ടുണ്ടോ?	71

ആമുഖം

ഉൽപാപനെത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വേദപുസ്തകോപദേശം അഥവാ വിശ്വാസികൾ എടുക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പലസഭകളിലും പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല, “നിങ്ങൾക്ക് ഉൽപാപനെത്തെക്കുറിച്ച് അറിയാമോ?” എന്നു സഭാംഗങ്ങളോട് ചോദിച്ചാൽ, പലപ്പോഴുമുള്ള മറുപടി അതെക്കുറിച്ച് ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നാണ്. അപ്പോൾ, വേദപുസ്തകം വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു ക്രിസ്തുവിശ്വാസിക്ക് ഈ സത്യം വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടി വരുന്നു. ഈ യുഗാന്ത്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവാനിൽ വരികയും, മരിച്ചുപോയ ക്രിസ്തു വിശ്വാസികളുടെ ആത്മാക്കളെ തന്നോടൊപ്പം കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ ഒരു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ് നടക്കുകയും **മൺമാഞ്ഞ ക്രിസ്തുവിശ്വാസികളുടെ** ശരീരങ്ങൾ ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടുകയും, എന്നേക്കും കർത്താവിനോടു കൂടെ ആയിരിക്കേണ്ടതിന്, അവരുടെ ആത്മാക്കളുമായി വീണ്ടും ഒന്നിക്കുകയും ചെയ്യും.

ആ നിമിഷം, ഭൂമിയിൽ ജീവനോടിരിക്കുന്ന വിശ്വാസികളും രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ഒരു പുനരുത്ഥാന ശരീരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. നൊടിയിടയ്ക്കുള്ളിൽ, മരിച്ചവരും ജീവനോടിരിക്കുന്ന വിശ്വാസികളും ഒരുമിച്ച് “**ആകാശത്തിൽ കർത്താവിനെ എതിരേല്പാൻ മേഘങ്ങളിൽ എടുക്കപ്പെടും, ഇങ്ങനെ നാം എപ്പോഴും കർത്താവിനോടു കൂടെ ഇരിക്കും**” (1 തെസ്സ 4:17).

പുനരുത്ഥാന ശരീരത്തിൽ എടുക്കപ്പെടാത്തവരായി ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ ഈ സമയത്ത് എഴുവർഷ മഹോപദ്രവകാലത്തെ ഭയാനതകൾ അനുഭവിക്കുവാൻ കൈവിടപ്പെടും. അക്കാലത്ത് ക്ഷാമം, യുദ്ധം, ഭൂകമ്പങ്ങൾ, രോഗം എന്നിവയാൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗം മിക്കവാറും ഭൂമിയിൽ നിന്നു തുടച്ചു നീക്കപ്പെടും (മത്താ 24:7, 21, 22).

ക്രിസ്തു വിശ്വാസികളുടെ ഉൽപാപണം കഴിഞ്ഞയുടൻ, 144,000 യഹൂദ പുരുഷന്മാർ ക്രിസ്തുവിലേക്കു തിരിഞ്ഞു രക്ഷിക്കപ്പെടും (വെളി 7:1-8; മത്താ 24:14). ‘**ഇവർ രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം**’ പ്രസംഗിക്കും. ക്രിസ്തു മടങ്ങി വന്ന് വാഴുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന് ലോകത്തിനു മുന്നറിയിപ്പു നല്കും, ക്രിസ്തു ആകാശത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി, തുടർന്ന് രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാനസാന്തരപ്പെട്ട് കർത്താവിനെ അന്വേഷിപ്പിൻ എന്ന് അവർ ആളുകളെ അറിയിക്കും. ഈ യഹൂദ പുരുഷന്മാരെല്ലാവരും മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ രക്തസാക്ഷികളാകും (വെളി 14:1-5).

മഹോപദ്രവകാലത്ത്, റോമാസാമ്രാജ്യം പുനർജീവിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, എതിർക്രിസ്തു ഭരിക്കുകയും ചെയ്യും. മഹോപദ്രവത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഭൂമി, നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ ആഗോളഭരണം അംഗീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാവുകയും ചെയ്യും. എതിർക്രിസ്തു അഗാധകുപത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ദുർഭൂതത്താൽ പിടിക്കപ്പെട്ടവനാകുകയും (വെളി 9:1-12; 17:8) മൃഗം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്യും (വെളി 13:1-10). സാത്താനെയും, യെരൂശലേമിൻ പുനർനിർമ്മിക്കപ്പെട്ട യഹൂദ ദൈവാലയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയെയും നമസ്കരിക്കുവാൻ മനുഷ്യരോടാവശ്യപ്പെട്ട് മൃഗവും കള്ളപ്രവാചകനും അവരെ മരണത്തോളം വേദനിപ്പിക്കും (വെളി 13:14-17).

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

നെറ്റിമേലോ വലംകൈമേലോ മൃഗത്തിന്റെ മുദ്രയേല്ക്കാത്തവർക്ക്, വാങ്ങുവാനോ വിൽക്കുവാനോ കഴിയുകയില്ല, ആ മുദ്രയാണ് 666.

മഹോപദ്രവത്തിന്റെ ഏഴു വർഷത്തിനൊടുവിൽ ക്രിസ്തു തന്റെ സകല ദൂതന്മാരും, ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ വിശുദ്ധന്മാരുമായി മടങ്ങി വരും. മഹോപദ്രവകാല ന്യായവിധികൾ അതിജീവിക്കുന്ന ദുഷ്ടന്മാരെ അവിടുന്ന് നശിപ്പിക്കും. ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം ക്രിസ്തു യെരൂശലേമിൽ പുനഃസ്ഥാപിച്ച് 1000 ആണ്ടുകൾ വാഴുകയും ചെയ്യും (വെളി 20:1-6).

ഈ 1000 വർഷങ്ങൾ പാതാളത്തിലെ അഗാധകുപത്തിൽ, സാത്താനെ ബന്ധിക്കും, മഹോപദ്രവകാലത്തെ അതിജീവിച്ചു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരാൽ വലിയ അനുഗ്രഹവും സമൃദ്ധിയും ഭൂമിയിൽ അനുഭവിക്കും. ഈ കാലഘട്ടം “ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹസ്രാബ്ദ രാജ്യം” എന്നറിയപ്പെടുന്നു.

ആയിരം ആണ്ടുകളുടെ അന്ത്യത്തിൽ രാജ്യങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിന്, സാത്താനെ അഴിച്ചുവിടും. ക്രിസ്തുവിന്റെ സിംഹാസനം സ്ഥാപിക്കുന്ന യെരൂശലേമിനെ ആക്രമിക്കുവാൻ സാത്താൻ ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ എഴുന്നേല്പിക്കും. ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് തീ കൊണ്ടു പ്രതികരിക്കുകയും, ആ സൈന്യത്തെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. സാത്താനെയും സൈന്യത്തെയും, ദൈവം അവനും അവന്റെ ദൂതന്മാർക്കും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യമായ നരകത്തിലേക്കു തള്ളും (വെളി 20:7-10).

സാത്താനു ന്യായവിധിയ്ക്കു ശേഷം, രക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത സകലരുടെയും ആത്മാക്കൾ പാതാളത്തിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് വലിയ “വെള്ള സിംഹാസനത്തിൽ” ക്രിസ്തുവിനാൽ ന്യായം വിധിക്കപ്പെടുകയും, അവിടെ വെച്ച് അവരുടെ ശിക്ഷയുടെ അളവു പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും. അവരും നിത്യാഗ്നിയിൽ തള്ളപ്പെടും (വെളി 20:11-15).

ഈ സമയം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരായി, ഭൂമിയിൽ ജീവനോടിരിക്കുന്ന സകലർക്കും പുനരുത്ഥാന ശരീരം നൽകുകയും ലോകം അഗ്നിയാൽ പൂർത്തമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഭൂമിയിൽ സമ്പൂർണ്ണമായും പുതിയ അന്തരീക്ഷം (പരിസ്ഥിതി) ഉളവാകും. “സമുദ്രം പിന്നീട് ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല” (വെളി 21:1). ക്രിസ്തു തന്റെ ജനത്തിനുവേണ്ടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന, നിത്യമായ പുതിയ യെരൂശലേം ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങി വരികയും, പുതിയ ഭൂമിയിൽ ദൈവം തന്റെ വിശുദ്ധന്മാരുമായി നിത്യസിംഹാസനം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കപ്പെടും:

“ഇതാ, മനുഷ്യരോടുകൂടെ ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം, അവൻ അവരോടുകൂടെ വസിക്കും അവർ അവന്റെ ജനമായിരിക്കും. ദൈവം താൻ അവരുടെ ദൈവമായി അവരോടു കൂടെ ഇരിക്കും. അവൻ അവരുടെ കണ്ണിൽ നിന്നു കണ്ണുനീർ എല്ലാം തുടച്ചുകളയും. ഇനി മരണം ഉണ്ടാകയില്ല, ദുഃഖവും മുറവിളിയും, കഷ്ടതയും ഇനി ഉണ്ടാകയില്ല. ഒന്നാമത്തേതു കഴിഞ്ഞുപോയി” (വെളി 21:3,4).

അതുകൊണ്ട്, ഉൽപ്രാപണം, പെന്തക്കോസ്തു നാൾ മുതൽ ഈ സഭാ യുഗത്തിൽ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്ന സകലരെയും ബാധിക്കുന്നതാണ്. മരിച്ചു പോയവരും സഭായുഗത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുമായ “ക്രിസ്തു വിശ്വാസികൾ” ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

അദ്ധ്യായം 1 - ഉൽപ്രാപണത്തിന് എതിർപ്പ്

ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇടയ്ക്കിടെ, ഉൽപ്രാപണ സത്യം നിരാകരിച്ചിട്ടുണ്ട്, കാരണം അവർ പറയുന്നത്, 1800കളിൽ ജെഎൻ. ഡാർബി ഇതു “കണ്ടുപിടിക്കുന്നത്” വരെ സഭ ഇതു പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല എന്നാണ്. ചരിത്രപരമായി സഭ, തിരുവെഴുത്തുകൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചത് ആലങ്കാരികമായിട്ടാണ്, ഉൽപ്രാപണം, മഹോപദ്രവം, ക്രിസ്തു ഭൂമിയിൽ ആയിരമാണ്ടു വാഴുന്നത് എന്നീ മുഴുവൻ ആശയവും ഒരു ആധുനിക സിദ്ധാന്തം മാത്രമാണെന്ന് അവർ പറയുന്നു. ഈ വേദ ശാസ്ത്രജ്ഞരിൽ ഒരാൾ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

“1830-ൽ ജോൺ ഡാർബി ഇതു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഉൽപ്രാപണോപദേശം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ജോൺ ഡാർബിയുടെ തലയിൽ ഇതു ‘പെട്ടെന്നു പൊന്നിവരുന്നത്’ വരെ ഒരു രഹസ്യ ഉൽപ്രാപണോപദേശം ആരും കേട്ടിട്ടേയില്ല.”

ഡോ. വിലുഡ് വാട്ട്സന്റെ ഗവേഷണം

മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധത്തിലുള്ള പ്രസ്താവന വസ്തുതാപരമായി പൂർണ്ണമായും തെറ്റാണെന്ന് കൊളറാഡോ ക്രിസ്തീയ സർവ്വകലാശാലയിലെ ചരിത്ര പ്രൊഫസർ ഡോ. വിലുഡ് വാട്ട്സൻ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജെഎൻ. ഡാർബി (1800-1882) യ്ക്കു മുമ്പ് മഹോപദ്രവത്തിനു മുമ്പുള്ള ഉൽപ്രാപണ സത്യം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നുവോ എന്നറിയാൻ ഏഴു വർഷം മുഴുവൻ, പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടു മുതലുള്ള ആംഗലേയ എഴുത്തുകാരുടെ രേഖകൾ അദ്ദേഹം ഗവേഷണ പഠനം നടത്തി. 1320 മുതൽ തന്നെ എട്ടു പ്രധാന സഭാപുരുഷന്മാർ, ലത്തീൻ പദമായ “റാപ്റ്റ്” വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ് വർണ്ണിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, 1627-നും 1768-നും മദ്ധ്യേ പത്ത് എഴുത്തുകാർ “റാപ്ച്ചർ” (ഉൽപ്രാപണം) എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രാഥമിക ഉറവിടങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള അസംഖ്യം ഉദ്ധരണികളോടെ സമർത്ഥിക്കുന്ന, 55 പുറങ്ങളുള്ള ഒരു രേഖ, ഡോ. വാട്ട്സൻ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

1642 മുതൽ 1761 വരെയുള്ള മറ്റ് ആറു എഴുത്തുകാർ ഉൽപ്രാപണ പശ്ചാത്തലത്തിൽ “പിന്നിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെ” സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

വലിയ കഷ്ടതയുടെ കാലത്ത് യിസ്രായേൽ അവരുടെ ദേശത്തു മടങ്ങിവരുന്നതും, അവരുടെ മാനസാന്തരവും പ്രസംഗകർ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന അനേക ഉദ്ധരണികളും ഈ വിലയേറിയ ഗവേഷണ പ്രബന്ധത്തിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

1641 മുതൽ 1761 വരെയുള്ള എഴുത്തുകാരുടെ 31 ഉദ്ധരണികൾ ഉറപ്പിക്കുന്നത്, മഹോപദ്രവത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ട വിശുദ്ധന്മാർ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെടുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ്.

സഭയുടെ ഉൽപാപണം

“മഹോപദ്രവകാലത്തിന് മുമ്പുള്ള ഉൽപാപണം 17, 18 നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ” എന്ന ഡോ. വാട്ട്സന്റെ ഗവേഷണപ്രബന്ധം ഗൂഗിളിൽ നിന്നു എടുത്തു വായിക്കണമെന്ന്, വായനക്കാരോട് ഞങ്ങൾ ശക്തമായി ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു.

സഭാചരിത്ര സാക്ഷ്യം

നാലാം നൂറ്റാണ്ടു വരെയുള്ള ആദിമ സഭാ പിതാക്കന്മാരുടെ ആരുടെയെങ്കിലും ചരിത്രസാക്ഷ്യം പരിശോധിച്ചാൽ, അവർ ആഗോള വ്യാപകമായി പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്, മൃഗം 42 മാസങ്ങൾ (ഏഴു വർഷക്കാലത്തെ മഹോപദ്രവത്തിന്റെ രണ്ടാം പകുതി) ലോകം ഭരിക്കും എന്നും ക്രിസ്തു 1000 ആണ്ടു വാഴ്ച നടത്തുന്നതിനു മുമ്പ് മഹോപദ്രവം ഉണ്ടാകും എന്നുമുള്ള വസ്തുത ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും.

ഷാഫിന്റെ ക്രിസ്തീയ സഭാചരിത്രത്തിൽ ഇപ്രകാരം വായിക്കുന്നു:

“നിഖ്യാകാലത്തിനു മുമ്പുള്ള (എഡി 325-നു മുമ്പ്) യുഗാന്ത്യ ശാസ്ത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ആകർഷകമായ വിഷയം പ്രമുഖമായ സഹസ്രാബ്ദ ഭരണമാണ്, അതായത് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ വിശുദ്ധന്മാരോടുകൂടെ ക്രിസ്തു ഭൂമിയിൽ ദൃശ്യമായി വാഴുമെന്ന വിശ്വാസം. തീർച്ചയായും ഇത്... വിശാലമായ അർത്ഥത്തിൽ... സമൂഹത്തരായ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ ആനുകാലിക അഭിപ്രായമാണ്. **ബർനബാസ്** (ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഒടുവിൽ), **പാപ്പിയസ്** (യോഹന്നാന്റെ ഒരു ശിഷ്യൻ) **ജസ്റ്റിൻ മാർട്ടിയർ** (എഡി 100 നടുത്ത് ജനിച്ചയാൾ), **ഐറേനിയസ്** (എഡി 120-202) യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്ന പോളിക്കാർപ്പിന്റെ ശിഷ്യൻ **തെർത്തുല്യൻ** (എഡി 150-220), **മെഥോഡിയസ്** (മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ട്), **ലാക്റ്റൻഷ്യസ്** (മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനവും നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭവും) ആദിയായവർ ഈ അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു” (വാല്യം 2 പാർഗ് 614).

ഐറേനിയസ് (എഡി 120-202), യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്ന പോളിക്കാർപ്പിനോട് വ്യക്തിപരമായി അടുത്ത ശിഷ്യനായിരുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം ദീർഘമായി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. “ദുരുപദേശങ്ങൾക്കെതിരെ” എന്ന ഐറേനിയസിന്റെ ഒന്നാം പുസ്തകം 28 മുതൽ 30 വരെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ആധാരമാക്കി വേദപുസ്തക പ്രവചനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ജ്ഞാനത്തിനൊരു ദൃഷ്ടാന്തം ഞങ്ങൾ നൽകുകയാണ്:

“എതിർക്രിസ്തു വരുമ്പോൾ സ്വന്ത നിലയിൽ അവൻ വിശ്വാസത്യാഗത്തിൽ ശ്രദ്ധയർപ്പിക്കുകയും സ്വന്തഹിതത്തിനും തീരുമാനത്തിനും അനുസൃതമായി ദൈവാലയത്തിൽ പോലും എന്തും ചെയ്യാൻ തയ്യാറാകുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തെ ക്രിസ്തുവെന്ന നിലയിൽ സ്വന്ത അനുയായികൾ തന്നെ വണങ്ങും. എന്നാൽ അയാൾ അർഹിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ, അഗ്നിപ്പൊയ്കയിൽ തള്ളപ്പെടും. മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയുണ്ടാക്കാൻ അയാൾ ആജ്ഞ

ഉൽപ്രാപണത്തിന് എതിർപ്പ്

നൽകും, ആ പ്രതിമ സംസാരിക്കേണ്ടതിന് അതിനു ജീവശ്വാസം നൽകുകയും അതിനെ നമസ്കരിക്കാത്തവരെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യും... നെറ്റിയിലും വലങ്കൈമേലും ഒരു മുദ്രയേൽക്കുവാൻ സംഗതിയാക്കും, മൃഗത്തിന്റെ പേരോ, പേരിന്റെ സംഖ്യയോ ആയ മുദ്രയേൽക്കാത്ത ആർക്കും വാങ്ങുകയോ വിൽക്കുകയോ ചെയ്യാനാവില്ല. ആ സംഖ്യയാണ് 666. അതായത് ആറു പ്രാവശ്യം ഒരു നൂറ്, ആറു പ്രാവശ്യം പത്ത്, ആറു ഏകകങ്ങൾ. ആറായിരം വർഷം നീണ്ടു നിന്ന വിശ്വാസത്യാഗത്തിന്റെ സംഗ്രഹമായിട്ടാണ് അയാൾ ഈ മുദ്ര നൽകുന്നത്.”

ഐറേനിയസ് വീണ്ടും എഴുതി:

“അതുകൊണ്ട്, അവസാനം സഭ ഇതിൽ നിന്നും പെട്ടെന്ന് എടുക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, “ലോകാരംഭം മുതൽ ഇന്നുവരെയും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ഇനിമേൽ സംഭവിക്കാത്തതുമായ വലിയ കഷ്ടം അന്നുണ്ടാകും.” എന്നാൽ തിരുവെഴുത്തു പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന നിശ്ചിത സംഖ്യയായി 666 അറിയുന്നതിനാൽ അവർ ഒന്നാമതു പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടത്, രാജ്യം പത്തായി വിഭജിക്കപ്പെടും, അടുത്തതായി, ഈ രാജാക്കന്മാർ വാണുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ... എതിർക്രിസ്തു നാം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ പുരുഷന്മാരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തും. മുമ്പു പറഞ്ഞ സംഖ്യ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നാമം വാസ്തവത്തിൽ ശൂന്യമാക്കുന്ന മോശ്ശത്തന്നെ. ഈ കാര്യവും അപ്പൊസ്തലൻ ഉറപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. “അവർ സമാധാനമെന്നും നിർഭയമെന്നും പറയുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് അവർക്കു നാശം വന്നുഭവിക്കും. അവൻ (എതിർക്രിസ്തു) വരുമ്പോൾ ദൈവാലയത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ദൈവം എന്നു നടിച്ചു സകലത്തിനും മീതെ തന്നെത്താൻ ഉയർത്തും, അതിനാൽ അവന്റെ അനുകാരികൾ ക്രിസ്തുവെന്ന നിലയിൽ അയാളെ ആരാധിക്കും” (പുസ്തകം 5, അദ്ധ്യായം 29, ഖണ്ഡിക 1).

ഐറേനിയസിന്റെ തൂലികയിൽ നിന്നുള്ള ഈ രണ്ടു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്, കുറഞ്ഞപക്ഷം അദ്ദേഹം ബൈബിൾ പ്രവചനം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിയെന്നാണ്. അദ്ദേഹം ഡാർബിന്റെ വളരെ മുമ്പ് രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്നയാളാണ്.

എഡ്വേർഡ് ഇർവിംഗ് ആണോ ഉൽപ്രാപണ ഉപദേശം ആരാഭിച്ചത്?

1815-നും 1834-നും മദ്ധ്യേ സ്കോട്ലണ്ടിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലും പ്രസംഗകനായിരുന്ന പ്രസ്ബിറ്റേറിയൻ ശുശ്രൂഷകൻ എഡ്വേർഡ് ഇർവിംഗിൽ നിന്നാണ് ഡാർബി തന്റെ ആശയങ്ങൾ നേടിയത് എന്നാണ് ഉൽപ്രാപണ സത്യത്തെ ആക്രമിക്കുന്ന മറ്റൊരു അവകാശവാദം. സ്നാനത്തോടുകൂടിയ വീണ്ടും ജനനത്തിലാണ് ഇർവിംഗ് വിശ്വസിച്ചത്. വിചിത്രമായ പ്രവചനങ്ങൾ അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

യാഥാസ്ഥിതിക സ്കോട്ടിഷ് സഭയുടെ മൂതാവസ്ഥ കണ്ട ഇർവിംഗ്, ആദിമ സഭയിൽ വെളിപ്പെട്ടിരുന്ന അന്യഭാഷയുടെ അടയാളവരങ്ങളും പ്രവചനവും പുനസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുവാനും, ഉണർവിനു വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. അപ്പോ സ്തലന്മാർ കടന്നുപോയതോടെ ഈ വരങ്ങൾ അവസാനിച്ചു എന്നു ശരിക്കും സ്കോട്ലണ്ടു സഭ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ഇർവിംഗിന് അത് അംഗീകരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ഇർവിംഗ് ലണ്ടനിലെ കാലിഡോണിയൻ ചാപ്പലിലേക്കു മാറുകയും ആരാധന ക്രമത്തിനു മാറ്റം വരുത്തുകയും ചെയ്തു. അംഗീകൃതരല്ലാത്ത ആളുകളെ പരസ്പരായനയിൽ പങ്കെടുപ്പിച്ചതിന് 1830 മെയ് മാസത്തിൽ അദ്ദേഹം കുറ്റാരോപിതനായി. എന്നിരുന്നാലും അന്നത്തെ ലണ്ടൻ മോഡറേറ്റർ, സഭയുടെ ശുശ്രൂഷകനായിരിക്കുവാൻ ഇർവിംഗിന് അയോഗ്യതയൊന്നുമില്ലെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇതിന്റെ നടുവിലും കുടിവരവുകളിൽ സാധാരണയായി സ്ത്രീകൾ അപൂർവ്വമായ ഭാഷാ പ്രകടനങ്ങളും പ്രവചനവും നടത്തുന്നതിൽ ആശങ്ക വളരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മതേതര മാധ്യമങ്ങൾ അവ വാർത്തയാക്കുകയും ചെയ്തു.

ദുരുപദേശത്തിന്റെ പേരിൽ, മൂന്നു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം 1833-ൽ ഇർവിംഗ് സഭയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ടു. 1834-ലെ ശീതകാലത്ത് അദ്ദേഹം സ്കോട്ലണ്ടിലേക്കു പോകണമെന്ന് അനുയായികളിലൊരാൾ പ്രവചിച്ചതനുസരിച്ച് ഡോക്ടർമാരുടെ നിർദ്ദേശം വകവെയ്ക്കാതെ അവിടേക്കു പോയപ്പോൾ അദ്ദേഹം മരിച്ചു.

പ്രവചനം സംബന്ധിച്ച ഇർവിംഗിന്റെ പഠിപ്പിക്കൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഡാർബിയുടേതിൽ നിന്നു വളരെ വ്യത്യസ്തമായ വീക്ഷണങ്ങളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേതെന്നും വാസ്തവത്തിൽ ശബ്ദത്തുദിനാചരണക്കാരുടെ ചരിത്രവാദ വീക്ഷണങ്ങളോടാണ് അദ്ദേഹത്തിനടുപ്പമെന്നും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം തിരുവെഴുത്തുകളെ ആത്മീയവൽക്കരിക്കുകയും “ആണ്ട്/ദിന സിദ്ധാന്തം” (ഒരു ദിവസം എന്നത് ഒരു ആണ്ടിന് സമം) സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഡാർബി അത് ഒരിക്കലും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. ഡാർബിയെ സ്വാധീനിച്ചത്, ഇർവിംഗ് ആണെന്ന് കേവലം അപവാദമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല, ഇവയെല്ലാം വേദപുസ്തക പ്രവചനങ്ങളുടെ സഹസ്രാബ്ദത്തിനുമുമ്പ് വീക്ഷണത്തെ സമ്പൂർണ്ണമായി കുഴച്ചുമറിക്കുന്നതാണ്.

ഇർവിംഗിന്റെ വീക്ഷണങ്ങൾ പരിശോധിക്കണമെന്ന് താല്പര്യപ്പെടുന്നവർക്ക് “മഹത്വ പ്രതാപങ്ങളോടെയുള്ള മശിഹായുടെ മടങ്ങി വരവ്” വാല്യം ഒന്ന്, എന്ന പുസ്തകത്തിൽ “പ്രാഥമിക സംവാദം” എന്ന സാമാന്യം ദീർഘമായ ഭാഗം നോക്കാവുന്നതാണ്. ചിലിയിൽ നിന്ന് ജന്മപ്പെട്ടവർ ആട്ടിയോടിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവിടം വിട്ട ഒരു ജന്മപ്പെട്ടവരോഹിതനായ മാനുവേൽ ലൂക്കാൻസായുടെ രചന, സ്പാനിഷ് ഭാഷയിൽ നിന്ന് ഇർവിംഗ് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയതാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. 1801-ൽ ലൂക്കാൻസാ മരിച്ചു. പ്രവചന സത്യത്തിൽ ഗണ്യമായ പ്രകാശനം ലഭിച്ചയാളാണദ്ദേഹം, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സഭാപാരമ്പര്യങ്ങൾക്കതീതമായി തിരുവെഴുത്തുകളെ ആദരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം

സന്നദ്ധനായിരുന്നു. പല പ്രവചനങ്ങളും അദ്ദേഹം അക്ഷരാർത്ഥത്തിലാണ് വ്യാഖ്യാനിച്ചത്.

**നവീകരണത്തിനു ബദലായി ഉൽപ്രാപണം
പഠിപ്പിക്കുവാനാരംഭിച്ചത്, റിബെറാ എന്ന ജസ്യുട്ടാണോ?**

സ്പെയിൻകാരനായ ഒരു കത്തോലിക്ക ബിഷപ്പ് എഴുതിയ വെളിപ്പാടു പുസ്തക വ്യാഖ്യാനത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഉരുത്തിരിഞ്ഞതാണ്, സഹസ്രാബ്ദത്തിനു മുമ്പുള്ള ഭാവിക്കാല വീക്ഷണമെന്നാണ് സഹസ്രാബ്ദ നിഷേധികളായ ചില ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അവകാശപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹം അതെഴുതിയതാകട്ടെ നവീകരണത്തിനെതിരായിട്ടാണുതാനും.

റിബെറയുടെ നാളിൽ (എഡി 1590) കത്തോലിക്ക, നവീകരണസഭകളിൽ അഗസ്തീനോസിന്റെ സഹസ്രാബ്ദ നിഷേധ വീക്ഷണമാണ്, പ്രമുഖമായിരുന്നത്. അദ്ദേഹം വെളിപ്പാടു പുസ്തകം അക്ഷരീകമായി വ്യാഖ്യാനിച്ചുവെങ്കിൽ അത് കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പഠിപ്പിക്കലിനു വിരുദ്ധമാകുമായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതി ഒരിക്കലും വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടില്ല.

റിബെറയുടെ നിലപാടു ശരിയായിരുന്നോ അല്ലയോ? എന്നത് കാര്യമല്ല. “സത്യവചനത്തെ ശരിയായി വിഭജിക്കുന്നത്” ആണു പ്രധാനം. അങ്ങനെ ചെയ്യണമെങ്കിൽ ഒരുവൻ വേദപുസ്തകം അക്ഷരീകമായിട്ടെടുക്കുകയും, ചരിത്രപരവും വ്യാകരണമനുസരിച്ചുമുള്ള പശ്ചാത്തലപ്രകാരം അതു വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും വേണം. ഒരു വേദഭാഗം അതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്ന് അടർത്തി മാറ്റുമ്പോൾ പിശകിനെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിൽ അതു വെറും വ്യാജമായി മാറുകയാണ്.

റിബെറ കേവലമൊരു കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതനായിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചതെല്ലാം തെറ്റാണെന്നു വരുന്നില്ല. മാർട്ടിൻ ലൂഥർ മാനസാന്തരപ്പെടുകയും സഭയിലെ പാപത്തിനെതിരെ തിരിയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരു കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതനായിരുന്നു. ആദ്യം സഭയെ നവീകരിക്കുവാൻ താൻ പോരാടിയെങ്കിലും അവസാനം അത് ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇരുൾ യുഗങ്ങളിൽ ആത്മിക പ്രകാശം ലഭിച്ച ചുരുക്കം ചിലർ കത്തോലിക്കാ സഭയിലുണ്ടായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം 2 - യുഗാന്ത്യശാസ്ത്ര ചരിത്രം

ആദിമകാല സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ ചില എഴുത്തുകളിൽ ഉൽപ്രാപണം സംബന്ധിച്ച വ്യക്തമായ ഉപദേശം ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നത് വാസ്തവമാണ്. ആദ്യത്തെ നാലു നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ സഭാചരിത്രം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഇതു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൻ കീഴിൽ നടന്ന പത്ത് വിജാതീയ പീഡനങ്ങളുടെ കാലഘട്ടമാണിത്. എഡി 313-ലെ 'സഹിഷ്ണുതാ വിജ്ഞാപനം' മൂലം ഇത്തരം പീഡനം തുടച്ചുനീക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കാലാന്തരേ, ക്യുസ്തന്തീനോസ് ചക്രവർത്തി ക്രിസ്തുമതം രാഷ്ട്രമതമായി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിന് അറുതി വരുത്തി.

കഠിനമായ പീഡയുടെ കാലത്ത്, മഹോപദ്രവകാലം വന്നുകഴിഞ്ഞുവെന്നു ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചിന്തിച്ചതു കൊണ്ടാവാം, സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ എഴുത്തുകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൻ പ്രകാരം ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർ 666 എന്ന സംഖ്യ കൊണ്ട് എതിർക്രിസ്തുവിനെ തിരിച്ചറിയാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നാണ്. പൗലൊസിന്റെ കാലത്ത് തെസ്സലോനിക്യയിൽ കഷ്ടമനുഭവിച്ച ചില വിശ്വാസികൾ മഹോപദ്രവകാലം വന്നുകഴിഞ്ഞുവെന്നു ചിന്തിച്ചു. അതു തിരുത്തേണ്ടത് ആവശ്യവുമായിരുന്നു. രണ്ടാം ലേഖനത്തിൽ (2:7-8), സഭയിൽ അധിവസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവ് വഴിയിൽ നിന്നു നീക്കപ്പെടാതെ എതിർക്രിസ്തു വരികയില്ലെന്നു പൗലൊസ് വ്യക്തമാക്കി.

“എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയെ “തടുക്കുന്നവൻ” അഥവാ സഭയിൽ വസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവു വഴിയിൽ നിന്നു നീങ്ങിപ്പോക മാത്രം വേണം. അപ്പോൾ അധർമ്മ മുർത്തി വെളിപ്പെട്ടുവരും, അവനെ കർത്താവായ യേശു തന്റെ വായിലെ ശ്വാസത്താൽ ഒടുക്കി തന്റെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ പ്രഭാവത്താൽ നശിപ്പിക്കും.”

ആദിമ സഭയിലെ ചില എഴുത്തുകാർ, ഇപ്രകാരമുള്ള കഠിന പീഡയുടെ കാലത്ത് അവർ ഇപ്പോൾ തന്നെ മഹോപദ്രവകാലത്താണെന്നു ചിന്തിക്കുകയും എതിർ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല. എന്നാൽ നമുക്കിന്ന് ചരിത്രത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കി, ആ ഭീകരദിനങ്ങൾ മഹോപദ്രവമല്ലായിരുന്നുവെന്നും, എതിർക്രിസ്തു ആ സമയത്തു പ്രത്യക്ഷനായില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും.

ക്യുസ്തന്തീനോസിന്റെ കാലത്തിനുമുമ്പ് (എഡി 305-337) പ്രമുഖമായിരുന്ന ചിന്ത, മഹോപദ്രവകാലത്തിനു ശേഷം ക്രിസ്തു മടങ്ങി വരികയും ആയിരമാണ്ടു വാഴുകയും ചെയ്യുമെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ റോമസാമ്രാജ്യമെമ്പാടും ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന് രാഷ്ട്രീയാധികാരം കൈവന്നതോടെ, ദൈവരാജ്യം വന്നുകഴിഞ്ഞെന്നും ദൈവവചനം അക്ഷരികമായി വ്യാഖ്യാനിച്ചതു തെറ്റിപ്പോയെന്നും അനേകർ കരുതി. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം പോലും വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട് തിരുവെഴുത്തുകളുടെ ആലങ്കാരിക വ്യാഖ്യാനം ദുരുപദേശത്തോടെ സഭയിൽ പ്രളയമായി മാറി.

അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ റോമാ സാമ്രാജ്യം ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ രാജ്യം അല്ല എന്ന് വ്യക്തമായതോടെ ക്രിസ്തു സഹസ്രാബ്ദ വാഴ്ചയ്ക്കു മുമ്പു മടങ്ങിവരുമെന്നത് നിരാകരിച്ചു കൊണ്ടും തിരുവെഴുത്തു ആത്മീയവൽക്കരിച്ചുകൊണ്ടും ഹിപ്പോയിലെ അഗസ്തിൻ “ദൈവനഗരം” എന്ന ഗ്രന്ഥമെഴുതി.

ദൈവരാജ്യം വന്നുകഴിഞ്ഞെന്നും എന്നാൽ അതു കത്തോലിക്കാ സഭയിലാണു സ്ഥാപിതമായതെന്നുമുള്ള വീക്ഷണം അഗസ്തീൻ മുറുകെപ്പിടിച്ചു. കത്തോലിക്കാ സഭയെയാണ് അദ്ദേഹം “ദൈവനഗരം” എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചത്. റോമൻ കത്തോലിക്കാ ഉപദേശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഘടകമായ, സഭയിലുടനീളമുള്ള രക്ഷയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ഊന്നൽ നൽകി. അഗസ്തീന്റെ രചനകൾ ഇരുണ്ടയുഗങ്ങളുടെ ആയിരം വർഷങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവഗോളത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രത്തെ അടക്കിവാഴുകയും, 1517-ൽ നവീകരണം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ നവീകരണകർത്താക്കൾ അതു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അതുകൊണ്ട് അന്ത്യകാല ശാസ്ത്രത്തിന്റെ (“ഒടുവിൽ സംഭവിപ്പാനുള്ളവ”) ചരിത്രം സംബന്ധിച്ച സത്യം എന്തെന്നാൽ, ഡാർബിയോ, ഇർവിംഗോ അതു മല്ലെങ്കിൽ റിബെരയോ “കണ്ടുപിടിച്ചത്” അല്ല, അതു പുതിയ നിയമത്തിൽ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നു; ചരിത്രം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് ആദിമ നാലു നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ സഭാ പിതാക്കന്മാർ, പ്രധാനമായും സഹസ്രാബ്ദ പൂർവ്വ ചിന്തകരായിരുന്നുവെന്നാണ്. നവീകരണ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരാകട്ടെ, അഗസ്തീന്റെയും റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെയും ഭാഗ്യവശമായി, ഏറിയ പങ്കും പറ്റിപ്പിടിച്ചവരാണ്. പൗരോഹിത്യ സമ്പ്രദായം, സഭയുടെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും ഐക്യം, ശിശുസ്നാനം, സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങൾ, സഹസ്രാബ്ദ നിഷേധം, പൊതുവായ ഒരു പുനരുത്ഥാനം, ആദിയായ കാര്യങ്ങൾ നവീകരണ കർത്താക്കൾ തുടർന്നു പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നിരുന്നാലും, തിരുവെഴുത്തുകൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന വ്യക്തികൾ എല്ലായ്പ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഡോ. വാട്ട്സന്റെ ഗവേഷണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് ഞങ്ങൾ നേരത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുവല്ലോ. ക്രൈസ്തവഗോളത്തിലെ നേതാക്കന്മാർ അഗസ്തീനെ പിൻപറ്റുകയും തിരുവെഴുത്തുകൾ ആത്മീയവൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തതോടെയാണ് പിശകുകൾ വർദ്ധിച്ചത്.

വിക്ടോറിനസിന്റെ സാക്ഷ്യം

ഏകദേശം, എഡി 258-260 കാലഘട്ടത്തിൽ, നാം ഇന്നു സ്റ്റോവേനിയ എന്നു വിളിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് ബിഷപ്പായിരുന്ന വിക്ടോറിനസ്, വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു വ്യാഖ്യാനമെഴുതി. ഡയോക്ലീഷന്റെ ഭരണകാലത്ത് എഡി 304-ൽ അദ്ദേഹം രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചു.

വിക്ടോറിനസ് “ഖിലിയാസം” എന്ന ആയിരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ലത്തീൻ പദം പഠിപ്പിച്ചു. യേശുക്രിസ്തു മടങ്ങിവന്ന് ആയിരം വർഷം ഭൂമിയിൽ ഭരണം നടത്തുമെന്ന വേദപുസ്തക സത്യത്തിനു നൽകിയ പേരായിരുന്നു “ഖിലിയാസം.”

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

കുസ്തന്തീനോസിന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പ് ക്രിസ്തീയ സഭയിൽ പൊതുവെ മുറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്ന ചിന്താശക്തിയാണ് “ഖിലിയാസം.” എന്നാൽ കുസ്തന്തീനോസ്, ക്രിസ്ത്യാനിത്വം റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക മതമായി പ്രഖ്യാപിച്ച ശേഷം, ദൈവരാജ്യം വന്നു കഴിഞ്ഞുവെന്ന് അനേകരും വിശ്വസിച്ചതിനാൽ കർത്താവു മടങ്ങി വന്ന് രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നത് നോക്കിപ്പാർക്കുന്നത് അവസാനിപ്പിച്ചു.

എഡി 398-ൽ ലത്തീൻ പിതാവായ ജെറോം, വിക്ടോറിനസിന്റെ വ്യാഖ്യാനം പരിഷ്കരിച്ചു. ഖിലിയാസത്തെ (ക്രിസ്തു 1000 വർഷം ഭൂമിയിൽ വാഴുമെന്ന ചിന്ത) കുറിച്ചുള്ള ഏതെങ്കിലും സൂചന മായിച്ചു കളയേണ്ടതിനായിരുന്നു ഈ വ്യാഖ്യാന പരിഷ്കരണം. ഖിലിയാസത്തെ എതിർക്കുന്ന, എഡി 381-ലെ നിഖ്യാ/കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിൾ വിശ്വാസപ്രമാണത്തോടനുരൂപമായി ഇതിനെ മാറ്റുവാനാണ് അദ്ദേഹം ഇതു ചെയ്തത്. എന്നിരുന്നാലും ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ഒരു മൂലപ്രതി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതിൽ നിന്ന് വിക്ടോറിനസ് മഹോപദ്രവകാലം വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. അതായത് യഹൂദ ദൈവാലയം പുനർനിർമ്മിക്കപ്പെടുകയും അന്ത്യനാളുകളിൽ യഹൂദന്മാർ മാനസാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ക്രിസ്തു മടങ്ങിവരികയും ആയിരമാണ്ട് വാഴുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു.

വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ വിക്ടോറിനസ് ആത്മീകവൽക്കരിച്ചെങ്കിലും, മർമ്മം മഹതിയാം ബാബിലോൻ (വെളി 17/18) ഏഴു മലകളിൽ പണിത അക്ഷരിക റോമാണെന്നും, നീറോയാണ് എതിർക്രിസ്തുവെന്നും അദ്ദേഹം സ്വയം കഴുത്തു മുറിച്ചപ്പോഴാണ് “മരണകരമായ” മുറിവേറ്റത് എന്നും വിക്ടോറിനസ് വിശ്വസിച്ചു.

“സഭ പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ ശേഷിക്കുന്നവർക്കു നടുവിൽ മഹോപദ്രവകാല ബാധകൾ ഉണ്ടാകും എന്ന് വിക്ടോറിനസ് എഴുതി (അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനകൃതിയുടെ 35-ാം പുറം). അതുമാത്രമല്ല മഹോപദ്രവകാലത്തെ വിശുദ്ധന്മാരെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഉപദേശപരമായി ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സഹസ്രാബ്ദപൂർവ്വ ചിന്തകരായിരുന്നെന്നും, കുസ്തന്തീനോസിനു ശേഷം, ഖിലിയാസം (ആയിരമാണ്ടു വാഴ്ചാ വീക്ഷണം) തുടച്ചുനീക്കാൻ സഭ ശ്രമിച്ചുവെന്നും അധികം തെളിയിക്കുന്നതാണ് വിക്ടോറിനസിന്റെ എഴുത്തുകൾ.

ദൈവം അന്ത്യകാലം വരെ പ്രവചനം മുദ്രയിട്ടു (ദാനി 12:4)

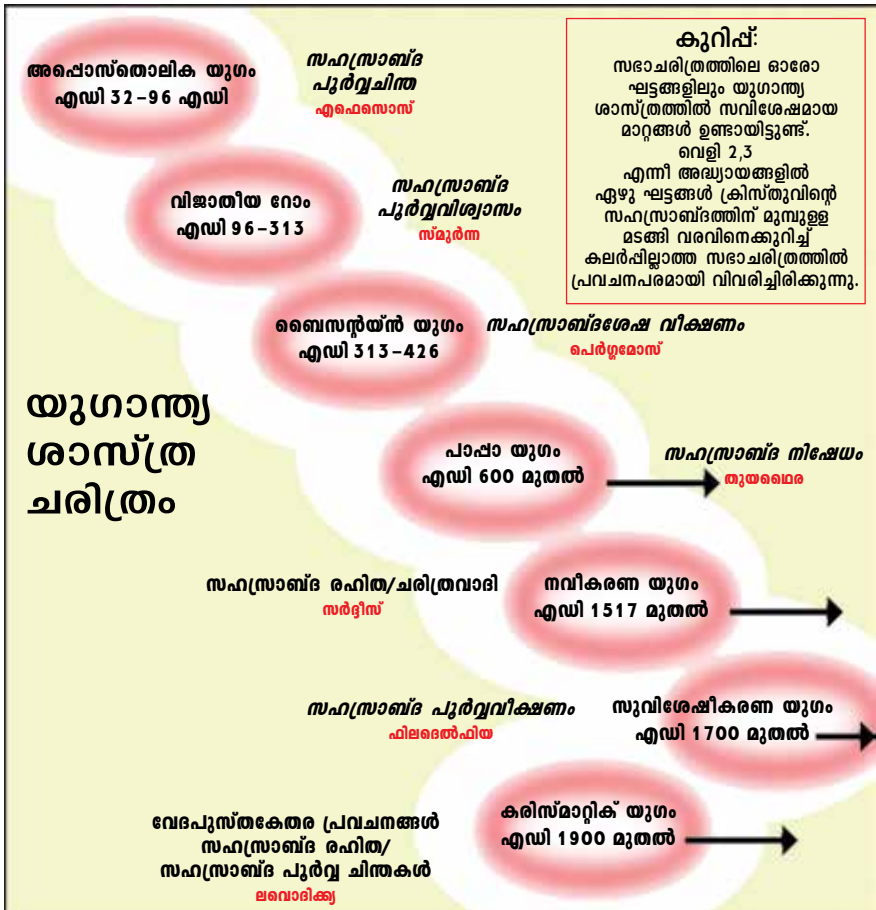
ഉൽപ്രാപണ സത്യം ഇന്ന് കൂടുതൽ വ്യക്തമായി വന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് തിരുവെഴുത്തിന്റെ കൃത്യമായ വ്യാഖ്യാനമാണിത് എന്നതിനു തെളിവാണ്. മഹോപദ്രവകാലം, എതിർക്രിസ്തു, ക്രിസ്തുവിന്റെ മടങ്ങിവരവ്, എന്നീ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം ദാനിയേൽ പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു,

“ഞാൻ കേട്ടു എങ്കിലും ഗ്രഹിച്ചില്ല; ആകയാൽ ഞാൻ: യജമാനനേ, ഈ കാര്യങ്ങളുടെ അവസാനം എന്തായിരിക്കും?” എന്നു ചോദിച്ചു!

ദൈവം ദാനിയേലിനോടു പറഞ്ഞു

“അന്ത്യകാലം വരെ ഈ വചനങ്ങളെ അടച്ചു പുസ്തകത്തിന് മൂട്രയിടുക; പലരും അതിനെ പരിശോധിക്കുകയും അങ്ങനെയൊന്നും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും” (ദാനി 12:4).

അങ്ങനെയൊന്നും വർദ്ധിക്കുമെന്നുള്ള പ്രവചനം; മതേതര ലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യാഥാർത്ഥ്യമാണ് എന്ന കാര്യത്തിന് സംശയമില്ലെങ്കിലും, പ്രാഥമികമായി അത് പ്രവചന തിരുവെഴുത്തുകൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ്, കാരണം അതുതന്നെയാണ് സന്ദർഭം. “ഞാൻ കേട്ടു എങ്കിലും ഗ്രഹിച്ചില്ല” എന്നു പറയുമ്പോൾ തീർച്ചയായും അവൻ ശാസ്ത്രം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചു കാണുകയില്ല.

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

“നാൾ സമീപിക്കുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ കാണുന്നോറും അത് അധികമായി ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു” (എബ്രാ 10:25) എന്നു കാണുന്നതിനാൽ പ്രവചന സത്യം അന്ത്യകാലത്തെക്കുറിച്ചാണെന്നുള്ളതിന്റെ സൂചനയത്രേ.

ലവോദിക്കു സഭയ്ക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ക്രിസ്തീയ ലോകം അതിന്റെ അന്തിമ ഘട്ട വികസനത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികൾ കഴിഞ്ഞുപോയ നൂറ്റാണ്ടുകളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ഏഴു സഭകൾക്കുള്ള കത്തുകളിൽ കാണുന്ന സഭാചരിത്രങ്ങളുടെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലെയും പ്രവചന നിവർത്തികൾ വിവേചിച്ചറിയുവാൻ കഴിയും (വെളി 2,3 അദ്ധ്യായങ്ങൾ).

പത്തൊൻപതും ഇരുപതും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ലോക സംഭവങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ സഭയ്ക്കായുള്ള വരവു സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതിന്റെയും, ലോകം ന്യായവിധിയെ നേരിടുവാൻ പാകമായിരിക്കുന്നു എന്നതിന്റെയും സൂചനകൾ നൽകുന്നവയാണ്. രണ്ട് ലോകമഹായുദ്ധങ്ങളിൽ ദശലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകളെ കൊല ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത് ഇന്നും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജനസംഖ്യാവിസ്ഫോടനവും, വിപ്ലവ ഇസ്ലാമിന്റേയും, കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റേയും ഉയർച്ചയും, യിസ്രായേൽ ഒരു രാഷ്ട്രമായി മടങ്ങിയതും, ക്രിസ്തീയ ലോകത്തിന്റെ വിശ്വാസത്യാഗവും, നോഹയുടെയും, ലോത്തിന്റെയും കാലത്തെപ്പോലെയുള്ള അതിക്രമങ്ങളും, സ്വവർഗ്ഗാനുരാഗ പരിപാടിയും അതിന്റെ ഭാഗങ്ങളാണ്.

ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെയും ജനസംഖ്യാവിസ്ഫോടനത്തിന്റെയും ഫലമായി വൻതോതിൽ നഗര വികസനമുണ്ടായി, ചരക്കുനീക്കത്തിനു തടസ്സമുണ്ടായാൽ ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കകം ആഗോളക്ഷാമം ഉണ്ടാകുവാനുള്ള സാഹചര്യം വന്നുചേരാം. ജ്ഞാനം വർദ്ധിക്കുകയും, അനേകം തിരുവെഴുത്തുകൾ നിവർത്തിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ബൈബിൾ പ്രവചനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ അറിവ് വർദ്ധിക്കുമെന്ന് നാം പ്രതീക്ഷിക്കണം. “കർത്താവിന്റെ വരവ് അടുത്തിരിക്കുന്നു!” എന്ന് നിവർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറയുന്നു.

ലോക വാർത്തകൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും ചരിത്രം അതിന്റെ ഉച്ചകോടിയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നും ഒരു ആഗോള അഗ്നിചൂള ആസന്നമായിരിക്കുന്നു എന്നും കാണാവുന്നതാണ്. വരുവാൻ പോകുന്ന മഹോപദ്രവത്തിനു മുമ്പ് സഭ ഭൂമിയിൽ നിന്നും മാറ്റപ്പെടും എന്ന് ദൈവം വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണത്തെക്കുറിച്ച് ദൈവം പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നാം പുതിയനിയമത്തിൽ തെരഞ്ഞാൽ അടിയന്തിരമായ സാഹചര്യം വന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു ബോധ്യം വരും.

അദ്ധ്യായം 3 - ഉൽപ്രാപണം ദൈവിക കൈകാര്യഘട്ടമാണ് (Dispensational)

ചരിത്രത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ ദൈവം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്മേൽ ആധിപത്യം നടത്തിയത് വ്യത്യസ്ത നിലയിലാണെന്ന് വേദപുസ്തക ചരിത്രവും പ്രവചനവും അക്ഷരീകമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും വ്യക്തമാണ്. ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ പാപമില്ലായിരുന്നു; ഏദൻ മുതൽ ജലപ്രളയം വരെ മനുഷ്യർ അവരുടെ മനുസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ച് ജീവിച്ചു. ജലപ്രളയ ശേഷം മാനുഷിക ഭരണം രംഗത്തു വരികയുണ്ടായി. അബ്രഹാം മുതൽ പുറപ്പാടു വരെ, പിതാക്കന്മാർ വാഗ്ദത്തദേശത്ത് പ്രവാസികളായിരുന്നു.

ന്യായപ്രമാണയുഗം ദർശിച്ചതാകട്ടെ, ന്യായപ്രമാണം, പൗരോഹിത്യം, രാജാക്കന്മാർ എന്നിവയോടെ ഒരു രാജ്യം മുഖാന്തരം ദൈവം മനുഷ്യരുടെ മദ്ധ്യേ തന്റെ ഹിതം നിവൃത്തിച്ചു ഭരണം നടത്തുന്നതാണ്. പാപികൾക്കു നിത്യരക്ഷ ദാനം ചെയ്യുന്ന ദൈവ കുഞ്ഞാടിന്റെ വരവിനു വേണ്ടിയുള്ള ദൈവിക പദ്ധതി വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രവാചകന്മാരെ എഴുന്നേല്പിച്ചു. യിസ്രായേൽ, രക്ഷിതാവിനെ നിരസിക്കുകയും, നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ദൈവം ഒരു വിജാതീയ സഭയിലേക്കു തിരിഞ്ഞു.

പെന്തക്കോസ്തിൽ, സഭയുടെ ജന്മനാളിൽ ദൈവവചനം വിജാതീയ ഭാഷകളിൽ പ്രസംഗിച്ചത്, “**സകല ജഡത്തിന്മേലും**” തന്റെ ആത്മാവിനെ പകരുമെന്ന് വ്യക്തമായ ഒരു അടയാളം കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അതായത് “**കർത്താവിന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്ന ഏവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും**” എന്ന് (അപ്പൊ 2:17,21). സഭായുഗം - എന്ന ഒരു പുതു ദൈവിക കൈകാര്യ കാലഘട്ടം വന്നുവന്നു.

യിസ്രായേലിന്റെ 69, 70 എന്നീ “ആഴ്ചകൾക്ക്” ഇടയിലെ വിടവ്

എന്നിരുന്നാലും സഭായുഗം അതിന്റെ അന്ത്യത്തിലേക്കു വന്നേ മതിയാവൂ. എന്തെന്നാൽ യിസ്രായേലിനോടുള്ള കാര്യപരിപാടി ദൈവം അവസാനിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ദാനിയേൽ പ്രവചനത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന (ദാനി 9:24,27) യിസ്രായേലുചരിത്രത്തിലെ 69-ഉം 70-ഉം “ആഴ്ചവട്ടങ്ങൾക്കു” മദ്ധ്യേയുള്ള ഇടവേള നികത്തുന്നത് സഭയാണ്.

യഹൂദ ജനതയ്ക്കും യെരൂശലേമിനും വേണ്ടിയുള്ള ദൈവിക പദ്ധതിയും പാർസി രാജാവായ അർത്ഥഹ്ശാഷ്ടാവിന്റെ 20-ാം ആണ്ടിലെ പെസഹാ മുതൽ ആരംഭിക്കുന്നതുമായ 490 വർഷങ്ങൾ (എഴുപതു ഏഴുകൾ) ദാനിയേലിനു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. 483 പ്രവചന വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം (69 ഏഴുകൾ) മശിഹാ ചേരുകപ്പെടും, റോമാക്കാർ യെരൂശലേം നശിപ്പിക്കും, ഭാവിയിൽ

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

ഒരു റോമൻ പ്രഭു യഹൂദ രാഷ്ട്രവുമായി ഏഴുസംവത്സരക്കാല ഉടമ്പടി ചെയ്യുന്നതു വരെ ശൂന്യതകളും നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

യിസ്രായേൽ ചരിത്രത്തിന്റെ അറുപത്തിയാൻപതു വർഷങ്ങളുടെ “ഏഴിനും” അവസാനത്തെ എഴു വർഷത്തിനും മദ്ധ്യേയുള്ള ഇടവേള-ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിലെ അനുഗ്രഹങ്ങളും നിത്യനീതിയും അവർ അനുഭവിക്കും മുമ്പുള്ള മാർമ്മിക സഭായുഗമാണ്.

യിസ്രായേലിന്റെ പ്രവചനചരിത്രത്തിലെ ദീർഘമായ ഈ ഇടവേള ഘട്ടത്തിൽ യഹൂദന്മാർ ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ചിതറിക്കപ്പെടുമെന്നും ആത്മീകാധതയിലായിരിക്കുമെന്നും പൗലൊസ് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. യിസ്രായേലു ചരിത്രത്തിലെ ഈ “ഇടവേള” “ജാതികളുടെ പൂർണ്ണസംഖ്യ ചേർന്നുവരുന്ന” സമയമായി പൗലൊസ് വർണ്ണിക്കുകയും ഒരു “മർമ്മം” എന്ന് ഇതിനെ വിളിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (റോമ 11:25).

“ജാതികളുടെ പൂർണ്ണസംഖ്യ ചേരുവോളം യിസ്രായേലിന് അംശമായ കാഠിന്യം (അന്ധത) ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽ മുഴുവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും.”

എന്ന് പൗലൊസ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു (റോമ 11:25-26).

അതുകൊണ്ട് സഭായുഗത്തിന് കൃത്യമായ ഒരു അതിർ വരമ്പുണ്ട്, അതിനു ശേഷം യിസ്രായേൽ വീണ്ടും കർത്താവിനെ അന്വേഷിക്കുകയും പുതിയ ഉടമ്പടിയാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും, അതിൽ നിന്ന് പിന്നീട് അവർ വഴിതെറ്റിപ്പോവുകയില്ല.

സഭായുഗം യിസ്രായേലിന്റെ അന്ധതാ യുഗമാണ് (റോമ 11:7), എന്നാൽ സഭ പൂർണ്ണമാകുമ്പോൾ യിസ്രായേൽ വീണ്ടും ദൈവത്തിലേക്കു തിരിയും (റോമ 11:15,26).

ജാതികൾ മനം തിരിഞ്ഞ വസ്തുത അറിയിക്കേണ്ടതിന് പൗലൊസും ബർനബാസും യെരൂശലേമിലേക്കു പോയപ്പോൾ, സ്ഥിതി ഇതായിരിക്കുമെന്ന് യാക്കോബ് സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. താൻ പറഞ്ഞത്

“ദൈവം തന്റെ നാമത്തിനായി ജാതികളിൽ നിന്നു ഒരു ജനത്തെ (സഭ) എടുത്തുകൊൾവാൻ ആദ്യമായി കടാക്ഷിച്ചതു ശീമൊൻ (പത്രൊസ്) വിവരിച്ചുവല്ലോ. ഇതിനോടു പ്രവാചകന്മാരുടെ വാക്കുകളും ചേർന്നുവരുന്നു.

അനന്തരം ഞാൻ മടങ്ങി വന്ന് ദാവീദിന്റെ വീണുപോയ കൂടാരത്തെ വീണ്ടും പണിയും അതിന്റെ ശൂന്യശിഷ്ടങ്ങളെ വീണ്ടും പണിത് അതിനെ നിവിർത്തുകയും മനുഷ്യരിൽ ശേഷിച്ചവരും എന്റെ നാമം വിളിച്ചിരിക്കുന്ന സകല ജനങ്ങളും കർത്താവിനെ അന്വേഷിക്കും എന്ന് ഇത് പൂർവ്വകാലം മുതൽ അറിയിക്കുന്ന കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു” (അപ്പൊ 15:14-18). ആമോ 9:11 കൂടി കാണുക.

ഉൽപ്രാപണം ദൈവിക കൈകാര്യമാണ്

പത്രോസ്, വിജാതീയനായ കൊർന്നഥ്യോസിനെ സന്ദർശിച്ചത് അപ്പൊസ്തൊലന്മാരെ അറിയിച്ചിരുന്നു. അശുദ്ധരെന്ന് താൻ കരുതിയ വിജാതീയരെ ദൈവം വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും, ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിനുവേണ്ടി ജനമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (അപ്പൊ 10:15).

ജാതീയ സഭയുടെ പൂർത്തീകരണശേഷം ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തെ ദൈവം വീണ്ടും ഉയർത്തും, അപ്പോൾ സകലജാതികളും സഹസ്രാബ്ദ രാജ്യത്തിൽ അനുഗ്രഹമനുഭവിക്കും. ഇതെല്ലാം ലോകാരംഭം മുതൽ ദൈവം പദ്ധതി ചെയ്തതാണെങ്കിലും, പൗലൊസിന്റെ ആഗമനം വരെ സഭയെന്ന സത്യം അവിടുന്ന് മറച്ചു വെച്ചു.

69-ാം “ഏഴിനും” 70-ാം “ഏഴിനും” മദ്ധ്യേയുള്ള ഇടവേള കാലഘട്ടത്തിൽ മാത്രമേ സഭയുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളുവെന്നും, അന്ന് യെരൂശലേമും ദൈവാലയവും ശൂന്യമാക്കപ്പെടുമെന്നും ഈ പ്രവചനത്തിൽ നിന്ന് വളരെ വ്യക്തമാകുന്നു.

സഭായുഗ ദൈർഘ്യത്തിന്റെ സമയം നൽകിയിട്ടില്ല, യേശു പറഞ്ഞത്, അവിടുത്തെ മടങ്ങിവരവിന്റെ നാളും നാഴികയും ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നാണ്. തിസ്രായേലിന്റെ സാക്ഷ്യ കാലം 490 വർഷങ്ങളാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവരുടെ അന്ധതയുടെ കാലദൈർഘ്യം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടില്ല, ഇത് എത്രനാൾ എന്ന് യേശുവിന് പോലും അറിഞ്ഞുകൂടാ. മർക്കൊസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു:

“ആ നാളും നാഴികയും സംബന്ധിച്ചോ പിതാവല്ലാതെ ആരും, സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരും, പുത്രനും കൂടെ അറിയുന്നില്ല” (മർക്കൊ 13:32).

“കാലങ്ങളെയോ സമയങ്ങളെയോ” അറിയുന്നത്, പിതാവു തന്റെ സ്വന്ത അധികാരത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ളതുതത്രെ (അപ്പൊ 1:7). “ജാതികളുടെ പൂർണ്ണസംഖ്യ” സഭയിൽ ചേർന്നു കഴിയുമ്പോൾ പിതാവ് കർത്താവായ യേശുവിനെ തന്റെ കാന്തയ്ക്കു വേണ്ടി അയയ്ക്കുകയും സഭ “എടുക്കപ്പെടുകയും” (ഉൽപ്രാപണം പ്രാപിക്കുക) ചെയ്യും.

“ജാതികളുടെ പൂർണ്ണസംഖ്യ” ചേർന്ന ശേഷവും ഭൂമിമേൽ ജീവവാസം തുടരുന്ന കാരണം, അതിനുശേഷമാണ് എല്ലാ തിസ്രായേലും രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ദൈവം ആ ജനവുമായി ഒരു “പുതിയ ഉടമ്പടി” ചെയ്യും (യിര 31:31; റോമ 11:27).

തിസ്രായേലിന്റെ മാനസാന്തരം നടക്കുന്നത്, റഷ്യയും ഇസ്ലാമിക സഖ്യവും തിസ്രായേലിനെ ആക്രമിക്കുമ്പോഴാണ് (യെഹ 39:22-29; യോവേ 2:1-21). അതുകൊണ്ട് സഭായുഗം പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടുള്ളതും “ജാതികളുടെ പൂർണ്ണസംഖ്യ ചേർന്ന” ശേഷവും ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യവാസം തുടരും.

ഉൽപാപണം ദൈവിക കൈകാര്യപ്പെട്ടതാണ്

ഇപ്രകാരം, സഭ പൂർണ്ണമായ ശേഷവും ജീവീയവാസം ഭൂമിയിൽ തുടരുകയും തിസ്രായേൽ വീണ്ടും ഭൂമിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷികളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ, തിസ്രായേല്യപ്രവചന ചരിത്രത്തിലെ അവസാന ഏഴു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് സഭ മാറ്റപ്പെടുമെന്നത് യുക്തിസഹജമായിരിക്കുന്നില്ലേ?

ക്രിസ്തു ഭൂമിയിൽ വാഴുവാൻ മടങ്ങി വരുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പുള്ള ഏഴു വർഷങ്ങൾ വലിയ പ്രതിസന്ധിയുടെ കാലഘട്ടമായിരിക്കുമെന്ന് അനേക തിരുവെഴുത്തുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, “യാക്കോബിന്റെ (തിസ്രായേലിന്റെ) കഷ്ടകാലം” എന്നാണ് യിരമ്യാവ് ഇതിനെ വിളിക്കുന്നത് (യിര 30:7) “മഹാകഷ്ടം” എന്ന് യേശുക്രിസ്തു ഇതെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു (മത്താ 24:21), പൗലൊസാകട്ടെ “കർത്താവിന്റെ നാൾ” എന്നാണ് ഇതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചത് (1 തെസ്സ 5:2). തിസ്രായേൽ “ഇതിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുകയും” (യിര 30:7) എതിർക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിച്ച ജാതീയ രാഷ്ട്രങ്ങൾ ന്യായം വിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഈ മഹോപദ്രവകാലത്ത് തിസ്രായേലായിരിക്കും ഭൂമിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷികൾ എന്ന് വെളിപ്പാടുകൊടുത്തതും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. വെളിപ്പാട് 6 മുതൽ 18 വരെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ സഭ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

സഭായുഗം മഹോപദ്രവകാലത്തിനുമുമ്പ് പൂർത്തിയാകണം

ആസ്യയിലെ ഏഴു സഭകൾക്കുള്ള ഒരു സന്ദേശമായിരുന്നു വെളിപ്പാടുകൊടുത്തതും. ഭാവി സംഭവങ്ങളെ അവർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയെന്നതായിരുന്നു ഉദ്ദേശ്യം. “വേഗത്തിൽ (താമസിയാതെ) സംഭവിക്കാനുള്ളത്” (വെളി 1:1), യോഹന്നാന്റെ നാളുകൾ മുതൽ കാലാന്തം വരെ കാലക്രമത്തിൽ ഭാവിയിലൂടെ രൂപരേഖ ദൈവം നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു.

ഒന്നാമത്, യോഹന്നാൻ ഓരോ സഭയ്ക്കും അവരുടെ സ്ഥിതി വെളിപ്പെടുത്തിയും, വിശ്വസ്തതയെ അനുമോദിച്ചും പരാജയത്തെ അപലപിച്ചുമാണ് എഴുതിയത്. ഓരോസഭയിലും “ജയാളികളായ” ചിലർക്ക് അനുഗ്രഹവാഗ്ദാനങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. “ജയിക്കുന്നവൻ” എന്നതിന്റെ അർത്ഥം, ഓരോ സഭയിലും രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്ന് ഈ വാഗ്ദത്തങ്ങളിൽ നിന്നു നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. യോഹന്നാന്റെ ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽ നാം ഈ പ്രയോഗം കാണുന്നു (1 യോഹ 5:4-5).

ഈ വേദഭാഗവുമായി നാം അടുത്തു പരിചയിക്കുമ്പോൾ, ഈ ലേഖനങ്ങൾക്ക് പ്രവചനപരമായ ഒരു സ്വഭാവമുണ്ടെന്നും, പെന്തക്കോസ്തു മുതൽ ഉൽപാപണം വരെയുള്ള അഭിനയ സഭയായ ക്രിസ്തീയ ഗോളത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നുവെന്നും, വിശ്വാസത്യാഗിനിയും ക്രിസ്തുവിനെ പുറത്താക്കിയവളുമായ ലബോദികൾ സഭയിൽ അത്യുച്ചകോടിയിലെത്തുന്ന ഏഴുഘട്ടങ്ങളുണ്ടെന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. സഭായുഗാന്തത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റു പ്രവചനങ്ങളുമായി സമ്പൂർണ്ണമായി ഇതു യോജിക്കുന്നു (1 തിമൊ 4:1-3; 2 തിമൊ 3:1-8; 2 പത്രോ 3:3-4).

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

വെളിപ്പാടു പുസ്തകം യോഹന്നാന്റെ കാലം മുതലുള്ള ഭാവി സംഭവങ്ങളെ കാലക്രമത്തിൽ വർണ്ണിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം സംബന്ധിച്ച വ്യക്തമായ ഒരു പ്രവചനം നാം പ്രതീക്ഷിക്കും. അതാണു നാം കൃത്യമായി കാണുന്നത്.

പെന്തക്കോസ്തു മുതൽ സഭായുഗാന്ത്യം വരെയുള്ള സഭാചരിത്രത്തിന്റെ ഏഴു ഘട്ടങ്ങൾ വർണ്ണിക്കുന്ന രണ്ടും മൂന്നും അദ്ധ്യായങ്ങൾക്കു ശേഷം വെളിപ്പാടു പുസ്തകം നാലാം അദ്ധ്യായത്തിൽ യോഹന്നാൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു നാം കാണുന്നു:

“അനന്തരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു വാതിൽ തുറന്നിരിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു, **കാഹളനാദം** പോലെ എന്നോടു സംസാരിച്ചുകേട്ട ആദ്യത്തെ ശബ്ദം എന്നോട്: “ഇവിടെ കയറിവരിക, മേലാൽ സംഭവിപ്പാനുള്ളത് ഞാൻ നിനക്ക് കാണിച്ചുതരാം എന്നു കല്പിച്ചു. **ഉടനെ** ഞാൻ ആത്മവിവശനായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു സിംഹാസനം വെച്ചിരിക്കുന്നതും സിംഹാസനത്തിൽ ഒരുവൻ ഇരിക്കുന്നതും കണ്ടു” (വെളി 4:1-2).

ദൈവം പ്രവാചകന്മാരോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഭാവിസംഭവങ്ങൾ, അവ നടക്കുന്നതിനു മുമ്പേ ദർശിക്കുവാൻ അവരെ പ്രാപ്തരാക്കി, യോഹന്നാൻ, ക്രിസ്തു ശരീരമായ സഭയുടെ ഭാഗമാകയാൽ സഭായുഗാന്ത്യത്തിൽ, തുറന്ന വാതിലിലൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്ന സ്വന്ത ഉൽപ്രാപണം മുൻകൂട്ടി ദർശിക്കുകയായിരുന്നു.

അതിനുശേഷം ആറു മുതൽ പതിനെട്ട് വരെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ, ഏഴു വർഷ മഹോപദ്രവത്തിന്റെ വിശദമായ വിവരണം നല്കിയിരിക്കുന്നു. 1,260 ദിവസങ്ങളുള്ള രണ്ടു ഭാഗമായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മഹോപദ്രവകാലത്തിനൊടുവിൽ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തു ഭൂമിയിൽ ആയിരമാണ്ടു വാഴ്ചയ്ക്കായുള്ള (വെളി 19, 20 എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങൾ) മഹത്വപ്രത്യക്ഷതയെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

യോഹന്നാൻ “കാഹളനാദം” കേട്ടു, “ഉടനെ” എടുക്കപ്പെട്ടു. ഉൽപ്രാപണ വിവരണത്തോടു സമാനവും സമ്പൂർണ്ണ യോജിപ്പിലുമാണിത്:

“ഞാൻ ഒരു മർമ്മം നിങ്ങളോടു പറയാം; നാമെല്ലാവരും നിദ്രാപ്രാപിക്കയില്ല **അന്ത്യ കാഹള നാദത്തിങ്കൽ കണ്ണിമയ്ക്കുന്നിടയിൽ**, നാമെല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെടും, മരിച്ചവർ അക്ഷയരായി ഉയിർക്കുകയും നാം രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യും” (1 കൊരി 15:51-52).

ഉൽപ്രാപണം ദൈവിക കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്!

അദ്ധ്യായം 4 - ഉൽപ്രാപണം സഭയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ്

വേദപുസ്തകത്തിൽ വിവിധ നിലയിലുള്ള വിശുദ്ധന്മാരുണ്ട്, പഴയനിയമ, പുതിയനിയമ, മഹോപദ്രവകാല, സഹസ്രാബ്ദകാല വിശുദ്ധന്മാർ. വ്യത്യസ്തയുഗങ്ങളിൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരായ വ്യക്തികളാണവർ. എബ്രായ ലേഖനം 11-ാം അദ്ധ്യായം വ്യക്തമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് പോലെ സകല വിശുദ്ധന്മാരും വിശ്വാസത്താൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. ഹാബേൽ മുതൽ ചരിത്രത്തിലുടനീളം ആളുകൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിയുകയും ദൈവവാഗ്ദത്തം വിശ്വസിച്ചു ദൈവമുമ്പാകെ വിശ്വാസത്താൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വിവിധ യുഗങ്ങളിൽ ദൈവം തന്റെ കൃപയുടെ കാര്യനിർവ്വഹണം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പഴയനിയമ ഭരണക്രമത്തിൻ കീഴിൽ ആളുകൾ കാൽവരി ക്രൂശിലേക്കു മുമ്പോട്ടു നോക്കി, മൃഗയാഗങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തിയ നിഴലുകളിൽ മാത്രമായി അതുകണ്ടു. ക്രിസ്തു മരിക്കുകയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ട ഒരു വീണ്ടെടുപ്പുവേലയിലേക്കു നാം പിമ്പോട്ടു നോക്കുന്നു. വിശുദ്ധന്മാർ മുമ്പോട്ടു നോക്കിയാലും പിമ്പോട്ടു നോക്കിയാലും ദൈവകുഞ്ഞാടെന്ന ഏകയാഗത്തിലൂടെ എല്ലാവരും വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവരാണ്, ന്യായപ്രമാണം ആചരിച്ചതിനാലോ ഏതെങ്കിലും സൽപ്രവർത്തികൾ ചെയ്തതിനാലോ ആരും രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരല്ല.

പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാർക്ക് മരണശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകാനായില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം അവരുടെ പാപങ്ങൾ എന്നേക്കുമായി നീക്കിയതുവരെ അവർ അർപ്പിച്ച യാഗങ്ങൾ അവരുടെ പാപങ്ങളെ മറയ്ക്കുക മാത്രമായിരുന്നു. പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാർ മരിച്ചപ്പോൾ അവർ “അബ്രഹാമിന്റെ മടി” എന്നറിയപ്പെട്ട “പറുദീസ” യിലേക്കു പോയി. പാതാളത്തിൽ (എബ്രായ ഭാഷയിൽ ‘ഷിയോൾ’) ക്രിസ്തു വരികയും പറുദീസയെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി അവർ കാത്തിരുന്നു.

ക്രിസ്തു മരിച്ചവരിൽ നിന്നുയിർത്തെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ, അവിടുന്ന് “നിദ്രകൊണ്ടവരിൽ ആദ്യഫലമായി തീർന്നു” (1 കൊരി 15:20). അവിടുന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാരുടെ കല്ലറകൾ തുറന്നു, “അവിടുത്തെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു ശേഷം അവർ കല്ലറകളെ വിട്ടു” (മത്താ 27:53). “യേശു ഉയരത്തിൽ കയറി, ബദ്ധമാരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയപ്പോൾ” (എഫെ 4:8-9), പഴയ നിയമ വിശുദ്ധന്മാരെ, അവിടുന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. പറുദീസ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു! (2 കൊരി 12:1-5).

ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗസിംഹാസനത്തിലേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്തതു മുതൽ, മരിച്ച “വിശ്വാസികളുടെ ആത്മാക്കൾ” ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെയായിരിക്കുവാൻ വിട്ടുപിരിയുകയും ആത്മികശരീരം ധരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (2 കൊരി 5:1-4). സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണത്തിങ്കൽ പുനരുത്ഥാന ശക്തിയിൽ നമ്മുടെ ഭൗതികശരീരങ്ങൾ കല്ലറകളിൽ നിന്നുയിർക്കുന്നതുവരെ ഈ സ്ഥിതി തുടരും:

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

“ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ മുഖെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും, പിന്നെ ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്ന നാം അവരോടു ഒരുമിച്ച് ആകാശത്തിൽ കർത്താവിനെ എതിരേല്പാൻ മേഘങ്ങളിൽ എടുക്കപ്പെടും. ഇങ്ങനെ നാം എപ്പോഴും കർത്താവിനോടുകൂടെ ഇരിക്കും” (1 തെസ്സ 4:16-17).

“ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ” മാത്രമേ ഉൽപ്രാപണത്തിൽ എടുക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. **“ക്രിസ്തുവിൽ”** ആയിരിക്കണമെങ്കിൽ ഒരുവൻ **“ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ”** ആയിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്, ഈ സഭായുഗത്തിൽ മാത്രമേ ഇതു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. കൊരിന്തിലെ വിശ്വാസികളോടു പൗലൊസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:

“യഹൂദന്മാരോ യവനന്മാരോ ദാസന്മാരോ സ്വതന്ത്രരോ നാം എല്ലാവരും ഏക ശരീരമാകുമാറ് ഒരേ ആത്മാവിൽ സ്നാനമേറ്റും ഒരേ ആത്മാവിനെ പാനം ചെയ്തു മരിക്കുന്നു. ശരീരം ഒരു അവയവമല്ല, പലതത്രെ” (1 കൊരി 12:13-14).

കൊലൊസ്യ സഭയ്ക്ക് പൗലൊസ് എഴുതി:

“ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള കഷ്ടാനുഭവങ്ങളിൽ സന്തോഷിച്ച് (ക്രിസ്തുവിന്റെ) കഷ്ടങ്ങളിൽ കുറവായുള്ളത് എന്റെ ജഡത്തിൽ സഭയായ അവന്റെ ശരീരത്തിനുവേണ്ടി പൂരിപ്പിക്കുന്നു” (കൊലൊ 1:24).

വീണ്ടും എഫെസ്യസഭയ്ക്ക് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു:

“സർവ്വവും അവന്റെ കാലക്കീഴിലാക്കിവച്ച് അവനെ സർവ്വത്തിനും മീതെ തലയാക്കി എല്ലാറ്റിലും എല്ലാം നിറക്കുന്നവന്റെ നിറവായിരിക്കുന്ന അവന്റെ ശരീരമായ സഭയ്ക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു” (എഫെ 1:22-23).

സഭകൾക്കുള്ള ലേഖനങ്ങൾ പൗലൊസ് ആരംഭിക്കുന്നത്, **“ക്രിസ്തു യേശുവിൽ വിശുദ്ധന്മാർക്ക്”** എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്; **സഭായുഗത്തിൽ മാത്രമുള്ള വിശുദ്ധന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യേക പ്രയോഗമാണിത്.**

ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ പുതിയനിയമ വിശുദ്ധന്മാരെ സംബന്ധിച്ച് യഹൂദനെന്നോ യവനനെന്നോ വ്യത്യാസമില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം നിസ്തുല്യമായ ഒരു സംസർഗ്ഗമാണ്; ക്രിസ്തുവാണ് ശിരസ്സ്.

“ക്രിസ്തുവിലേക്ക് സ്നാനം ഏറ്റിരിക്കുന്ന (ആത്മാവിനാൽ) നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിനെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ യഹൂദനും യവനനും എന്നില്ല, ദാസനും സ്വതന്ത്രനും എന്നില്ല, ആണ്ണും പെണ്ണും എന്നുമില്ല, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തു യേശുവിൽ ഒന്നത്രെ” (ഗലാ 3:27-28).

പഴയനിയമ കാലങ്ങളിൽ, ഒരു വിജാതീയൻ തന്റെ സ്വന്തം ദേവന്മാരെ വിട്ട് അബ്രഹാമിന്റെയും യിസ്ഹാക്കിന്റെയും യാക്കോബിന്റെയും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുവാൻ തിരിയുമ്പോൾ, അയാൾ ഒരു യഹൂദനായിത്തീരുന്നു, അതായത്, ഒരു യഹൂദമതാനുസാരിയാകുന്നു (അപ്പൊ 2:10). യഹൂദ മതാനുസാരികളെ **“യിസ്രായേൽ ദേശത്തിലെ അന്യന്മാർ”** എന്നാണു വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. ശലോമോന്റെ കാലത്ത് ഒരു ലക്ഷത്തി അൻപത്തിമൂവായിരത്തി അറുനൂറ് **“അന്യന്മാർ”** യിസ്രായേലിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു (2 ദിന 2:17).

ഉൽപ്രാപണം സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ്

അതുകൊണ്ട്, “ക്രിസ്തുവിൽ” ഉള്ള വിശുദ്ധന്മാർ ഈ സഭായുഗത്തിൽ നിസ്തുല്യമാം വിധം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരും സഭയാകുന്ന ക്രിസ്തുശരീരത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നവരുമത്രെ. അതുകൊണ്ട്, “ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ മുമ്പെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും” എന്ന് ഉൽപ്രാപണത്തെക്കുറിച്ച് നാം വായിക്കുമ്പോൾ സഭായുഗവിശുദ്ധന്മാരും മറ്റു യുഗങ്ങളിലെ വിശുദ്ധന്മാരും തമ്മിൽ ബൈബിൾ വേർതിരിക്കുന്നു. പഴയ നിയമ വിശുദ്ധന്മാരും മഹോപദ്രവകാല വിശുദ്ധന്മാരും “ക്രിസ്തുവിൽ” അല്ല. ക്രിസ്തു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ, രക്തസാക്ഷികളായി എതിർ ക്രിസ്തു കൊലപ്പെടുത്തിയവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും.

“യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യവും ദൈവവചനവും നിമിത്തം തല ചേർക്കപ്പെട്ടവരും, മൃഗത്തെയോ അതിന്റെ പ്രതിമയെയോ നമസ്കരിക്കാതിരിക്കുന്നവരും, നെറ്റിയിലും കൈമേലും അതിന്റെ മുദ്ര കൈക്കൊള്ളാതിരുന്നവരുമായവരുടെ ആത്മാക്കളേയും കണ്ടു, അവർ ജീവിച്ചു ആയിരമാണ്ടു ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെ വാണു” (വെളി 20:4).

സഹസ്രാബ്ദ വിശുദ്ധന്മാർ “ക്രിസ്തുവിൽ” ഉള്ളവരല്ല, ക്രിസ്തു ഭൂമിയിലേക്കു മടങ്ങിവന്നശേഷം ആയിരമാണ്ടു കഴിഞ്ഞാണ് അവർ ഉയിർക്കുന്നത്.

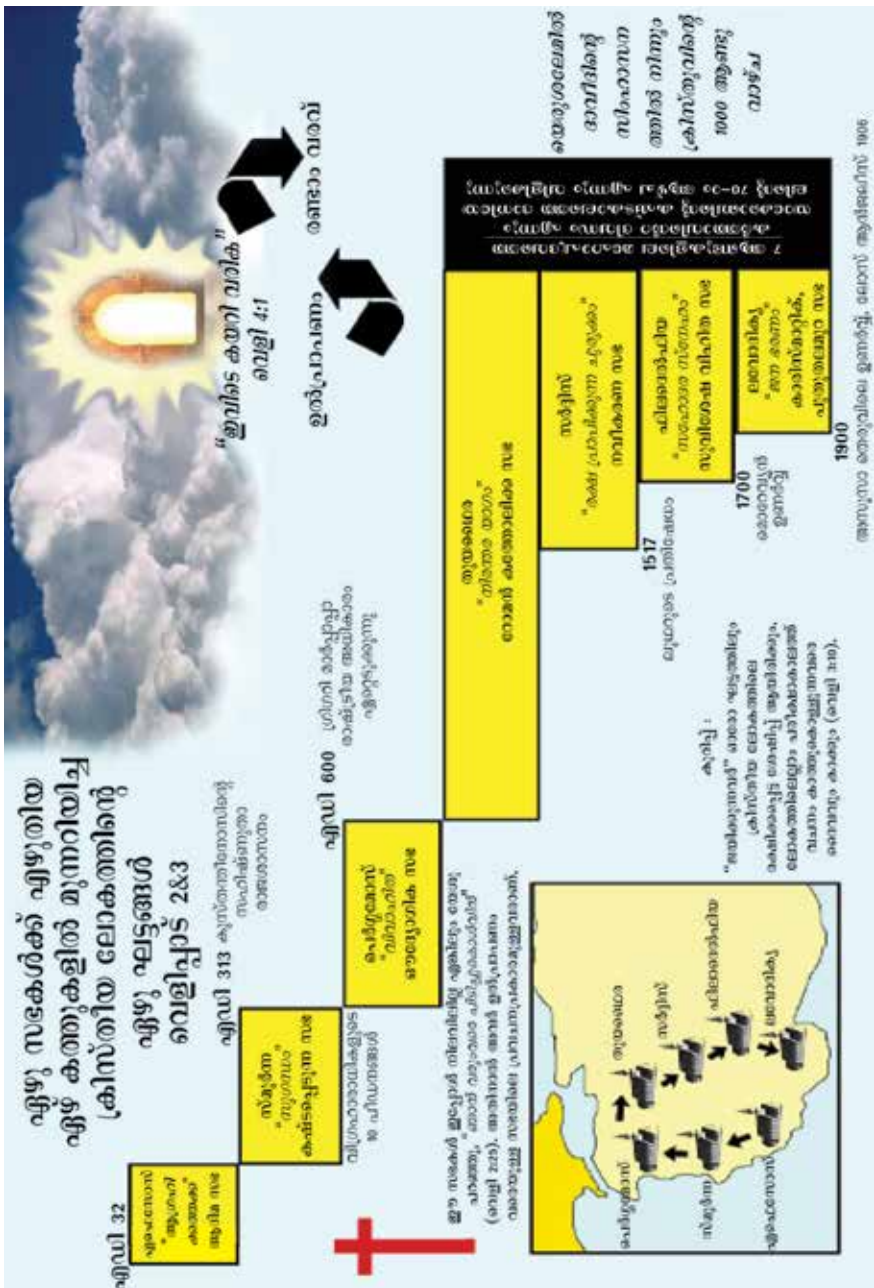
“മരിച്ചവരിൽ ശേഷമുള്ളവർ ആയിരമാണ്ടു കഴിയുമ്പോളും ജീവിച്ചില്ല, ഇതു ഒന്നാമത്തെ പുനരുത്ഥനം” (വെളി 20:5).

ക്രൈസ്തവ ലോകം സഭയല്ല

വെളിപ്പാട് രണ്ടും മൂന്നും അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ആസ്യയിലെ നഗരങ്ങളിലുള്ള ഏഴു പ്രാദേശിക സഭകൾക്കുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയിൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. എന്നാൽ പ്രാദേശിക സഭകളിൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ചിലരും രക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത ചിലരും ഉണ്ട്. പ്രാദേശിക സഭകളെ ക്രൈസ്തവഗോളമെന്നു വിളിക്കാം. മത്തായി പതിമൂന്നിലെ ഉപമകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത്, ഗോതമ്പിനോടുകൂടെ കളയും എല്ലായ്പ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു തന്നെയാണ്.

ക്രൈസ്തവ ലോകത്തിലുടനീളം, കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള നിർമ്മലമായ വിശ്വാസത്താൽ ആത്മാർത്ഥമായി രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരുണ്ട്. വേദപുസ്തകോപദേശത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ജ്ഞാനം അവർക്കുണ്ടായിരിക്കില്ല. എന്നാൽ അവർ ക്രിസ്തുവിനെ അറിയുന്നവരും പുതു ജനനാനുഭവം ഉള്ളവരുമാണ്. സഭായുഗാരംഭം മുതൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട സകലരും ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെയായിരിക്കുവാൻ എടുക്കപ്പെടുന്ന ഉൽപ്രാപണം വരെയുള്ള ക്രിസ്തീയ ലോകത്തിന്റെ ഏഴു ഘട്ടങ്ങളുടെ പ്രാതിനിധ്യമാണ് ആസ്യയിലെ ഏഴു സഭകൾ. ക്രൈസ്തവ ഗോളത്തിനുള്ളിലെ രക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവർ കൈവിടപ്പെടുകയും മഹോപദ്രവത്തിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്യും.

അടുത്ത പുറത്ത് കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പട്ടികപ്പടം പെന്തക്കോസ്തു മുതൽ ഉൽപ്രാപണം വരെയുള്ള ക്രിസ്തീയ ലോകത്തിന്റെ ഏഴു ഘട്ടങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. സഭാചരിത്രത്തിലെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും “ജയിക്കുന്നവർ” എന്നു

ഉൽപാപണം സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ്

വിളിക്കുന്ന ഒരു ശേഷിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ക്രൈസ്തവലോകത്തിന്റെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും വാസ്തവമായി രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരാണ് “ജയാളികൾ.” ദൈവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെ ഭാഗമാണ് സകല യഹൂദന്മാരും, എന്നാൽ എല്ലാ യഹൂദന്മാരും രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരല്ല, ആരംഭത്തിൽ ക്രൈസ്തവലോകം നിർമ്മലമായിരുന്നെങ്കിലും, വിശ്വാസത്യാഗം ഭവിച്ചു, “മർമ്മം മഹതിയാം ബാബിലോൺ” എന്ന നിലയിൽ മഹോപദ്രവത്തിലേക്ക് പോകുകയും ചെയ്തും (വെളി 17,18 അദ്ധ്യായങ്ങൾ). ഉൽപാപണത്തിങ്കൽ സത്യ സഭ മാറ്റപ്പെട്ട ശേഷമാണിതു സംഭവിക്കുന്നത്.

സഭ ഒരു മർമ്മമായിരുന്നു

യേശു വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ സഭയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ, കാരണം അവിടുന്ന് പഴയനിയമ ന്യായപ്രമാണ കാലഘട്ടത്തിലാണ് വന്നത്. തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു:

“ജാതികളുടെ അടുത്തു പോകാതെയും ശമര്യരുടെ പട്ടണത്തിൽ കടക്കാതെയും യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിലെ കാണാതെപോയ ആടുകളുടെ അടുക്കൽ തന്നെ ചെല്ലുവിൻ. നിങ്ങൾ ചെല്ലുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഘോഷിപ്പിൻ” (മത്താ 10:5-7).

എന്നാൽ യേശു മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ശേഷം, അവിടുന്ന് ഇതേ ശിഷ്യന്മാർക്ക് ഹൊനിയോഗം നൽകിയപ്പോൾ ഇതു മാറി: “നിങ്ങൾ സർവ്വ ലോകത്തിലും പോയി സർവ്വ സൃഷ്ടിയോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പിൻ” എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു (മർക്കൊ 16:15).

പെന്തക്കോസ്തിനു മുമ്പ് യിസ്രായേലായിരുന്നു ഭൂമിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷികൾ. പെന്തക്കോസ്തിനു ശേഷം സഭയായിരുന്നു ഭൂമിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷി. ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തുകയും തേജസ്സുകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനു വരുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല (യോഹ 7:39). അപ്പോൾ മാത്രമാണ് കർത്താവും പിതാവും വിശ്വാസികളെ ക്രിസ്തു ശരീരത്തിലേക്കു സ്നാനപ്പെടുത്താനായി അയച്ചത് (യോഹ 14:16-17).

സഭയെന്ന മർമ്മം പൗലൊസിനു വെളിപ്പെട്ടു, അതിനുമുമ്പ് മനുഷ്യർക്കും ദൂതന്മാർക്കും അതു മറഞ്ഞുനിന്നു. പൗലൊസ് എഴുതി:

“പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ (ലോകാരംഭം മുതൽ) മറഞ്ഞിരുന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ വെളിപ്പെട്ടു വന്നതും നിത്യ ദൈവത്തിന്റെ നിയോഗപ്രകാരം സകലജാതികൾക്കും വിശ്വാസത്തിന്റെ അനുസരണത്തിനായി അറിയിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ മർമ്മത്തിന്റെ വെളിപ്പാടിന് അനുസരണമായുള്ള എന്റെ സുവിശേഷത്തിനും യേശു ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗത്തിനും ഒത്തവണ്ണം നിങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്ന ഏക ജ്ഞാനിയായ ദൈവത്തിന് മഹത്വം” (റോമ 16:24-26).

എഫെസ്യർ മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പൗലൊസ് “മർമ്മമായ സഭയെ” നിർവ്വചിക്കുന്നു:

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

“ആ മർമ്മം ഇപ്പോൾ അവന്റെ വിശുദ്ധ അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കും പ്രവാചകന്മാർക്കും ആത്മാവിനാൽ വെളിപ്പെടുത്തുപോലെ പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ (മറ്റ് യുഗങ്ങളിൽ) മനുഷ്യർക്കു അറിയാവുന്നിരുന്നില്ല! അതോ ജാതികൾ സുവിശേഷത്താൽ ക്രിസ്തു യേശുവിൽ കൂട്ടവകാശികളും ഏക ശരീരസ്ഥരും വാഗ്ദത്തത്തിൽ പങ്കാളികളും ആകേണം എന്നുള്ളതുതന്നെ” (എഫെ 3:4-6).

“യവനനും യഹൂദനും എന്നില്ല, പരിച്ഛേദനയും അഗ്രഹർമ്മവുമെന്നില്ല ബർബറൻ, ശകൻ, ദാസൻ, സ്വതന്ത്രൻ എന്നുമില്ല, ക്രിസ്തുവെത്ര എല്ലാവരിലും എല്ലാം ആകുന്നു” (കൊലെ 3:11), എന്ന നിലയിൽ നിസ്തുലമായൊരു തിരിച്ചറിവോടെ ക്രിസ്തു ശരീരമായ സഭയെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യം പൗലൊസിനു വെളിപ്പെടുന്നതു വരെ ദൂതന്മാർക്കുപോലും സഭയെക്കുറിച്ച് അറിവില്ലായിരുന്നു (എഫെ 3:10).

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണ സത്യവും ഒരു മർമ്മം

“ഞാൻ ഒരു മർമ്മം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം, നാം എല്ലാവരും നിദ്രകൊള്ളുകയില്ല, എന്നാൽ അന്ത്യകാഹള നാദത്തിൽ പെട്ടെന്ന് കണ്ണിമെക്കുന്നിടയിൽ നാം എല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെടും, കാഹളം ധ്വനിക്കും മരിച്ചവർ അക്ഷയരായി ഉയിർക്കുകയും നാം രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഈ ദ്രവ്യമുള്ളത് അദ്രവ്യത്തെയും ഈ മർത്യമായത് അമർത്യതയെയും ധരിക്കേണം” (1 കൊരി 15:51-53).

റോമർ പതിനൊന്നിൽ പൗലൊസ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, യിസ്രായേൽ കർത്താവിങ്കലേക്ക് തിരിയും മുമ്പ് സഭ പൂർണ്ണമാകുമെന്നാണ്.

“സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമാന്മാർ എന്നു നിങ്ങൾക്കു തന്നെ തോന്നാതിരിപ്പാൻ ഈ രഹസ്യം അറിയാതിരിക്കരുതെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ജാതികളുടെ പൂർണ്ണസംഖ്യ ചേരുവോളം യിസ്രായേലിനു ഭാഗികമായ അന്ധത ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽ മുഴുവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും...” (റോമ 11:25-26).

“ജാതികളുടെ പൂർണ്ണസംഖ്യ” എന്ന പ്രയോഗം, സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, ഏറിയ പങ്കും വിജാതീയർ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മാർമ്മിക (മറഞ്ഞിരുന്ന) സഭയ്ക്ക് ഒരു കൃത്യ സംഖ്യയുണ്ടെന്നും ആ സംഖ്യയിൽ എത്തിച്ചേരുമ്പോൾ യിസ്രായേലിന്റെ എഴുപതാം “ആഴ്ചവട്ടം” ആരംഭിക്കും മുമ്പ്, പിതാവു പുത്രനെ തന്റെ മണവാട്ടിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ അയയ്ക്കും എന്നുമാണ്. സഭായുഗം അതോടെ അവസാനിക്കുകയും ഭൂമിയിൽ യിസ്രായേൽ പിന്നെയും ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷികൾ ആകുകയും ചെയ്യും.

ക്രൈസ്തവ ലോകം യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയല്ല. ഉൽപ്രാപണത്തിൽ “ക്രിസ്തുവിൽ” ഉള്ളവരും, വീണ്ടും ജനനം പ്രാപിച്ചവരുമായ വിശ്വാസികൾ മാത്രം എടുക്കപ്പെടും, ബാക്കിയുള്ള ക്രൈസ്തവലോകം മുഴുവൻ മഹോപദ്രവകാലത്തേക്കു പോകും.

അദ്ധ്യായം 5 - ഉൽപ്രാപണം “പുറപ്പെടൽ” ആണ്

തെസ്സലോനികർക്കുള്ള രണ്ടാം ലേഖനം ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ അവരുടെ സാക്ഷ്യത്തിനായി പൗലൊസ് ദൈവത്തിനു നന്ദിയർപ്പിക്കുകയും, അവർ അനുഭവിക്കുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളുടെ സമയത്ത് അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഉൽപ്രാപണത്തെക്കുറിച്ചും, മഹോപദ്രവത്തെ സംബന്ധിച്ചും ചില തെറ്റായ ധാരണകളെ അദ്ദേഹം തിരുത്തുന്നു.

ഒന്നാമത്തെ ലേഖനത്തിൽ പൗലൊസ് അവരോടു പറഞ്ഞത്, വിശ്വാസികൾ “കർത്താവിന്റെ ദിവസത്തിലെ” കോപത്തിനായിട്ടല്ല നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും ഉൽപ്രാപണം ആദ്യം നടക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നാണ് (1 തെസ്സ 5:1-10). നാം ഇപ്രകാരം വായിക്കുന്നു.

“നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു എന്ന് ഓർക്കുന്നില്ലേയോ?” (2 തെസ്സ 2:5).

1 തെസ്സ 5-ലെ “കർത്താവിന്റെ നാൾ” അന്ത്യനാളുകളിൽ ഭൂവാസികളുടെ മേൽ വരുന്ന ദൈവിക ന്യായവിധികളെ സൂചിപ്പിക്കുകയാണ്. സഭ എടുക്കപ്പെട്ടയുടൻ അത് ആരംഭിക്കുകയും, മഹോപദ്രവത്തിലെ സമസ്ത സവിശേഷ സംഭവങ്ങളോടും കൂടെ സമാപിക്കുകയും ചെയ്യും. മഹത്വത്തിൽ കർത്താവായ യേശു മടങ്ങിവരുന്നതും സഹസ്രാബ്ദ രാജ്യവും ഇതിന്റെ ഭാഗമാണ്.

രണ്ടു സംഭവങ്ങൾ-ശേഖരിക്കലും മഹത്വവും

2 തെസ്സ രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പൗലൊസ് ഉൽപ്രാപണത്തെയും കർത്താവിന്റെ മഹത്വപ്രത്യക്ഷതയെയും പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ, ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ മഹത്വപ്രത്യക്ഷതയെക്കുറിച്ചുമാത്രം പറയുകയും, രക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവർക്ക് അത് ഒരു ഭയാനകവും നാടകീയവുമായ കാഴ്ചയായി വർണ്ണിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. **ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽ** സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണമെന്ന ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യാശയെക്കുറിച്ചു മാത്രം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, മാത്രമല്ല, **ജീവനോടിരിക്കുന്ന** വിശുദ്ധന്മാർ ഉൽപ്രാപണത്തിൽ രൂപാന്തരപ്പെടുകയും മരിച്ചവർ ഉയിർക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. “ക്രിസ്തുവിൽ ഉള്ളവർ” മാത്രം ഉൽപ്രാപണത്തിൽ ഉയിർക്കുമെന്ന്, പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാരെയും മഹോപദ്രവകാല വിശുദ്ധന്മാരെയും ഒഴിവാക്കുന്നു.

പഴയ നിയമ വിശുദ്ധന്മാർ എടുക്കപ്പെടുന്ന വേളയിൽ, ജീവനോടിരിക്കുന്ന പഴയ നിയമ വിശുദ്ധന്മാരുടെ രൂപാന്തരം **നടക്കുന്നില്ല**, ക്രിസ്തു ഭൂമിയിൽ മടങ്ങി വരുമ്പോൾ **ജീവനോടിരിക്കുന്ന** മഹോപദ്രവകാല വിശുദ്ധന്മാർ സ്വഭാവിക ശരീരത്തിൽ ജീവനോടെ സഹസ്രാബ്ദത്തിലേക്കു പോവുകയാണ് (മത്താ 25:34; സെഖ 14:16). ആ സമയത്തും അവർ രൂപാന്തരപ്പെടുന്നില്ല. ക്രിസ്തു മഹത്വത്തിൽ വരുമ്പോൾ, മഹോപദ്രവകാല രക്തസാക്ഷികൾ മാത്രമാണ് ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് (ദാനി 12:2; വെളി 20:4).

പൗലൊസ് ഈ വാക്കുകളോടെ ആരംഭിക്കുന്നു:

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

“ഇനി സഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയും അവന്റെ അടുക്കലുള്ള നമ്മുടെ സമാഗമനവും സംബന്ധിച്ചു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് അപേക്ഷിക്കുന്നത്” (2 തെസ്സ 2:1).

ഈ രണ്ട് സംഭവങ്ങൾക്കു മദ്ധ്യേ കർത്താവിന്റെ നാളിലെ ഭയാനക ന്യായ വിധികൾ നടക്കും. പൗലൊസ് ഈ വിഷയം ഉന്നയിക്കാൻ കാരണം, തെസ്സലോനികു വിശ്വാസികൾ ഇപ്പോൾത്തന്നെ മഹോപദ്രവകാലത്തിലൂടെ കടന്നു പോകുകയാണെന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുന്ന, അവരെ ഭീതിപ്പെടുത്തുന്ന അനേക സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

“കള്ളൻ രാത്രിയിൽ വരുമ്പോലെ” അപ്രതീക്ഷിതമായിട്ടാണ് ദൈവഭയോദി വസം വരുന്നതെന്ന് പൗലൊസ് സൂചിപ്പിച്ചതാണ് (1 തെസ്സ 5:2), എന്നാൽ ഉൽപ്രാപണം നഷ്ടമായി എന്ന ഭയത്തിലായിരുന്നു അവർ. അവരുടെ മനസ്സ് “ഇളകുവാൻ” കാരണമായ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

1. അവർ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പീഡനങ്ങൾ കഠിനമായിരുന്നു.
2. മഹോപദ്രവകാലം അരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്നു പറയുന്ന കത്തുകൾ (ലേഖനങ്ങൾ) അവർക്കു ലഭിച്ചു.

കർത്താവിന്റെ നാൾ അഭക്തരുടെ മേൽ ദൈവകോപം ചൊരിയുന്ന സമയമായിരിക്കുമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ധാരണ. പൗലൊസ് അവർക്ക് ഉറപ്പു നൽകുന്നു:

“എന്നാൽ സഹോദരന്മാരെ, ആ നാൾ കള്ളൻ എന്ന പോലെ നിങ്ങളെ പിടിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഇരുട്ടിലുള്ളവരല്ല” (1 തെസ്സ 5:4).

എന്നിരുന്നാലും, വല്ല “ആത്മാവിനാലോ വചനത്താലോ ലേഖനത്താലോ” കർത്താവിൽ നിന്നുള്ള പ്രവചന വാക്കാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നതും, കർത്താവിന്റെ നാൾ വന്നു കഴിഞ്ഞുവെന്നുമുള്ള (2 തെസ്സ 2:2) അറിയിപ്പുകൾ അവർക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നു ഇതേക്കുറിച്ചു കേട്ടതാണെന്ന് ചിലർ അവകാശപ്പെട്ടു, എന്നാൽ ഇവയിലെല്ലാം വൈഷമ്യമേറിയത് പൗലൊസിന്റെ പേരുവച്ച് അവർക്കു ലഭിച്ച കപട ലേഖനമാണ്. ഇത്തരം സന്ദേശങ്ങൾ വഞ്ചനാപരമാണെന്ന് മുദ്രകുത്തി പൗലൊസു പറയുന്നു:

“ആരും ഏതു വിധേനയും നിങ്ങളെ ചതിക്കരുത്” (2 തെസ്സ 2:3).

ഈ സന്ദേശങ്ങൾ ദൈവത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു എങ്കിൽ, ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽ കർത്താവിന്റെ നാളിനുമുമ്പ് ഉൽപ്രാപണം നടക്കണം എന്ന് പൗലൊസ് പറഞ്ഞത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? (1 തെസ്സ 5:9).

മഹോപദ്രവപൂർവ്വ ഉൽപ്രാപണമാണ് പൗലൊസ് ഈ വിശ്വാസികളെ പഠിപ്പിച്ചതെന്നതിന്റെ ശക്തമായ തെളിവാണ് തെസ്സലോനികു വിശ്വാസികളുടെ ആശങ്ക, അല്ലെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടാണ് അവർ ഇങ്ങനെ സന്ദേഹപ്പെടുന്നത്?

ഉൽപ്രാപണം “പുറപ്പെടൽ” ആണ്

വിശ്വാസത്യാഗം അഥവാ പുറപ്പെടൽ

കർത്താവിന്റെ നാൾ വരുന്നതിനു മുമ്പ് നിശ്ചയമായും സംഭവിക്കേണ്ട രണ്ടു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയാനാണ് പൗലൊസ് ഇപ്പോൾ തുനിയുന്നത്.

“ആദ്യമേ വിശ്വാസത്യാഗം സംഭവിക്കുകയും നാശയോഗ്യനും അധർമ്മ മൂർത്തിയുമായവൻ വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ ആ നാൾ വരികയില്ല” (2 തെസ്സ 2:3).

“വിശ്വാസത്യാഗം” എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്, “അപ്പോസ്തസിയാ” എന്ന യവന നാമ പദമാണ്, “അകന്നു മാറി നിൽക്കുക അഥവാ പുറപ്പെടുക” എന്നാണ് പ്രധാന ആശയം. പുതിയ നിയമത്തിൽ ഇവിടെയും മറ്റൊരു ഭാഗത്തും മാത്രമാണ് ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് (അപ്പൊ 21:21); ജാതികളുടെ ഇടയിലുള്ള യഹൂദ വിശ്വാസികളെ, ന്യായപ്രമാണം സംബന്ധിച്ച മോശെയുടെ പഠിപ്പിക്കൽ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് (വിട്ടുപോകുവാൻ) ഉപദേശിക്കുന്നുവെന്ന കുറ്റാരോപണം പൗലൊസിനെതിരെ ഇവിടെ ഉന്നയിക്കുകയാണ്.

ഈ പദത്തിന്റെ ക്രിയാരൂപം 15 പ്രാവശ്യം പുതിയ നിയമത്തിൽ കാണുന്നു. വിവിധ പ്രയോഗങ്ങളാണവ. 1 തിമൊ 6:11-ൽ പൗലൊസ് തിമൊഥെയോസിനോടു പറയുന്നത് അഭക്തരായ ആളുകളിൽ നിന്ന് “അകന്നു നില്ക്കുക” അഥവാ “വിട്ടുപോകുക” (വിട്ടോടുക) എന്നാണ്. ഇത് “വിശ്വാസത്യാഗത്തിന്” നേർ വിപരീതമാണ്.

കൊരിന്ത്യർക്ക് എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ പൗലൊസ്, “ജഡത്തിലെ ശുലം” “വിട്ടു നീങ്ങേണ്ടതിന്” അതായത് ദൈവം അതു “നീക്കേണ്ടതിന്” തന്റെ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു (2 കൊരി 12:8).

ലൂക്കൊസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ഹന്നാ എന്ന പ്രവാചകിയോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. “ദൈവാലയം വിട്ടുപിരിയാതെ ഉപവാസത്തോടും പ്രാർത്ഥനയോടും കൂടെ രാവ്യം പകലും സേവ (ആരാധന) ചെയ്തു പോന്നു” (ലൂക്കൊ 2:37).

അപ്പൊ 12:10-ൽ, ഹെരോദാസ് പത്രൊസിനെ തടവിലാക്കിയിരിക്കവെ, കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ തടവറ വാതിലിലൂടെ കടത്തി, പട്ടണത്തിൽ വരെ അവനെ എത്തിച്ചു. “തെരുവു കടന്ന ഉടനെ ദൂതൻ അവനെ വിട്ടുപോയി” എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ലൂക്കൊ 4:13-ൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ പരീക്ഷയെ തുടർന്ന്, “പിശാച് കുറെക്കാലത്തേക്ക് അവനെ വിട്ടുമാറി” എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

വിശ്വാസികൾ “അനീതി വിട്ടുകൊടുവാൻ” പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (2 തിമൊ 2:19) വിശ്വാസത്യാഗത്തിനു വിപരീതമത്രെ. അതുകൊണ്ട് പതിനൊന്ന് സന്ദർഭങ്ങളിൽ ക്രിയാപദം ആളുകളിൽ നിന്നോ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നോ ശാരീരികമായി വിട്ടുകൊണ്ടുപോകാൻ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. മുമ്പ് സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് വിശ്വാസം വിട്ടുകൊണ്ടുപോകാൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് (ലൂക്കൊ 8:13; എബ്രാ 3:12; 1 തിമൊ 4:1). രണ്ട് പ്രാവശ്യം ദുഷ്ടതയിൽ നിന്ന് വിട്ടുമാറുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

മഹോപദ്രവത്തിനു മുമ്പ് “വിശ്വാസത്യാഗം” സംഭവിക്കേണം എന്നു പൗലൊസ് പറയുമ്പോൾ വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹം എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്?

പലരും പറയുന്നത് “അപ്പൊസ്താസിയാ” വിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുകലുനതാണ് എന്നത്രെ, എന്നാൽ പശ്ചാത്തലമനുസരിച്ച് ഇത് ശരിയാണോ? പശ്ചാത്തലം ആവശ്യപ്പെടുന്നതനുസരിച്ച് “വിട്ടുപോകുക, പുറപ്പെടുക” എന്നു പരിഭാഷപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നു കാണുന്ന വേദാദ്ധ്യാപകരുടെ എണ്ണം വളരെയാണ്.

ആദിമ ബൈബിൾ പരിഭാഷകൾ ഈ പദം എങ്ങനെയാണ് ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്? എഡി 400-ന് അടുത്ത് ലത്തീൻ വൾഗേറ്റ് പരിഭാഷയിൽ ഈ പദം “ഡെസെസ്സിയോ” എന്നു ചേർത്തിരിക്കുന്നു, അതിന്റെ അർത്ഥം “പുറപ്പെട്ടുപോകുക” എന്നാണ്. 1384-ലെ വൈക്ലിഫ് ബൈബിൾ മുതൽ 1608-ലെ ജനീവാ ബൈബിൾ വരെ ഏഴ് ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷകൾ എല്ലാം ഈ പദം “വിട്ടുപോകുക, പുറപ്പെടൽ” എന്നാണ് ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. 1611-ലെ ജയിംസ് രാജാവിന്റെ ബൈബിളാണ് “അപ്പൊസ്താസിയാ” എന്ന വാക്ക് “വിട്ടകന്നു പോവുക” എന്ന് പരിഭാഷ ചെയ്തത് (മലയാളത്തിൽ വിശ്വാസത്യാഗം).

നാമത്തിനു മുമ്പ് യവന ഭാഷയിൽ ഭേദകം (the) ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്നതും പ്രധാനമാണ് അതുകൊണ്ട് കൃത്യത സൂചിപ്പിക്കുന്ന നിലയിൽ ആ “പ്രത്യേക പുറപ്പെടൽ” (“THE departure”) എന്നു വേണം വായിക്കുവാൻ. വായനക്കാർക്ക് നേരത്തെ തന്നെ നല്ല ബോദ്ധ്യമുള്ള ഒരു പ്രത്യേക സംഭവത്തെക്കുറിച്ചാണ് പൗലൊസു പറയുന്നതെന്നു ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആദ്യ ലേഖനത്തിന്റെ വിഷയം ഉൽപ്രാപണമാണ്, ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ വിഷയം,

“നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വരവും, അവന്റെ അടുക്കലുള്ള നമ്മുടെ സമാഗമനവും, അവനിലേക്കുള്ള നമ്മുടെ കൂട്ടിച്ചേർക്കലും (ശരിയായ ഭാഷ്യം) എന്നുള്ളതാണ്” (2 തെസ്സ 2:1).

അന്ത്യനാളുകളിലെ വിശ്വാസത്യാഗം

“പൗലൊസ് എന്താണ് അർത്ഥമാക്കിയത്?” എന്ന ആദ്യ ചോദ്യത്തിലേക്കു നമുക്ക് മടങ്ങി വരാം.

അനേകരും മനസ്സിലാക്കുന്നത്, ഉൽപ്രാപണത്തിനു മുമ്പ് സംഭവിക്കുന്ന “വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നുള്ള വിട്ടുപോകലിനെ” കുറിച്ചാണ് (വ്യാപകമായ വിശ്വാസത്യാഗം) പൗലൊസ് അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്നാണ്. 1500-കളിൽ, കാൽവിന്റെ പിൻഗാമിയായ തിയഡോർ ബെസ്സാ ഈ പദം (അപ്പൊസ്താസിയാ) ലിപി മാറ്റി (transliteration) എഴുതുകയും, അതുമുതൽ വിശുദ്ധന്മാർക്കു ഒരിക്കലായി ഭരമേല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നുള്ള വിട്ടുപോക്ക് എന്നർത്ഥം വരികയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിട്ടുപോകലിനെക്കുറിച്ചാണോ പൗലൊസ് പറയുന്നത്? മുൻ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ മൂല യവന ഭാഷയിൽ “അപ്പൊസ്താസിയാ” എന്ന നാമഭേദകത്തിനു ശേഷമാണ് (the) വരുന്നത്, കൃത്യമായ ഒരു സംഭവത്തെക്കുറിച്ചാണ് പൗലൊസ് പറയുന്നതെന്നും

ഉൽപ്രാപണം “പുറപ്പെടൽ” ആണ്

മഹോപദ്രവകാലത്തിനു മുമ്പു നടക്കേണ്ട ആ സംഭവം അതിന്റെ സമയം വരുമ്പോൾ വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയാവുന്നതാണെന്നും ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അന്ത്യനാളുകളിൽ അനീതി പെരുകുകയും ദൈവവചനത്തിൽ നിന്നുവിട്ടു പോകുന്നതു വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് തിരുവെഴുത്തുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നതു സത്യം. പൗലൊസ് തിമൊഥെയോസിനെഴുതുമ്പോൾ

“മനുഷ്യർ സ്വസ്നേഹികളും ദൈവത്തിനെതിരായ മത്സരികളുമായിത്തീരുമെന്ന്” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (2 തിമൊ 3:1-5). ഇതുകൂടാതെ താൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്,

“അന്ത്യകാലത്തു ചിലർ വ്യാജാത്മാക്കൾക്കും ഭൂതങ്ങളുടെ ഉപദേശങ്ങൾക്കും ശ്രദ്ധ നൽകി, വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു വിട്ടുപോകും എന്നാണ്” (1 തിമൊ 4:1).

എന്നിരുന്നാലും എഫെസോസിലെ മൂപ്പന്മാരോടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ പൗലൊസ് അവർക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയത് “കൊടിയ ചെന്നായ്ക്കൾ” അവരുടെയിടയിൽ കടക്കും, അവർ “ആട്ടിൻകുട്ടത്തെ ആദരിക്കാത്തവരാണ്” എന്നുമത്രെ. ഈ പുരുഷന്മാർ “ശിഷ്യരെ തങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വലിച്ചുകളവാൻ വിപരീതോപദേശം പ്രസ്താവിക്കുന്നവരായിരിക്കും” (അപ്പൊ 20:29-30).

വിശ്വാസത്യാഗം അന്ത്യനാളുകളുടെ മാത്രം സവിശേഷതയല്ല. അപ്പൊസ്തൊലിക കാലത്ത് വിശ്വാസത്യാഗമുണ്ടായിരുന്നു, അത് ഏകദേശം 2000 ആണ്ടുകളായി തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. ആയിരം വർഷങ്ങളുടെ “അന്ധകാരയുഗങ്ങളിലും” അന്ധവിശ്വാസവും വ്യാജോപദേശവും വർദ്ധിതമായി. സാധാരണക്കാരിൽ നിന്നു തിരുവെഴുത്തുകൾ മറച്ചു. സഭാരാധനാക്രമങ്ങൾ ലത്തീനിലായിരുന്നു. ടെറ്റ്സൽ (Tetzel) നടത്തിയ പാപമോചന ചീട്ടുവിൽപ്പനയാണ് ലൂഥറിനെ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ (protest) പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

എല്ലാ ലോകമതങ്ങളെയും അതിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൻ കീഴിൽ കൊണ്ടു വരാനായി ഒരു സർവ്വലൗകിക മത ഐക്യമുന്നേറ്റം, സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണശേഷം ഉണ്ടാകുമെന്ന് സത്യമാണ്. എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ വികസനത്തിൽ ഈ സമ്പ്രദായത്തിന് വലിയ സ്വാധീനതയുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും (വെളി 17:17). ഇപ്പോൾ തന്നെ ഇത് ഉയർന്നു വരുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഉൽപ്രാപണം കഴിയുന്നതുവരെ പൂർണ്ണതോതിൽ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തയില്ല. “ഉൽപ്രാപണം” (പുറപ്പെടൽ) കഴിയുന്നതുവരെ മഹോപദ്രവകാലം വരികയില്ലെന്ന് പൗലൊസ് തെസ്സലോനിക്യരോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ അത് ഈ മുന്നേറ്റത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാകുവാൻ സാധ്യമല്ല.

ഉൽപ്രാപണമാണിത്, മറിച്ച് വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നുള്ള വിട്ടുപോക്കല്ല എന്ന വീക്ഷണം പൗലൊസ് താഴെപ്പറയുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ ഊന്നിയുറപ്പിക്കുകയാണ്. “അധർമ്മത്തിന്റെ മർമ്മം ഇപ്പോഴെ വ്യാപരിക്കുന്നുണ്ട്, ഇതു വരെ തടുക്കുന്നവൻ വഴിയിൽ നിന്നു നീങ്ങിപ്പോക മാത്രം വേണം. അപ്പോൾ അധർമ്മ മുർത്തി വെളിപ്പെട്ടു വരും” (2 തെസ്സ 2:7-8).

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

“വഴിയിൽ നിന്നു നീങ്ങുക” എന്നത് “പുറപ്പെടൽ” ആണ്. 1 തെസ്സ 4:17-ൽ “എടുക്കപ്പെടും” എന്നു പരിഭാഷ ചെയ്തിരിക്കുന്ന “പാർപാസോ” എന്ന യവനപദത്തിന് “ശക്തി ഉപയോഗിച്ച് എടുത്തുകൊണ്ട് പോവുക” അഥവാ “തട്ടിയെടുത്തുകൊണ്ടുപോവുക” എന്നാണ് അർത്ഥം. പൗലൊസ് പറയുന്നത്, ആദ്യം ഇത് സംഭവിക്കണം എന്നാണ്. “അവൻ വഴിയിൽ നിന്നു മാറിപ്പോകുന്നത് വരെ,” ഇന്റർലിനിയർ ഗ്രീക്കു പുതിയ നിയമത്തിൽ “നടുവിൽ നിന്ന് അവൻ പോകുന്നത് വരെ” എന്നു വായിക്കാവുന്നതാണ്.

ആരാണ് അധർമ്മമുരത്തിയുടെ പ്രത്യക്ഷത തടയുന്നത്?

ഇന്ന് ലോകം ഭരിക്കാനുള്ള സാത്താനുപദ്ധതിയെ തടയുന്നത് സത്യസഭയിൽ അധിവാസം ചെയ്യുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവാം ദൈവമാണ്. ദൈവദൂഷ്ടിയിൽ മുഴുലോകവും സമ്പൂർണ്ണ നാശകവും, ദുഷിച്ചതുമായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ തടയുന്നത് സഭയിൽ അവിടുത്തേക്കുള്ള സ്വാധീനതയാണ്. സഭ ഭൂമിയുടെ ഉപ്പാകുന്നുവല്ലോ.

ഈ ലോക രാജ്യങ്ങളുടെ മേൽ, തന്റെ ‘പാപമനുഷ്യനെ’ (നാശയോഗ്യനെ) വാഴിക്കുകയെന്നത് സാത്താന്റെ ആഗ്രഹമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആരോ ഒരാൾ അതു തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവ് വരുമ്പോൾ അവൻ ലോകത്തിന് “പാപത്തെക്കുറിച്ചും നീതിയെക്കുറിച്ചും ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും ബോധ്യം വരുത്തും” എന്ന് യേശു പറയുകയുണ്ടായി (യോഹ 16:8). കഴിഞ്ഞ രണ്ടായിരം വർഷങ്ങളുടെ ചരിത്രം പിന്നിലേക്കു പരിശോധിച്ചുനോക്കി, എതിർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തി കേന്ദ്രമാകുവാൻ പോകുന്ന റോമാ സാമ്രാജ്യം സത്യവിശ്വാസികളെ എപ്രകാരം ഭയപരവശമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുക. പൗളിഷ്യർ, അൽബഗൻസികൾ, വാൽഡൻസുകൾ, ഹ്യൂഗെനോട്ടുകൾ, മൊറേവിയർ, അനാബാപ്റ്റിസ്റ്റുകൾ, വെസ്ലിയന്മാർ, ലൂഥറൻകാർ, ബോഹീമിയർ, ബ്രദറുകാർ, ആദിയായ എല്ലാവരും തന്നെ, പാപ്പാമാർഗ്ഗ വേശ്യ കയറിയോടുന്ന എതിർ ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യവികസന പാതയിൽ എതിരെ ഉറച്ചുനിന്നവരാണ്.

പതിനെട്ടും പത്തൊൻപതും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ സാമ്രാജ്യമാർഗ്ഗത്തിനെതിരെ ബ്രിട്ടൻ ഉറച്ചുനിൽക്കുകയുണ്ടായി. ബ്രിട്ടീഷ് മിഷനറിമാർ ലോകത്തിന്റെ വിദൂര ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് പോവുകയും അനേക ഭാഷകളിലേക്ക് തിരുവെഴുത്തുകൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ബ്രിട്ടന്റെ നാവിക, കര സൈന്യങ്ങൾ പോപ്പിന്റെ കര, നാവിക സേനകളെ തകിടം മറിക്കുകയും സത്യ സഭയുടെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

ദൈവ മഹത്വത്തിനായി ജീവിച്ച ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ മൂല്യം വിശ്വാസികൾ ഒരിക്കലും വിലകുറച്ചുകാണരുത്. ഭക്തിയുള്ള ഒരു ജീവിതം ദുഷ്ടതയെ തടയുന്നു.

പരിശുദ്ധാത്മ സാന്നിധ്യം മാറ്റപ്പെടുന്നത് വരെ എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട് പിന്നാക്കം വലിച്ചുപിടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പൗലൊസ് പറയുന്നു. പെന്തക്കോസ്തിൽ അവിടുന്ന് വന്നു കഴിഞ്ഞു; ഉൽപ്രാപണത്തിൽ വിട്ടുപോകും.

ഉൽപ്രാപണം “പുറപ്പെടൽ” ആണ്

3, 7, 8 എന്നീ വാക്യങ്ങളിൽ ഇതേ ചിന്തയുടെ പുരോഗതി കാണുന്നു. “കർത്താവിന്റെ നാൾ” വന്നുകഴിഞ്ഞു എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്ന രണ്ട് അടയാളങ്ങൾ ഈ വാക്യങ്ങളിൽ ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.

1. സഭ “വഴിയിൽ നിന്നു മാറുമ്പോൾ” പുറപ്പെടൽ ആദ്യം സംഭവിക്കും.

2. നാശയോഗ്യനും (പാപമനുഷ്യൻ) അധർമ്മ മുർത്തിയുമായവൻ അപ്പോൾ വെളിപ്പെട്ടുവരും; മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ കർത്താവിന്റെ വരവിൽ അവനെ നശിപ്പിക്കും.

പാപമനുഷ്യനെ (നാശയോഗ്യൻ) തടയുന്നതാർ എന്നതിന്റെ രണ്ടു വീക്ഷണങ്ങൾ

എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത തടയുന്നതാണെന്നതിന് ആദിമകാലം മുതൽ നിലനിന്നു വരുന്ന രണ്ട് വീക്ഷണഗതികളുണ്ട്. 2 തെസ്സ 2:6-9 വരെയുള്ള വേദഭാഗത്തെ അധികരിച്ച് ക്രിസോസ്റ്റം (എഡി 347-407) തന്റെ “ഹോമിലി 4” എന്ന രേഖയിൽ ഇവ രണ്ടും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു:

“അപ്പോൾ പിന്നെ അവൻ വെളിപ്പെടുന്നതിനെ തടയുന്നത്, അതായത് പിന്നാക്കം പിടിക്കുന്നത്, എന്താണ്? ചിലർ തീർച്ചയായും പറയുന്നത്, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപയെന്നാണ്, എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരാകട്ടെ റോമാസാമ്രാജ്യം എന്നു പറയുന്നു; അവരെ ഞാൻ ഏറിയ പങ്കും അംഗീകരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ട്? ആത്മാവ് എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കിയതെങ്കിൽ അത് വ്യക്തമായി പറയണമായിരുന്നു, അവ്യക്തമായി പറയാൻ പാടില്ലായിരുന്നു, ഇപ്പോഴും ആത്മാവ് അഥവാ ആത്മവരങ്ങൾ, എതിർക്രിസ്തുവിനെ തടയുന്നുണ്ട്. അല്ലാത്ത പക്ഷം അവൻ ഇപ്പോൾ തന്നെ വരുമായിരുന്നു; ആത്മവരങ്ങൾ നിന്നു പോകുമ്പോഴാണ് അവൻ വരേണ്ടിയിരുന്നതെങ്കിൽ ആത്മവരങ്ങൾ എത്രയോകാലം മുമ്പ് നിന്നുപോയതാണ്.”

ക്രിസോസ്റ്റത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്തിനു വളരെ മുമ്പു തന്നെ അടയാള വരങ്ങൾ നിന്നുപോയതിനാലും ജർമ്മനു ഗോത്രങ്ങളാൽ റോമൻ സാമ്രാജ്യം ആക്രമിക്കപ്പെട്ടു ഞെരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാലും “തടുക്കുന്നവൻ” റോമാസാമ്രാജ്യമായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം നിർണ്ണയിച്ചു. എഡി 476-ൽ പടിഞ്ഞാറ് സംഭവിച്ചതുപോലെ, ഒരിക്കൽ അതു തകർന്നാൽ, അതോടുകൂടെ നാശയോഗ്യൻ (പാപമനുഷ്യൻ) വെളിപ്പെടും. എന്നാൽ, എതിർക്രിസ്തു എഡി 476-ൽ പ്രത്യക്ഷനായില്ല.

അനേക വേദവ്യാഖ്യാതാക്കളും ഈ പഠിപ്പിക്കൽ പിന്തുടരുകയും എഡി 476-ൽ എതിർ ക്രിസ്തു അധികാരത്തിൽ വരാതിരുന്നതിനാൽ, എഡി 600-ൽ ആരംഭിച്ച പാപ്പാ മതത്തെ അതിന്റെ തുടക്കക്കാരനായ മഹാനായ ഗ്രിഗറിയോടു ചേർത്ത്, “പാപമനുഷ്യനായി” (നാശയോഗ്യനായി) അവർ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. നവീകരണ കർത്താക്കളും മറ്റുള്ളവരും പാപ്പാ മതമാണ് എതിർ ക്രിസ്തുവെന്നു വിശ്വസിച്ചു.

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

എന്നാൽ എതിർ ക്രിസ്തു ഒരു മനുഷ്യനാണ്, വ്യവസ്ഥിതിയല്ല. തടുക്കുന്ന വൻ അഥവാ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഒരു ആളുതന്നെ ആണ്, വെളിപ്പാടു പുസ്തകം 17, 18 എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പാപ്പാ മാർഗ്ഗത്തെ വേശ്യാ സ്ത്രീയായും, എതിർ ക്രിസ്തുവിനെ മൃഗമായും ആലങ്കാരികമായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതായി ചില വേദപണ്ഡിതന്മാർ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

അപ്പൊസ്തലന്മാർ കടന്നുപോയതോടെ അടയാളവരങ്ങൾ അവസാനിച്ചപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു വിട്ടുപോയില്ല, സത്യ സഭയിൽ അവിടുന്ന് ഇപ്പോഴും അധിവസിക്കുന്നു. സഭ ഇപ്പോൾ ഇവിടെയുള്ളതുകൊണ്ട് “നാശയോഗ്യൻ” (പാപമനുഷ്യൻ) വെളിപ്പെടുവാൻ കഴിയുന്നില്ല, എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അധിവസിക്കുന്ന സഭ ഒരിക്കലായി നീക്കപ്പെട്ടാൽ, അപ്പോൾ “പാപമനുഷ്യൻ” പ്രത്യക്ഷപ്പെടും.

വിശ്വാസികൾ രക്ഷയ്ക്കായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു

“ദൈവം നിങ്ങളെ ആദി മുതൽ ആത്മാവിന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിലും സത്യത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തിലും രക്ഷയ്ക്കായി തെരഞ്ഞെടുത്തു” (2 തെസ്സ 2:13).

വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരുടെ വിശ്വാസത്തിനൊത്തവണ്ണമല്ല, മറിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ മുന്നറിവിനൊത്തവണ്ണമുള്ള അവരുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് എല്ലായ്പ്പോഴും ഉൽപ്രാപണത്തിങ്കൽ അവരുടെ തേജസ്കരണത്തിനായിട്ടാണ് (1 പത്രോ 1:2). ഇവിടെ രക്ഷയെന്ന പദം (1 തെസ്സ 5:9)-ൽ അതേ ആശയത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

“ദൈവം നമ്മെ കോപത്തിനല്ല (ഉപദ്രവകാലം) നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുമൂലം രക്ഷയെ പ്രാപിപ്പാനത്രേ (വിമോചനം) നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത്.”

ഇവിടെ, രക്ഷ, പാപത്തിന്റെ കുറ്റത്തിൽ നിന്നുള്ള വിടുതലാകാൻ സാധ്യമല്ല, കാരണം നേരത്തേതന്നെ പാപകുറ്റത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസികളോടാണു പൗലൊസ് സംസാരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ രക്ഷ (വിടുതൽ) എന്നു പറയുന്നത് ഉൽപ്രാപണത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന “പാപസാന്നിധ്യത്തിൽ” നിന്നുള്ള വിടുതലാണ്.

അതുകൊണ്ട്, ദൈവത്തിന്റെ മുന്നറിവിലും മുൻ നിർണ്ണയ ശക്തിയിലും ഈ സഭായുഗത്തിലെ വിശ്വാസികളെല്ലാവരും കർത്താവിന്റെ നാളിലെ ക്രോധത്തിനു “മുമ്പ്” വിടുവിക്കപ്പെടുമെന്ന് അവിടുന്നു തീരുമാനിച്ചു. നമ്മുടെ “രക്ഷ” ഉൽപ്രാപണത്തിങ്കൽ ശരീരത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പോടെ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടും. നമ്മുടെ ശരീര വീണ്ടെടുപ്പ് നടക്കുന്നതുവരെ “കർത്താവിന്റെ നാൾ” ആരംഭിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.

യവനപണ്ഡിതന്മാരുടെ സാക്ഷ്യം

കേണത്ത് വുയെസ്റ്റ് 28 വർഷങ്ങൾ മുഡി ബൈബിൾ പരിശീലന സ്ഥാപനത്തിൽ യവനഭാഷയിലുള്ള പുതിയ നിയമം പഠിപ്പിക്കുകയും പുതിയനിയമ യവന പദ പഠനത്തിൽ 16 പുസ്തകങ്ങൾ രചിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ

ഉൽപ്രാപണം “പുറപ്പെടൽ” ആണ്

മൂന്നാം അദ്ധ്യായം “കർത്താവിന്റെ നാളിനു” വേണ്ടി അദ്ദേഹം നീക്കിവെക്കുകയും, “അപ്പൊസ്തസിയാ” പശ്ചാത്തലമനുസരിച്ച് ശരിയായി പരിഭാഷ ചെയ്താൽ “സഭയുടെ പുറപ്പെടൽ ആയിരിക്കണമെന്നതിന്റെ ആഴമായ വിശദീകരണം അദ്ദേഹം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട് (ഇക്കാലത്തെ ഇരുളിൽ പ്രവചന വെളിച്ചം മൂന്നാം അദ്ധ്യായം).

പുതിയ അന്താരാഷ്ട്ര പുതിയ നിയമവും പുതിയ ആംഗലേയ വേദപുസ്തകവും “അപ്പൊസ്തസിയാ” എന്ന പദം “മത്സരം” എന്നു തെറ്റായി ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, പക്ഷേ ഒരു പാപ്പിറസ് കയ്യെഴുത്തു പ്രതിയുടെ ക്ഷണത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് അങ്ങനെ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

വികസിത (amplified) പുതിയനിയമം ഒരു അടിക്കുറിപ്പു ചേർത്തിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാണ്: “അപ്പൊസ്തസിയായുടെ സാധ്യമായ പ്രയോഗം സഭയുടെ പുറപ്പെട്ടുപോക്ക്” എന്നാണ്.

ഡാളസ് വേദശാസ്ത്ര സെമിനാരിയിലെ ഡോ. തോമസ് ഐസ്, ഈ നിർണ്ണയം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്:

“ശാരീരികമായി പുറപ്പെട്ടുപോകുക എന്ന അർത്ഥമാണ് “അപ്പൊസ്തസിയാ” എന്നതിന് ഏറ്റവുമധികം ശരിയായിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ മഹോപദ്രവപൂർവ്വ ചിന്താഗതിയെ വ്യക്തമായി ഇതു പിൻതാങ്ങുകയാണ്. തന്റെ അപ്പൊസ്തലിക ശുശ്രൂഷയുടെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ, പ്രവചനപരമായ ഒരു ക്രമം പൗലൊസ് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും കർത്താവിന്റെ നാൾ ആരംഭിക്കും മുമ്പ് ഒന്നാമത് ഉൽപ്രാപണം നടക്കുമെന്നാണ് അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചതെന്നും ഇത് അർത്ഥമാക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ നാൾ തുടങ്ങുന്നതുവരെ 2 തെസ്സരണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ പരിണിതഫലമായി വരുന്ന എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയുണ്ടാവുകയില്ല. ആശ്വാസരഹിതരായ ജനതയ്ക്ക് പ്രത്യാശ നൽകുന്ന ഏക വ്യാഖ്യാന രീതി ഇതാണ്. മാറാനാമാ!” (നമ്മുടെ കർത്താവ് വരുന്നു).

“അപ്പൊസ്തസിയാ” അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ആശയത്തിൽ പരിഭാഷ ചെയ്യണമെന്ന് പശ്ചാത്തലം ആവശ്യപ്പെടുന്നുവെന്നതിലും കർത്താവിന്റെ നാളായ മഹോപദ്രവം സഭയുടെ പുറപ്പെടൽ സംഭവിക്കുന്നതുവരെ വരികയില്ലെന്നതിലും യാതൊരു സംശയവുമില്ല. സഭ ഈ ലോകത്തു നിന്നു പോയ ശേഷം മാത്രമേ “നാശയോഗ്യനായ” എതിർ ക്രിസ്തു വെളിപ്പെടുകയുള്ളൂ. സഭയിൽ അധിവാസം ചെയ്യുന്ന പരിശുദ്ധാത്മ സാന്നിധ്യമാണ് എതിർ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയെ തടയുന്നത്.

“ഇപ്പോൾ തടയുന്നവൻ വഴിയിൽ നിന്ന് നീക്കപ്പെടുന്നതു വരെ തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. അപ്പോൾ ദുഷ്ടനായവൻ വെളിപ്പെട്ടുവരും. അവനെ കർത്താവു തന്റെ വായിലെ ശാസത്താൽ ഒടുക്കി തന്റെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ പ്രഭാവത്താൽ നശിപ്പിക്കും” (2 തെസ്സ 2:7, 8).

ഇതാണു തിരുവെഴുത്തിന്റെ വ്യക്തമായ പഠിപ്പിക്കൽ. “ആരും ഒരു വിധത്തിലും നിങ്ങളെ ചതിക്കരുത്” (2 തെസ്സ 2:3).

അദ്ധ്യായം 6 - ഉൽപ്രാപണം “അന്ത്യകാഹളം” ആണ്

മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ ഏഴ് വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഉൽപ്രാപണം നടക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുവാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നവർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്, “അന്ത്യകാഹളത്തിലാണ്” ഉൽപ്രാപണം നടക്കുന്നതെന്ന തിരുവചനഭാഗമാണ്.

“കണ്ടാലും! ഒരു മർമ്മം ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം, നാം എല്ലാവരും നിദ്രപ്രാപിക്കയില്ല. എന്നാൽ, അന്ത്യകാഹള നാദത്തിങ്കൽ പെട്ടെന്ന് കണ്ണ് ഇമെക്കുന്നിടയിൽ നാം എല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെടും. കാഹളം ധ്വനിക്കും മരിച്ചവർ അക്ഷയരായി ഉയിർക്കും, നാം രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യും” (1 കൊരി 15:51-52).

മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ ആദ്യപകുതിയുടെ അവസാനം ധ്വനിക്കുന്നതും ഏഴു കാഹള ന്യായവിധികളിൽ ഒടുവിലത്തേതുമാണ് പൗലൊസ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് “അന്ത്യകാഹളം” എന്നാണ് ഈ ആളുകൾ വാദിക്കുന്നത്. ഏഴാം കാഹളം ധ്വനിക്കുന്നത് മഹോപദ്രവകാല മദ്ധ്യത്തിലാണ് (വെളി 11:15).

വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിൽ “അകത്തും പുറത്തും മുദ്രയുള്ളതായി ഏഴു മുദ്രയാൽ മുദ്രയിടപ്പെട്ട ഒരു പുസ്തകം” കർത്താവായ യേശു തുറക്കുന്നതായി നാം വായിക്കുന്നു (വെളി 5:1). ഓരോ മുദ്ര പൊട്ടിക്കുമ്പോഴും ഓരോ ന്യായവിധി വെളിപ്പെടുവരുന്നു, ഏഴാം മുദ്ര തുറക്കുമ്പോൾ യോഹന്നാൻ കാണുന്നത്:

“ഏഴു ദൂതന്മാർ ദൈവസന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു അവർക്ക് ഏഴു കാഹളം നൽകി” (വെളി 8:2).

ഓരോ ദൂതനും കാഹളം ഊതുവോൾ ഓരോ ന്യായവിധി മനുഷ്യർക്കുമേൽ പതിച്ചു. ആദ്യത്തെ നാലു കാഹളങ്ങൾ പരിസ്ഥിതിമേലുള്ള ന്യായവിധികളാണ്. മൂന്നിലൊന്ന് പച്ചപ്പുല്ലും വൃക്ഷങ്ങളും വെന്തുപോയി, സമുദ്രത്തിൽ മൂന്നിലൊന്നു രക്തമായി, മൂന്നിലൊന്നു കപ്പലുകൾ നശിച്ചു, മൂന്നിലൊന്നു നദികളും “നീരുറവകളും” വിഷമയമായി. സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രാദികളിൽ മൂന്നിലൊന്ന് ഇരുണ്ടുപോയി.

അഞ്ചാം കാഹളം ഊതിയപ്പോൾ വെട്ടുക്കിളി ബാധപോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട വലിയൊരു സംഖ്യ ദുർഭുതങ്ങൾ, അഗാധകുപം തുറന്നതിനാൽ പുറത്തുവന്നു. ആറാം കാഹളം ഊതിയപ്പോൾ “യൂഫ്രട്ടീസ് നദീതീരത്തു” ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന വീണുപോയ നാലു ദൂതന്മാരെ, 200 ദശലക്ഷം പുരുഷന്മാരെ യുദ്ധത്തിനു കൂട്ടിവരുത്തുവാനായി അഴിച്ചുവിടുകയാണ്. ഇത് മിക്കവാറും ഏഷ്യയിൽ ആകാം.

“മൂന്നിലൊന്നു മനുഷ്യരെ കൊല്ലുവാൻ ഇന്ന ആണ്ടു മാസം ദിവസം നാഴികക്കു ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നവരാണവർ” (വെളി 9:15).

ഏഴാമത്തെ ദൂതൻ തന്റെ കാഹളം ഊതിയപ്പോൾ “ഏഴ് അന്ത്യബാധകളായ” ഏഴു കലശങ്ങൾ (പാത്രങ്ങൾ) ഏഴു വർഷത്തിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയിൽ ഭൂമി

ഉൽപ്രാപണം “അന്ത്യകാഹളം” ആണ്

മേൽ ചൊരിയുകയാണ്. ഈ ഏഴാം കാഹളം “ദൈവത്തിന്റെ കാഹളം” ആണെങ്കിൽ ഉൽപ്രാപണം മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ 1260 ദിവസങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകണം. അതുകൊണ്ട് ഈ വീക്ഷണം മുറുകെ പിടിക്കുന്നവർ മഹോപദ്രവകാല മദ്ധ്യ ഉൽപ്രാപണമാണു കണക്കു കൂട്ടിയിരിക്കുന്നത്.

എന്നിരുന്നാലും, ഏഴാം കാഹളം ഏഴിൽ ഒടുവിലത്തേതായിരിക്കവേ, വെളിപ്പാടു പുസ്തകം സൂചിപ്പിക്കുന്ന അന്ത്യകാഹളമല്ല ഇത് എന്നോർക്കുക. ഏഴാം കാഹളം ന്യായവിധിക്കു ശേഷം ധരിക്കുന്ന മറ്റൊരു കാഹളമുണ്ട്.

“അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ അടയാളം ആകാശത്തു വിളങ്ങും, അവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ മഹാ കാഹളധാരിയോടും കൂടെ അയക്കും, അവർ അവന്റെ വൃതന്മാരെ ആകാശത്തിന്റെ അരുതി മുതൽ അരുതി വരെയും നാലു ദിക്കിൽ നിന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കും” (മത്താ 24:30, 31).

ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിൽ, ഈ കാഹളം ധരിക്കും, അതേക്കുറിച്ച് മത്തായി പറയുന്നത് “ആ നാളുകളിലെ കഷ്ടം (ഉപദ്രവം) കഴിഞ്ഞ ഉടനെ” (മത്താ 24:29) എന്നാണ്. ഏഴാം കാഹളം ന്യായവിധിയ്ക്ക് 1260 ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാണിത്. അതുകൊണ്ട് ഏഴാം കാഹളം ന്യായവിധി അന്ത്യകാഹളമാണെന്നു ശരിയായി നിർണ്ണയിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല, ഒരു മഹോപദ്രവകാല ഉൽപ്രാപണം സാധ്യവുമല്ല.

ഇതിലുപരി, ഉൽപ്രാപണത്തിങ്കൽ ധരിക്കുന്ന കാഹളം “ദൈവത്തിന്റെ കാഹളമാണ്,” ഏഴാം കാഹളം ന്യായവിധിയും രണ്ടാം വരവിൽ ധരിക്കുന്ന കാഹളവും ഒരു ദൂതൻ ധരിപ്പിക്കുന്നതാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

എന്നിരുന്നാലും, “അന്ത്യകാഹളം” യിസ്രായേലിനെ “ആകാശത്തിന്റെ അരുതി മുതൽ അരുതി വരെയും നാലു ദിക്കിൽ നിന്നു കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാൻ” ക്രിസ്തു മടങ്ങി വരുമ്പോൾ ധരിക്കുന്ന കാഹളമാണെന്നു വന്നാൽ വിശ്വാസികൾ, മുഴു മഹോപദ്രവകാലത്തിലൂടെ കടന്നുപോകേണ്ടി വരും. “വിശ്വാസികൾ മഹോപദ്രവത്തിലേക്കു പോകയില്ല” എന്നു പറയുന്ന മറ്റു തിരുവചനഭാഗങ്ങളുമായി ഇതു വിരുദ്ധമായി വരും. ഉദാഹരണമായി:

“സഹിഷ്ണുതയെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ വചനം നീ, കാത്തുകൊണ്ടതിനാൽ ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന് ഭൂതലത്തിൽ എങ്ങും വരുവാനുള്ള പരീക്ഷാ കാലത്തു ഞാനും നിന്നെ കാക്കും. കണ്ടാലും ഞാൻ വേഗം വരുന്നൂ.” (വെളി 3;10,11).

ഫിലാദൽഫിയ സഭയ്ക്കുള്ള ഈ വാഗ്ദത്തം മഹോപദ്രവകാല ന്യായവിധികളിൽ നിന്ന് വിശ്വാസികൾ കാക്കപ്പെടുമെന്നല്ല, “ഭൂതലത്തിലെങ്ങും” വരുവാനുള്ള കഷ്ടതയുടെ “സമയത്ത്,” ആ “മണിക്കൂറിൽ” അവരെ സൂക്ഷിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവർ മാറ്റപ്പെടും, ഇവിടെയുണ്ടാവുകയില്ല എന്നു മാത്രമേ അർത്ഥമാക്കുവാൻ കഴിയൂ.

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

പൗലൊസിന്റെ ഒന്നാം തെസ്സലോനികു ലേഖനത്തിലും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

“കള്ളൻ രാത്രിയിൽ വരുമ്പോലെ കർത്താവിന്റെ നാൾ വരുന്നു. അവർ സമാധാനമെന്നും നിർഭയമെന്നും പറയുമ്പോൾ ഗർഭിണിക്കു പ്രസവവേദന വരുംപോലെ അവർക്കു പെട്ടെന്നു നാശം വന്നുഭവിക്കും. അവർക്കു തെറ്റിയൊഴിയാവതുമല്ല, എന്നാൽ സഹോദരന്മാരെ, ആ നാൾ കള്ളൻ എന്ന പോലെ നിങ്ങളെ പിടിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഇരുട്ടിലുള്ളവരല്ല... ദൈവം നമ്മെ കോപത്തിനല്ല, കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തു മൂലം രക്ഷയെ പ്രാപിപ്പാനത്രേ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത്” (1 തെസ്സ 5:2-9).

രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരും രക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവരും തമ്മിൽ വ്യക്തമായ വ്യത്യാസം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

“അവർക്കു തെറ്റിയൊഴിയാവതുമല്ല... എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ കോപത്തിനല്ല നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.”

ഈ വാക്യത്തിലെ “കോപം അഥവാ ക്രോധം” നരക ശിക്ഷയാകാനിടയായില്ല എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പശ്ചാത്തലം “കർത്താവിന്റെ ദിവസം” ആണ്. അതാണു മഹോപദ്രവകാലം.

അതുകൊണ്ട്, അന്ത്യകാഹളം, മഹോപദ്രവകാലാന്ത്യത്തിൽ ഊതുന്ന കാഹളമല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ അതെന്താണ്? യോഹന്നാൻ വെളിപ്പാടു പുസ്തകമെഴുതുന്നതിന് 30 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പൗലൊസ് മരിച്ചു. എഡി 96 വരെ യോഹന്നാൻ ക്രിസ്തു വെളിപ്പെടുത്താതിരുന്ന ഏഴു കാഹള ന്യായവിധികളെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പൗലൊസിന് അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു.

എന്നാൽ, ഓരോ പ്രവിശ്യയിലും നിരന്തരം സമാധാന സംരക്ഷണം നടത്തിയ സൈന്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്ന ശക്തമായ റോമാസാമ്രാജ്യ കാലഘട്ടത്തിലാണ് പൗലൊസ് ജീവിച്ചതും എഴുതിയതും. റോമൻ സൈന്യവ്യൂഹങ്ങൾ മികച്ച ശിക്ഷണമുള്ളവരാകയാൽ സ്ഥലം മാറിപ്പോകുമ്പോൾ കർശന നടപടി ക്രമങ്ങൾ അവർ പാലിച്ചിരുന്നു. റോമൻ സൈന്യവ്യൂഹങ്ങൾ താവളം മാറ്റുന്നത് പൗലൊസ് കണ്ടിട്ടുണ്ടാകാം, കുറഞ്ഞ പക്ഷം അവരെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടെങ്കിലുമുണ്ട്.

യഹൂദ ചരിത്രകാരനായ ജോസീഫസ്, “ജൂതയുദ്ധങ്ങൾ” എന്ന മൂന്നാം പുസ്തകം അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഒരു റോമൻ സൈന്യ വിഭാഗം താവളം മാറിപ്പോകുന്നതെങ്ങനെയെന്നു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മൂന്നു കാഹളങ്ങൾ ഊതുമായിരുന്നു, മൂന്നാം കാഹളമാണ് അന്ത്യകാഹളം. അദ്ദേഹം എഴുതി:

“പെട്ടെന്നുള്ള കടന്നാക്രമണത്താൽ അവരെ അതിശയിപ്പിക്കുവാൻ അവരുടെ ശത്രുക്കൾക്കായാലും എളുപ്പം സാധ്യമല്ല, കാരണം അവർ ഒരു ശത്രു സ്ഥലത്തേക്കു എത്തിക്കഴിഞ്ഞാലുടൻ, അവരുടെ പാളയം അവർ കോട്ട കെട്ടിക്കാക്കുന്നതുവരെ യുദ്ധം തുടങ്ങുകയില്ല. തങ്ങളെത്തന്നെ സുരക്ഷി

പ്രാപണം “അന്ത്യകാഹളം” ആണ്

തരാക്കിയാൽ, അവർ കൂട്ടങ്ങളായി, ശാന്തമായും അന്തസ്സപാലിച്ചും മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളും സുരക്ഷിതത്വത്തിലും നല്ല ശിക്ഷണക്രമത്തിലും കൈകാര്യം ചെയ്യും. വ്യക്തിപരമായി ഇഷ്ടം പോലെ കൂടിക്കുകയോ കഴിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ ഒന്നിച്ചായിരിക്കും അവയെല്ലാം ചെയ്യുക. ഉറക്കം, കാവൽ, എഴു നേൽക്കുന്നത് എല്ലാം മുൻകൂട്ടി കാഹളം ധ്വനിപ്പിച്ച് അറിയിക്കും, അത്തരം അടയാളം കൂടാതെ ഒന്നും ചെയ്യില്ല. താവളത്തിനു പുറത്തു പോക ണമെങ്കിൽ കാഹളം ഒരു ശബ്ദം ധ്വനിപ്പിക്കും, അപ്പോൾ, ആരും കിടക്ക യിൽ തന്നെ കിടക്കുകയില്ല. ആദ്യത്തെ അറിയിപ്പിൽ തന്നെ കൂടാരം അഴി ക്കും, പുറപ്പെടുവാൻ എല്ലാ നിലയിലും തയ്യാറാവും. അടുത്ത കാഹളങ്ങൾ മുഴങ്ങു ന്നപ്പോൾ, അണിയണിയായി ഗമിക്കുവാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിന്റെ ആജ്ഞയാണ്. പെട്ടെന്ന് അവർ കഴുതയുടെയോ ഭാരം വഹിക്കുന്നു മറ്റ് മൃഗങ്ങളുടെയോ ചുമലിൽ ചുമക്കുക വെച്ച് നിരയായി പുറപ്പെടുവാനുള്ള സ്ഥലത്തു നിൽക്കും. മുമ്പോട്ടു നിരയായി പോകാനുള്ള ഒരുക്കത്തോടെ അവരുടെ പാളയത്തിനു തീ വെയ്ക്കുമ്പോഴും, മറ്റു പാളയമടിക്കുവാൻ ഇത് എളുപ്പമാകുമെന്നു മാത്രമല്ല ശത്രുക്കൾക്ക് അവ ഉപയോഗരഹിതവു മാകും.

പിന്നീട് മൂന്നാം പ്രാവശ്യം കാഹളം ധ്വനിക്കും, സൈന്യം അപ്പോൾ മുമ്പോട്ടു ഗമിക്കും, ഏതെങ്കിലും കാരണവശാൽ അല്പം മാന്യമോ, തളർച്ചയോ ഉള്ളവർക്കുപോലും ആകാംക്ഷയുളവാക്കുകയും ആരും അവ രുടെ പദവി നഷ്ടപ്പെടാതെ കരുതുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ സൈനിക മേധാവിയുടെ വലതുഭാഗത്ത്, വിളിച്ചു പറയുന്നയാൾ നിലക്കും, അവരോട് അയാൾ മൂന്നു വട്ടം അവരുടെ സ്വന്ത ഭാഷയിൽ ചോദിക്കും, അവർ ഇപ്പോൾ യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെടാൻ തയ്യാറാണോ അല്ലയോ എന്ന്. മിക്കപ്പോഴും അതിനു മറുപടിയായി അവർ “ഞങ്ങൾ തയ്യാർ” എന്ന് ഉച്ചത്തിൽ സന്തോഷസ്വര ത്തോടെ പറയും. സാധാരണ ഈ ചോദ്യം ചോദിക്കും മുമ്പ് തന്നെ അവർ ഇങ്ങനെ പ്രതികരിക്കാറുണ്ട്. ആയോധനാ ക്രോധം നിറഞ്ഞവരായി, ഉച്ച ത്തിൽ അലറിക്കൊണ്ട് അവർ ഈ സമയത്ത് വലക്കെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യും.”

റോമൻ പടയാളിയുടെ വർണ്ണന പലപ്പോഴും പൗലൊസ് ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് വിശ്വാസികളോട് “ക്രിസ്തു യേശുവിന്റെ നല്ല ഭടനായി കഷ്ടം സഹിക്കുവാൻ സംവാ ദിച്ചിട്ടുണ്ട്” (2 തിമൊ 2:3). “ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വായുധവർഗ്ഗം ധരിക്കുവാൻ” (എഫെ 6:13) താൻ പറയുകയും തിമൊഥെയോസിനോട് “പട ചേർത്തവനെ പ്രസാദിപ്പി ക്കേണ്ടതിന് യാതൊരു പടയാളിയും ഉപജീവന കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാതിരിക്കുന്നു” എന്ന് പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്” (2 തിമൊ 2:4). അർക്കിപ്പൊ സിനെ “സഹഭടൻ” എന്നാണ് പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത് (ഫിലെ 1:2). തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ അവസാനത്തിൽ “ഞാൻ നല്ല പോർ പൊരുതി ഓട്ടം തികച്ചു; വിശ്വാസം കാത്തു” (2 തിമൊ 4:7) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചു.

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

ഞാൻ കരുതുന്നത്, പൗലൊസിന് റോമൻ സൈനിക ക്രമം നന്നായി അറിയാമായിരുന്നുവെന്നും, ഇതു മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണത്തെ ഒരു റോമൻ സൈന്യവ്യൂഹം പാളയം മാറ്റുന്നതിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്നും എല്ലാ ധൈര്യത്തോടും നമുക്ക് പറയാൻ കഴിയുമെന്നുമാണ്. “അന്ത്യകാഹളം” പുറപ്പെട്ടുപോകാനുള്ള ഒടുവിലത്തെ വിളിയാണ്, “ഉച്ചത്തിൽ സന്തോഷസ്വരത്തോടെ” റോമൻ പടയാളികൾ ഉത്സുകരായി സൈന്യാധിപനോട് “ഞങ്ങൾ തയ്യാർ” എന്നു പറയുന്ന മറുപടി, കർത്താവും താൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി “ഇവിടെ കയറി വരിക!” എന്ന് ഗംഭീര നാദം മുഴക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസികളുടെ പ്രതികരണമായിരിക്കും.

ദൈവകാഹളം

ജോൺ ഈക്കോബ്

ഒരു ദിനം ദൈവ കാഹളം ധ്വനിച്ചിടും
മാർമ്മികമാം സഭയന്നാളിലിവിടെ കാണുകയില്ല
കർത്തൻ തൻ സ്വന്തമായോരെയെല്ലാം വിളിച്ചിടും
മന്നിലെ ശുദ്ധഗണമാധാനി തിരിച്ചറിയും.

ദൈവത്തിൻ കാഹളം മഹാഭയം വരുത്തിടും
ദശലക്ഷങ്ങളിവിടെ നിന്നു അപ്രത്യക്ഷരായിടും
ചിലർ കിടക്കയിൽ നിന്നും മറ്റു ചിലർ തിരികെല്ലിക്കൽ
നിന്നോ നിലമുഴുന്ന വേളയിലോ പോയിടും.

ദൈവത്തിൻ കാഹളം ഭടന്മാർക്കുള്ളതിമ വിളിസമം
മന്നിലെ പാളയം തീയിടും പിന്നിൽ
നേടിയ വീട്ടിലെ വിശ്രമത്തിനായവർ
ഉത്തരക്ഷണം മുൻഗമിച്ചിടും നൂനം.

അദ്ധ്യായം 7 - ഉൽപ്രാപണം യിസ്രായേലിന് അടയാളമാണ്

“ആ രാത്രിയിൽ രണ്ടു പേർ ഒരു കിടക്കമേൽ ആയിരിക്കും. ഒരുത്തനെ കൈക്കൊള്ളും (എടുക്കപ്പെടും) മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും. രണ്ടു പേർ ഒന്നിച്ചു പൊടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, ഒരുത്തിയെ കൈക്കൊള്ളും മറ്റവളെ ഉപേക്ഷിക്കും. രണ്ടുപേർ വയലിലായിരിക്കും ഒരുവനെ എടുക്കും മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. അവർ അവനോടു കർത്താവേ എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചതിന് ശവം ഉള്ളടത്തു കഴുകന്മാർ കൂടും എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു? (ലൂക്കൊ 17:34-37).

മുകളിൽ പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങൾ നാം ലൂക്കൊസ് പതിനേഴാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം വീക്ഷിക്കുവാൻ. പത്തു കുഷ്ഠ രോഗികൾ സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നാം വായിക്കുന്നു. അവരിൽ ഒരാൾ ശമര്യനായിരുന്നു. ഒരു കൂട്ടം പരീശന്മാർ ഈ അത്ഭുത പ്രവൃത്തിയ്ക്കു സാക്ഷികളായി, ഇത് അവരിൽ മതിപ്പുളവാക്കിയിട്ടുണ്ടാവണം. യേശു അവരെ ദൈവലയത്തിൽ പുരോഹിതന്മാരുടെ അടുക്കലേക്ക്, ന്യായപ്രമാണമനുസരിച്ച് അവർ ശുദ്ധരായി എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ പറഞ്ഞയച്ചു. അവരിൽ ഒരാൾ ഉച്ചത്തിൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു തിരികെ വന്നു. മടങ്ങി വന്നയാൾ ഒരു ശമര്യനായിരുന്നു. ഇത് പരീശന്മാരുടെ മനസ്സിൽ ആശയക്കുഴപ്പം ഉണ്ടാക്കി. എന്നാൽ ഇത്തരമൊരു കനിവിന്റെ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ച് പരാതിപ്പെടാൻ അവർക്കെങ്ങനെ സാധിച്ചു? ഒരു ശമര്യൻ ഇപ്രകാരം അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുകയും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതിൽ അവർക്കു അസഹിഷ്ണുതയുണ്ടായിക്കാണും. അവർ പെട്ടെന്നു വിഷയം മാറ്റി “ദൈവരാജ്യം എപ്പോൾ വരുന്നു?” എന്നു ചോദിച്ചു.

മശിഹാ, വീര്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുമെന്ന് പരീശന്മാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. യേശു, മശിഹയാണെങ്കിൽ, യിസ്രായേലിനെ ലോകരാജ്യങ്ങളുടെ ശിരസ്സാക്കി, അവിടുന്ന് തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ്. രാഷ്ട്രീയ കലഹങ്ങൾ വളരെയായിരുന്നു, കാരണം റോമാക്കാർ യിസ്രായേലിനെയും അറിയപ്പെടുന്ന ലോകത്തിന്റെ വിദൂര സ്ഥാനമായ ബ്രിട്ടൻ വരെയും നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണീ ചോദ്യം “ദൈവരാജ്യം എപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷമാകും?”

പരീശന്മാർക്ക് യേശുവിന്റെ മറുപടി

യേശു ഹൃസ്വമായ ഒരു പ്രതികരണം പരീശന്മാർക്കു നൽകിയ ശേഷം ശിഷ്യന്മാരിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ്, വിശദമായ ഒരു ഉത്തരം അവർക്കു നൽകി. പരീശന്മാരോട് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു,

“ദൈവരാജ്യം കാണത്തക്കവണ്ണം അല്പം വരുന്നത്, ഇതാ ഇവിടെ എന്നും അതാ അവിടെ എന്നും പറയും ഇല്ല. ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ തന്നെ ഉണ്ടല്ലോ” (ലൂക്കൊ 17:20, 21).

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

ഈ പരീശന്മാർ വിശ്വാസികളല്ല എന്നു വ്യക്തം, അതുകൊണ്ട് ദൈവരാജ്യം അവരുടെ ഇടയിൽ തന്നെ ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നത് ശരിയല്ല. കാണുവാൻ കഴിയുന്ന ദൃശ്യവും അക്ഷരികവുമായ ഒരു രാജ്യമല്ല വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ദൈവരാജ്യമെന്നു പറയുന്നതും, അനേക പ്രവചനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ അനുയോജ്യമല്ല. “കാണത്തക്കത്” എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്ന യവനപദത്തിന് പാരാ റെരെസിയോസ് “അടുത്തു കാണാവുന്നത്,” “തൊട്ടടുത്ത് ദൃശ്യമാകുന്ന,” ഏറ്റവുമടുത്ത “വീക്ഷണപരിധിയിൽ” എന്നൊക്കെയാണർത്ഥം. “നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ” എന്നത് കൃത്യമായി “നിങ്ങളുടെയെല്ലാവരുടെയും നടുവിൽ” അഥവാ “നിങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ” എന്നു പരിഭാഷ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇതാ! “ഇവിടെ നോക്കൂ!” “അതാ അവിടെ നോക്കൂ!” എന്നിങ്ങനെ അവർക്കു പറയാനാവില്ലെന്നാണ് യേശു അവരോടു പറഞ്ഞത്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ രാജ്യം വ്യത്യസ്തമാകുവാൻ പോവുകയാണ്.

യേശു നിക്കൊദെമോസിനോടു പറഞ്ഞു:

“പുതുതായി ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം കാണാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ല” (യോഹ 3:5).

പുതുജനനം ഒരു പുതിയ ഉടമ്പടി അനുഭവമാണ്. അത്, പഴയ ഉടമ്പടിയിൽ കീഴിൽ സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. പഴയ നിയമ വിശുദ്ധന്മാർക്ക് ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം സാധ്യമായിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണ പുനരുത്ഥാനങ്ങളെ പ്രതീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു പുതുജനനം. അത് പെന്തക്കോസ്തു നാൾ വരെ നൽകാതിരുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അധിവാസം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായിരുന്നു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം നോക്കിയാലും പരീശന്മാർ ദൈവരാജ്യത്തിലാണെന്നോ, ദൈവരാജ്യം അവരുടെ “ഇടയിൽ” ഉണ്ടെന്നോ പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല.

യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവ് അവരുടെ നടുവിൽ തന്നെയുണ്ടെന്നു തിരിച്ചറിയുന്നതിൽ പരീശന്മാർ അത്രയ്ക്കു അന്ധരായിരുന്നതിനാൽ കർത്താവിന് അവരോടു അധികമൊന്നും പറയാനില്ലായിരുന്നു. അവിടുന്ന് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് നേരത്തെ തന്നെ പറഞ്ഞിരുന്നതാണ് “സ്വർഗ്ഗ രാജ്യത്തിന്റെ മർമ്മങ്ങളെ അറിവാൻ നിങ്ങൾക്കു വരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു, അവർക്കോ ലഭിച്ചിട്ടില്ല” (മത്താ 13:11).

പരീശന്മാരോടുള്ള കർത്താവിന്റെ മറുപടി മറ്റു വാക്കുകളിൽ വിശദീകരിച്ചാൽ ഇങ്ങനെയായിരിക്കും,

“ആസന്നഭാവീയിൽ” ദൈവരാജ്യം അതിന്റെ ദൃശ്യരൂപത്തിൽ കാണാൻ സാധിക്കയില്ല, നിങ്ങൾക്ക് ആർക്കും.” നോക്കൂ! ഇവിടെയിതാ രാജ്യം, എന്തെന്നാൽ രാജാവിതാ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ നടുവിൽ (നിങ്ങൾ അവനെ തള്ളിക്കളയുന്നു).

ഉൽപാപണം തിസ്രായേലിന് അടയാളമാണ്

ശിഷ്യന്മാരോടുള്ള യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ

“അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞത്, നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ ഒരു ദിവസം കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാലം വരും **കാണുകയില്ലതാനും**. അന്നു നിങ്ങളോടു ഇതാ ഇവിടെ എന്നും അതാ അവിടെ എന്നും പറയും. നിങ്ങൾ പോകരുത്, പിൻചെല്ലുകയുമരുത്” (ലൂക്ക 17:22-23).

ശിഷ്യന്മാർ യഹൂദരായിരുന്നു, അവർ തിസ്രായേലിന് രാജ്യം യഥാസ്ഥാനപ്പെടുന്നതിനായി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. അക്കാര്യം അവർ പിന്നീട് ഒലിവുമലയിൽ വെച്ച് സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

“കർത്താവേ, നീ തിസ്രായേലിന് ഈ കാലത്തിലോ രാജ്യം യഥാസ്ഥാനത്താക്കിക്കൊടുക്കുന്നത്?” (അപ്പൊ 1:6).

ഈ രംഗത്ത്, യഹൂദന്മാരും യവനന്മാരും ഒരു ശരീരമായിത്തീരുന്ന സഭയുടെ ധാരണ ശിഷ്യന്മാർക്ക് ഇല്ലായിരുന്നു. പൗലൊസിനു വെളിപ്പെടുന്നതു വരെ സഭ ഒരു മർമ്മമായി അവശേഷിച്ചിരുന്നു (എഫെ 3:1-9).

കള്ള പ്രവാചകന്മാരും വ്യാജക്രിസ്തുക്കളും യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു വരുമെന്ന് യേശു ശിഷ്യന്മാർക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകി. ഇവയൊന്നും സത്യമാണെന്നു ശിഷ്യന്മാർ ചിന്തിക്കുവാൻ കർത്താവു ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട്, അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു “**പിൻചെല്ലരുത്**” (ലൂക്ക 17:23). അവിടുന്ന് മടങ്ങി വരുമ്പോൾ, അവിടുന്ന് തന്റെ അനുഗാമികളെ ത്യാഗാസിനെപ്പോലെയോ ഗലീലക്കാരനായ ത്യാഗയെപ്പോലെയോ മരുഭൂമിയിലേക്ക് ആനയിക്കുക ഇല്ല (അപ്പൊ 5:36,37). എന്നാൽ അവിടുന്ന്, **ശക്തിയോടും മഹാതേജസ്സോടും ദൃശ്യമായി ആകാശ മേഘങ്ങളിൽ വരും**.

അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു,

“മിന്നൽ ആകാശത്തിൻ കീഴെ ദിക്കോടുദിക്കെല്ലാം തിളങ്ങിമിന്നുന്നതു പോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ ദിവസത്തിൽ ആകും” (ലൂക്ക 17:24).

യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞ ചോദ്യം നമുക്ക് ഓർക്കാം:

“ദൈവരാജ്യം എപ്പോൾ വരും?”

കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടുകളിലെല്ലാം ധാരാളം കള്ള ക്രിസ്തുക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്നാൽ അവിരിലാരും

“ശക്തിയുള്ള ദൂതന്മാരുമായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് അഗ്നിജാലയിൽ പ്രത്യക്ഷനായി ദൈവത്തെ അറിയാത്തവർക്കും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവർക്കും പ്രതികാരം” കൊടുക്കയില്ല (2 തെസ്സ 1:7,8).

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

ബർ-കൊച്ച്ബർ എന്നയാൾ മശിഹായെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച് തന്റെ സൈന്യം രണ്ടുവർഷത്തിലധികം പലസ്തീൻ കൈവശപ്പെടുത്തി, എന്നാൽ അയാൾ കേവലം ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമായിരുന്നു, ഒടുവിൽ റോമാക്കാർ അയാളെ യെരൂശലേമിനു സമീപമുള്ള ബഥേനിൽ വച്ച് എഡി 135-ൽ കൊന്നുകളഞ്ഞു.

ഭൂമിയിൽ ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടും, പക്ഷേ അത് കർത്താവ് വ്യക്തിപരമായും ദൃശ്യമായും മഹോപദ്രവകാലാന്ത്യത്തിൽ സ്വർഗ്ഗം തുറന്ന് ഇറങ്ങി വരുമ്പോൾ മാത്രമായിരിക്കും.

ശിഷ്യന്മാർ രാജ്യം കാണുക ഇല്ല

യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു,

“നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ ഒരു ദിവസം കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാലം വരും കാണുകയില്ലതാനും” (ലൂക്ക 17:22)

യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ മറഞ്ഞിരുന്ന സഭായുഗത്തിനു വേണ്ടി ഒരുക്കുകയായിരുന്നു, വാഴുവാനായി താൻ വരുന്നത് വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുമെന്നും അവരോടു സൂചിപ്പിച്ചു. രാജ്യസ്ഥാപനത്തിന് കാലതാമസമുണ്ടാകുമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചുരുക്കം ചില സവിശേഷ വേദഭാഗങ്ങളിലൊന്നാണിത്, ആ കാലയളവിൽ “ദൈവം ജാതികളിൽ നിന്ന് തനിക്കായി ഒരു ജനത്തെ തന്റെ നാമത്തിനായി എടുക്കും” (അപ്പൊ 15:14).

രാജ്യസ്ഥാപനത്തിനു മുന്നോടിയായ അഞ്ചു സംഭവങ്ങൾ

കർത്താവു മടങ്ങി വന്ന് രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അഞ്ചു സംഭവങ്ങൾ നടക്കണം:

- ആ തലമുറയിലെ യഹൂദന്മാർ ക്രിസ്തുവിനെ തിരസ്കരിക്കുകയും അവിടുന്ന് ക്രൂശിൽ കഷ്ടം സഹിച്ച് ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മരിക്കുകയും വേണം.

“എന്നാൽ ആദ്യം അവൻ വളരെ കഷ്ടം അനുഭവിക്കുകയും ഈ തലമുറ അവനെ തള്ളിക്കളയുകയും വേണം” (ലൂക്ക 17:25).

- ഭക്തിയുള്ള ശേഷിപ്പ് നീങ്ങിപ്പോയ ശേഷം നോഹയുടെ കാലത്തെപ്പോലെ ഈ ദുഷ്ടലോകം ന്യായം വിധിക്കപ്പെടണം:

“നോഹയുടെ കാലത്തു സംഭവിച്ചതുപോലെ, മനുഷ്യപുത്രന്റെ നാളിലും ഉണ്ടാകും. നോഹ പെട്ടകത്തിൽ കടന്ന നാൾ വരെ അവർ തിന്നും കുടിച്ചും വിവാഹം കഴിച്ചും വിവാഹത്തിനു കൊടുത്തും പോന്നു. ജലപ്രളയം വന്നു അവരെ എല്ലാവരെയും മുടിച്ച്കളഞ്ഞു” (ലൂക്ക 17:26,27).

ഉൽപാപണം യിസ്രായേലിന് അടയാളമാണ്

- നീതിമാനായ ലോത്തിനെ വിടുവിച്ച് സോദോമിനെയും യോർദ്ദാൻ സമഭൂമിയിലെ സകല പട്ടണങ്ങളെയും ആകാശത്തു നിന്നു തീ ഇറങ്ങി നശിപ്പിച്ചതിനു മുമ്പ് സോദോം ആയിരുന്നതുപോലെ ഈ ലോകം പാപ പങ്കിലമാകണം.

“ലോത്തിന്റെ കാലത്തു സംഭവിച്ചതുപോലെ തന്നെ അവർ തിന്നും കുടിച്ചും കൊണ്ട് വിറ്റും നട്ടും പണിതും പോന്നു. എന്നാൽ ലോത്ത് സോദോം വിട്ട നാളിൽ ആകാശത്തു നിന്നു തീയും ഗന്ധകവും പെയ്ത് എല്ലാവരെയും മുടിച്ചുകളഞ്ഞു. മനുഷ്യപുത്രൻ വെളിപ്പെടുന്ന നാളിൽ അപ്പൂണ്ണും തന്നേ ആകും” (ലൂക്കൊ 17:28-30).

- മഹോപദ്രവം ഉണ്ടാകുകയും യഹൂദന്മാർ യെരൂശലേമിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകുകയും ചെയ്യേണ്ടി വരും:

“അന്നു വീട്ടിൽമുകളിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വീടിനകത്തു നിന്നു സാധനം എടുക്കാൻ ഇറങ്ങിപ്പോകരുത്, വയലിൽ ഇരിക്കുന്നവനും മടങ്ങിപ്പോകരുത്. ലോത്തിന്റെ ഭാര്യയെ ഓർത്തു കൊൾവിൻ; തന്റെ ജീവനെ നേടുവാൻ നോക്കുന്നവനെല്ലാം അതിനെ കളയും അതിനെ കളയുന്നവനെല്ലാം അതിനെ രക്ഷിക്കും” (ലൂക്കൊ 17:31-33).

ഒലിവുമല പ്രഭാഷണത്തിൽ മഹോപദ്രവത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കയിൽ യേശു ഈ മുന്നറിയിപ്പ് ആവർത്തിക്കുകയുണ്ടായി.

“യഹൂദയിലുള്ളവർ മലകളിലേക്ക് ഓടിപ്പോകട്ടെ” (മത്താ 24:16).

- ആഗോളപരമായി ആളുകൾ പെട്ടെന്ന് ഭൂമിയിൽ നിന്ന് അപ്രത്യക്ഷരാകും.

“ആ രാത്രിയിൽ രണ്ടു പേർ ഒരു കിടക്കമേൽ ആയിരിക്കും, ഒരുത്തനെ കൈക്കൊള്ളും മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും, രണ്ടു പേർ ഒന്നിച്ചു പൊടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, ഒരുത്തിയെ കൈക്കൊള്ളും മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും, രണ്ടു പേർ വയലിൽ ഇരിക്കും ഒരുവനെ കൈക്കൊള്ളും മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു” (ലൂക്കൊ 17:34-36).

“കൈക്കൊള്ളുക” അഥവാ എടുക്കുക എന്ന് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന (പാരാലംബാനോ) മൂലപദത്തിന് “തന്നിലേക്കു സ്വീകരിക്കുക” എന്നും “ഉപേക്ഷിക്കുക” (അഫിയെമി) എന്നതിന് “ദൂരേക്കു കളയുക” അഥവാ “തള്ളിക്കളയുക” എന്നുമാണ് അർത്ഥം. ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ (1 കൊരി 7:11).

നോഹയുടെയും ലോത്തിന്റെയും അടയാളങ്ങളോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്ന നിലയിൽ, നീതിമാന്മാർ “എടുക്കപ്പെടും” അഥവാ ക്രിസ്തു തന്നിലേക്കു അവരെ

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

കൈക്കൊള്ളും, ഭൂമിയിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർ മഹോപദ്രവകാല ന്യായ വിധി അനുഭവിക്കുവാൻ അവശേഷിക്കും. ന്യായവിധി പതിക്കും മുൻപെ നോഹയും ലോത്തും സുരക്ഷിതസ്ഥനാകാൻ ആക്കപ്പെട്ടു.

നീതിമാന്മാർ വിട്ടുപോകുന്നത് മഹോപദ്രവകാലത്തിനു മുമ്പ് ആയേ മതിയാവൂ. ദൂതൻ ലോത്തിനോടു പറഞ്ഞത്,

“ബദ്ധപ്പെട്ട് അവിടേക്ക് ഓടിപ്പോക, നീ അവിടെ എത്തുവോളം എനിക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു” (ഉല്പ 19:22).

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സഭയെക്കുറിച്ചോ ഉൽപ്രാപണത്തെക്കുറിച്ചോ ശിഷ്യന്മാർക്ക് ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു, അതുകൊണ്ട്

“കൈക്കൊള്ളപ്പെടുന്നവർ” എവിടേക്കാണ് പോകുന്നതെന്ന് സന്ദേഹത്തോടെ അവർ ചോദിച്ചു,

“കർത്താവേ എവിടെ?” (ലൂക്ക 17:37).

യേശു മറുപടി പറഞ്ഞത്:

“ശവം ഉള്ളെടുത്തു കഴുകൽ കൂടും” എന്നായിരുന്നു. “ശവം” എന്നു പരിഭാഷ ചെയ്ത വാക്കിന് “ശവശരീരം” എന്ന് അല്ല (പ്റ്റോമ) “ജീവനുള്ള, രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന ശരീരം” (സോമ) എന്നാണർത്ഥം. “സോമ”-യിൽ നിന്നാണ് “സോസോ” അഥവാ ഞാൻ രക്ഷിക്കുന്നു എന്ന വാക്കുണ്ടായത്. കഴുകന്മാർ ആകാശത്തിലേക്ക് “പറന്നുയരുന്നതുപോലെ” ഉൽപ്രാപണത്തിൽ സംഭവിക്കും. “ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ മുൻപെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും, പിന്നെ ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്ന നാം അവരോടൊരുമിച്ച് കർത്താവിനെ എതിരേല്പാൻ മേഘങ്ങളിൽ എടുക്കപ്പെടും” (1 തെസ് 4:16,17).

കോടിക്കണക്കിന് വിശ്വാസികൾ ക്ഷണനേരത്തിനുള്ളിൽ ചിരകടിച്ചുയരുന്ന കഴുക്കളെപ്പോലെ “ആകാശത്തിൽ” ആ മഹനീയ കുടിച്ചേരലിനു വേണ്ടി ഉയരുന്നത് അഥവാ എടുക്കപ്പെടുന്നത്, മരിച്ചവരിൽ നിന്നുയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തവനും ഇപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനും, മേഘത്തിൽ ഒരു ദിവസം വരുവാൻ പോകുന്നവനുമായ ക്രിസ്തുവിലേക്കാണ്.

രാജ്യം എപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷമാകും? രാഷ്ട്രങ്ങളെ വിധിക്കുവാൻ കർത്താവ് അഗ്നിജാലയിൽ പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ അതു സംഭവിക്കും. അതിനുമുമ്പ്, നീതിമാന്മാർ കർത്താവിനെ എതിരേല്പാൻ എടുക്കപ്പെട്ട ശേഷം മഹോപദ്രവകാലം ഉണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട്, മഹോപദ്രവകാലം ആരംഭിക്കും മുമ്പ് ഉൽപ്രാപണം നടക്കണം.

ലൂക്കോസ് 17:20-37

പരിശുദ്ധർ ചോദിച്ചു:

ദൈവരാജ്യം എപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷമാകും?

യേശു മറുപടി പറഞ്ഞു:

അതു സമീപഭാവത്തിൽ കാണുകയില്ല. കണ്ടാലും,
ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട്.
(അതായത് രാജാവ് ഇവിടെ ഉണ്ട്!)

ശിഷ്യന്മാരോട് യേശു പറഞ്ഞു:

നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ ഒരു ദിവസം കാണാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാലം വരും, കാണുകയില്ല താനും.
അവൻ ഇതാ ഇവിടെ എന്നും, അതാ അവിടെ എന്നും
പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ പോകരുത്; പിൻചെല്ലുകയുമരുത്...
മിന്നൽ ആകാശത്തിൽ കീഴെ ദിക്കോടുദിക്കെല്ലാം
തിളങ്ങി മിന്നുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ
ദിവസത്തിൽ ആകും.

എന്നാൽ ആദ്യം അവൻ വളരെ കഷ്ടം അനുഭവിക്കുകയും
ഈ തലമുറ അവനെ തള്ളിക്കളയുകയും വേണം.

രാജ്യം സമീപിക്കുമ്പോഴത്തെ അടയാളം
നോഹയുടെ കാലത്തു സംഭവിച്ചതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ
നാളിലും ഉണ്ടാകും....

ലോത്തിന്റെ കാലത്തു സംഭവിച്ചതുപോലെയും തന്നെ....
മനുഷ്യ പുത്രൻ വെളിപ്പെടുന്ന നാളിൽ അമ്പുണ്ണാതന്നെ ആകും....
ആ രാത്രിയിൽ രണ്ടുപേർ ഒരു കിടക്കമേൽ ആയിരിക്കും....
രണ്ടുപേർ ഒന്നിച്ചു പൊടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും....
രണ്ടുപേർ ഒന്നിച്ചു വയലിൽ ഇരിക്കും;
ഒരുത്തനെ കൈക്കൊള്ളും; മറ്റൊരെണ്ണം ഉപേക്ഷിക്കും.

ശിഷ്യന്മാർ ചോദിച്ചു, കർത്താവേ എവിടെ?

യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു, എവിടെ (ജീവനുള്ള) ശരീരം
ഉണ്ടോ അവിടെ കഴുക്കൽ ഒന്നിച്ചു കൂടും.

**“ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ മുമ്പെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും; പിന്നെ
ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്ന നാം അവരോട് ഒരുമിച്ച് ആകാശത്തിൽ
കർത്താവിനെ എതിരേല്പാൻ മേഘങ്ങളിൽ എടുക്കപ്പെടും”
(1 തെസ്സ 4:16,17).**

അദ്ധ്യായം 8 - ഉൽപ്രാപണം ഒരു പുനരുത്ഥാനമാണ്

“ഞാൻ ഒരു മർമ്മം നിങ്ങളോടു പറയാം, നാം എല്ലാവരും നിദ്രാപിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ, അന്ത്യകാഹള നാദത്തിങ്കൽ പെട്ടെന്നു കണ്ണ് ഇമെക്കുന്നിടയിൽ നാം എല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെടും. കാഹളം ധ്വനിക്കും, മരിച്ചവർ അക്ഷയമായി ഉയിർക്കുകയും നാം രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഈ ദ്രവത്വമുള്ളത് അദ്രവത്വത്തെയും ഈ മർത്ത്യമായത് അമർത്യതയെയും ധരിക്കേണം. ഈ മർത്യമായത് അമർത്യതയെയും ഈ ദ്രവത്വമുള്ളത് അദ്രവത്വത്തെയും ധരിക്കുമ്പോൾ മരണം നീങ്ങി ജയം വന്നിരിക്കുന്നു എന്നെഴുതിയ വചനം നിവൃത്തിയാകും” (1 കൊരി 15:51-54)

അഥേനയിലെ അരയോപഗക്കുന്നിൽ പൗലൊസ് പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ തത്വജ്ഞാനികൾ, അദ്ദേഹം പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതു വരെ ശ്രദ്ധിച്ചു. നാം വായിക്കുന്നത്:

“മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു കേട്ടപ്പോൾ, ചിലർ പരിഹസിച്ചു” (അപ്പൊ 17:32).

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം, “ക്രിസ്തുവിലുള്ള” സകലർക്കും ജീവനിലേക്കുള്ള പുനരുത്ഥാനമാണ്. മരണത്തിൽ, വിശ്വാസിയുടെ ആത്മാവ് ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലേക്ക് ദൂതന്മാരാൽ ആനയിക്കപ്പെടുകയും, ശരീരം വിട്ടുപിരിഞ്ഞ് കർത്താവിനോടു കൂടെ ആവുകയുമാണ് (2 കൊരി 5:8). ആത്മാവും ദേഹിയും, ദേഹം വിടുമ്പോൾ ശരീരമരണം സംഭവിക്കുന്നു, എന്നാൽ വിശ്വാസിയുടെ ശരീരം ഭാവിയിൽ ഉയിർക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ആയിത്തീരും. യേശു പറഞ്ഞു:

“കല്ലറകളിൽ ഉള്ള എല്ലാവരും ദൈവപുത്രന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുകയും, ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നാൾ വരുന്നു. നമ്മെ ചെയ്തവർ ജീവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിലേക്കും തിന്മ ചെയ്തവർ ന്യായവിധിക്കായും എഴുന്നേറ്റുവരും” (യോഹ 5:28,29).

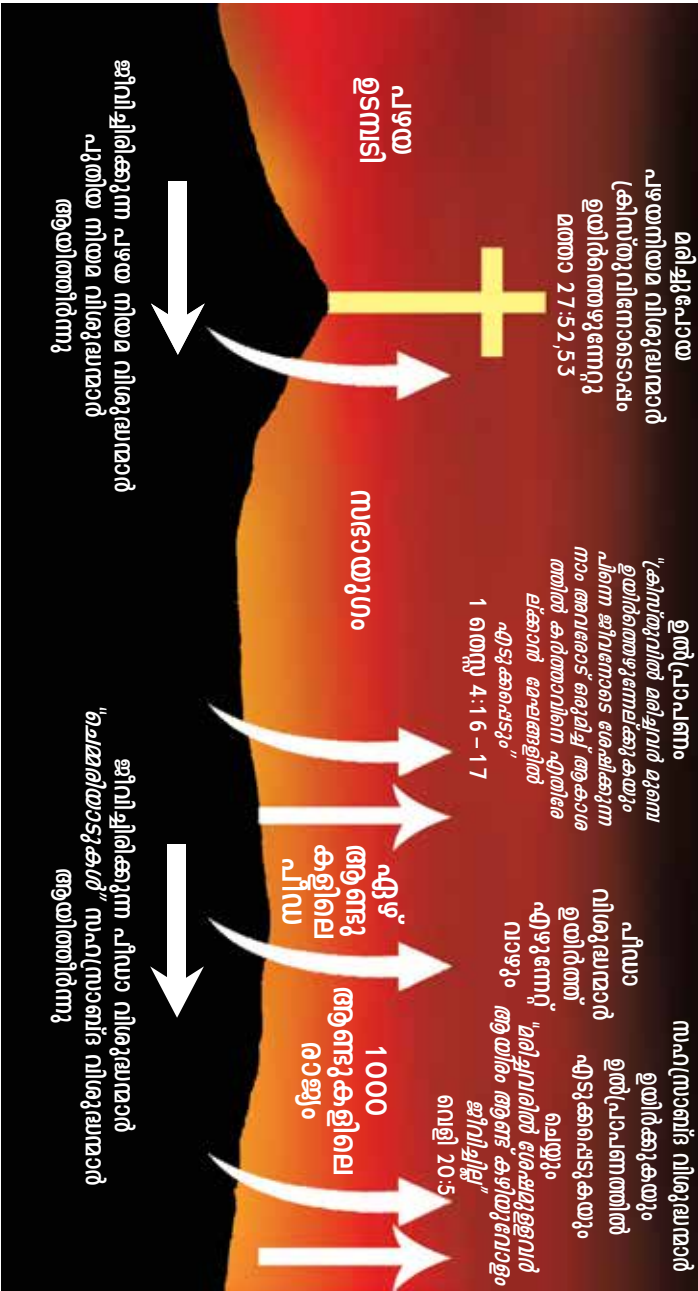
ജീവന്റെ പുനരുത്ഥാനവും നാശത്തിന്റെ (ന്യായവിധി) പുനരുത്ഥാനവും ഉണ്ട്. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ ജീവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിലേക്കും രക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവർ ന്യായവിധിയുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിലേക്കും എഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടും.

ക്രൈസ്തവ ഗോളത്തിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം പേരും വിശ്വസിക്കുന്നത്, മരിച്ചുപോയ സകലരും, രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരും അല്ലാത്തവരും, അവരവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു ന്യായം വിധിക്കപ്പെടേണ്ടതിന് ദൈവമുമ്പാകെ നില്ക്കുവാൻ ഒരേ സമയം ഉയിർക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പൊതു പുനരുത്ഥാനത്തിലാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തെ ഇത് കോട്ടിക്കളയുകയും, പ്രവൃത്തിയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സുവിശേഷം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയുമാണ്, അതിനാൽ പ്രവൃത്തികൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സ്വർഗ്ഗവും നരകവും പ്രതിഫലമായി ലഭിക്കുന്നതെന്ന് വരുന്നു.

“ആരും പ്രശംസിക്കാതിരിക്കുവാൻ” പ്രവൃത്തികളാലല്ല രക്ഷയെന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം പഠിപ്പിക്കുന്നു (എഫെ 2:9). ദൈവകൃപയാൽ മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ പാപത്തിൽ നിന്നു വിട്ടുതിരിഞ്ഞ് ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിക്കുമ്പോൾ, രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

ജീവകലങ്കുള്ള പുനരുത്ഥാനം

(ഒന്നാം പുനരുത്ഥാനം അഥവാ നീതിമാന്മാരുടെ ഉയിർപ്പ്)

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

പൊതുവായ ഒരു പുനരുത്ഥാന ഉപദേശം സുവിശേഷ സന്ദേശത്തെ മാത്രമല്ല, പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെയും ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുകയാണ്. വെള്ള സിംഹാസനത്തിങ്കലുള്ള ഒരു പൊതു പുനരുത്ഥാനമേയുള്ളൂ എങ്കിൽ, രക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവർക്കൊപ്പം രക്ഷിക്കപ്പെട്ട എല്ലാവരും ന്യായം വിധിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാന സമയത്ത് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാരുടെ പുനരുത്ഥാനം എങ്ങനെയാണ് വിശദീകരിക്കുക?

തിരുവെഴുത്ത് വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്: ‘

‘കല്ലറകൾ തുറന്നു, നിദ്രാപാപിച്ച വിശുദ്ധന്മാരുടെ ശരീരങ്ങൾ പലതും യേശുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനുശേഷം കല്ലറകൾ വിട്ടുപുറത്തു വന്നു, വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ ചെന്നു പലർക്കും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു’ (മത്താ 27:52-53).

കൂടാതെ, പഴയ നിയമ വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഉയിർപ്പ് ഭാഗികമായിരുന്നില്ല, എന്തെന്നാൽ യേശു മരിച്ചപ്പോൾ പറുദീസായിലേക്കു പോവുകയും തന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു വിശുദ്ധന്മാരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിച്ചപ്പോൾ പറുദീസയെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു മാറ്റുകയും ചെയ്തു (എഫെ 4:8-9; 2 കൊരി 12:4). ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതിനു മുമ്പ് ആർക്കും ഉയിർക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

“എന്നാൽ ക്രിസ്തു നിദ്ര കൊണ്ടവരിൽ ആദ്യഫലമായി മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു” (1 കൊരി 15:20).

അങ്ങനെയെങ്കിൽ മുഴു പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാരും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു സ്ഥിതിക്ക്, സഭായുഗ വിശുദ്ധന്മാർ എപ്പോൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും? **മരിച്ചവരും ജീവനോടിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാരും** കർത്താവിനെ എതിരേൽക്കാൻ എഴുന്നേറ്റു വരുന്ന ഉൽപ്രാപണത്തിങ്കൽ ആണെന്നു വ്യക്തം.

ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാർ **രുപാന്തപ്പെട്ടില്ല**. അവർ പുതിയ നിയമ വിശുദ്ധന്മാരായിത്തീർന്നു. സഭായുഗം പൂർത്തിയായ ശേഷം, ദൈവം യിസ്രായേലിനോടു ഇടപെടും, അതുകൊണ്ട്, സഭായുഗവിശുദ്ധന്മാരും മഹോപദ്രവകാല വിശുദ്ധന്മാരും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്.

ഈ സഭായുഗത്തിൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവും ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയുമാണ്, അത് “യഹൂദന്മാരോ യവനന്മാരോ” അല്ല. മഹോപദ്രവകാലത്ത്, രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ യഹൂദന്മാരും യവനന്മാരുമാണ്. യേശുവിന്റെ പുതിയ നിയമ രക്തത്തിൻ കീഴിൽ അവർ രക്ഷിക്കപ്പെടും, ആത്മാവിനാൽ അവർ വീണ്ടും ജനിക്കയും യെരെ 36:27-ൽ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവരിൽ അധിവസിക്കുകയും ചെയ്യും, എന്നാൽ **ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക്** അവർ ആത്മാവിനാൽ സ്നാനമേൽക്കപ്പെടുകയില്ല. മഹോപദ്രവകാലത്തെ പ്രധാന സാക്ഷികൾ 12 യിസ്രായേല്യ ഗോത്രങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള 144,000 യഹൂദ പുരുഷന്മാരായിരിക്കും.

“ജാതികളുടെ പൂർണ്ണ സംഖ്യ” സഭയിൽ ചേർന്നു വരുമ്പോൾ, സംഖ്യ പൂർണ്ണ

ഒന്നാം പുനരുത്ഥാനം അഥവാ നീതിമാന്മാരുടെ ഉയിർപ്പ്

(യോഹ 5:29; ലൂക്കോ 14:14)

(ക്രിസ്തു

"കല്ലാണത്തിൽ നിന്നും മടങ്ങുന്നു"

ലൂക്കോ 12:36

പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും

ആദ്യഫലങ്ങൾ പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാർ (ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ഉയിർക്കുന്നു എടുക്കപ്പെടുന്നു. മത്താ 27:52,53

പുറപ്പെടാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക്

പിള്ളെവെസ് സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

1 തെസ് 4:13-18
1 കൊരി 15:50-54

കാലാ പെറുക്കൽ

കാലാപെറുക്കൽ

പെരി 2:11

കല്ലാണ സഭ

പെരി 19:9

(ക്രിസ്തുവിന്റെ 1000-ാം ആണ്ടുവാഴ്ച ഭൂമിയിൽ

പെരി 20:1-10

രക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവർ മഹാപെള്ളി സിംഹാസനത്തിൽ നാശത്തിനായ ഉയർക്കുന്നു

പെരി 20:1-15

നായ പ്രമാണ യുഗം

സഭായുഗം എഫെ 3:1-10

പഴയ നിയമ വിശുദ്ധന്മാർ (ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിനായി പുറപ്പെട്ടവരിൽ കാത്തിരിക്കുന്നു - ലൂക്കോ 16:26

രക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവരുടെ ശരീരങ്ങൾ പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട് നാശത്തിലേക്കു പോകുന്ന പെള്ളി സിംഹാസന നായവിധിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു"

ഒരു വൻ ഗർത്തം

നരകം ("പാതാളം") - രക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത ആളുകൾ പുനരുത്ഥാനം പ്രാപിച്ച് നാശത്തിലേക്കു പോകുന്ന യാതനാസ്ഥലം

തീപ്പെടായ്ക "ഗെഹെന്നാ"

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

മായി എന്നു പിതാവു നിർണ്ണയിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ, സഭായുഗം അവസാനിക്കും. ഈ കാരണത്താൽ, യിസ്രായേലിന്റെ 70-ാം “ആഴ്ച” വട്ടത്തിൽ സഭ ഭൂമിയിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല, കൂടാതെ ജീവനോടിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാർ മൂന്നുമേ മാറ്റപ്പെടുകയും വേണം. അതുകൊണ്ട് യിസ്രായേലിന്റെ അവസാന ഏഴുവർഷം ആരംഭിക്കും മുമ്പെയ്യം, ഉൽപ്രാപണം കഴിഞ്ഞയുടൻ 144,000 യഹൂദന്മാർ ക്രിസ്തുവിലേക്കു തിരിയും മുമ്പെയ്യം, **മരിച്ചവരും ജീവനോടിരിക്കുന്നവരുമായ സഭായുഗ വിശുദ്ധന്മാരുടെ** പുനരുത്ഥാനം ഉണ്ടാകും.

ഈ സഭായുഗത്തിൽ യഹൂദരെ ക്രിസ്തുവിനായി നേടുന്നത് കഠിനമാണെങ്കിലും അവരുടെ നടുവിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് ഈ വസ്തുത വലിയ പ്രോത്സാഹനമേകുന്നതാണ്, നാം അവരെ ഉൽപ്രാപണത്തെക്കുറിച്ചും ക്രിസ്തുവിലെ വിശ്വാസത്താൽ, കൃപയാൽ അവർക്ക് എങ്ങനെ നീതീകരിക്കപ്പെടാമെന്നും പഠിപ്പിച്ചാൽ, നാം പൊയ്ക്കഴിഞ്ഞാൽ വലിയ കൊയ്ത്തു നടക്കും.

ഉൽപ്രാപണം കഴിഞ്ഞാലുടൻ യഹൂദന്മാർ രക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നു നമുക്കറിയാം, കാരണം രണ്ട് യഹൂദ സാക്ഷികൾ യെരൂശലേമിൽ 1260 ദിവസം പ്രസംഗിക്കയും മഹോപദ്രവകാല മദ്ധ്യേ അവർ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് സഭ വിട്ടുപോയാലുടൻ യഹൂദന്മാർ രക്ഷിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും.

മഹോപദ്രവകാല രക്തസാക്ഷികളുടെ പുനരുത്ഥാനം, മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ നടക്കും. 144,000 രക്തസാക്ഷികൾ ഇതിൽപ്പെടും. യോഹന്നാൻ പറയുന്നു:

“യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യവും ദൈവവചനവും നിമിത്തം തല ചേർക്കപ്പെട്ടവരും മൃഗത്തെയോ അതിന്റെ പ്രതിമയെയോ നമസ്കരിക്കാതിരുന്നവരും നെറ്റിയിലും കൈമേലും അതിന്റെ മുദ്ര കൈക്കൊള്ളാതിരുന്നവരുമായവരുടെ ആത്മാക്കളെയും ഞാൻ കണ്ടു. അവർ ജീവിച്ചു ആയിരമാണ്ടു ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടി വാണു” (വെളി 20:4).

ഒടുവിലായി, ആയിരമാണ്ടു വാഴ്ചയുടെ അവസാനം ഈ ഭൂമി വെന്തുരുകുകയും (2 പത്രൊ 3:10-13), **ജീവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ അന്തിമ രംഗം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും**. മരിച്ചവരായ സഹസ്രാബ്ദ വിശുദ്ധന്മാർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ജീവനോടിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാർ നാം ഉൽപ്രാപണത്തിൽ പ്രാപിക്കുന്നതുപോലെ രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

“മരിച്ചവരിൽ ശേഷമുള്ളവർ ആയിരം ആണ്ടു കഴിയുവോളം ജീവിച്ചില്ല, ഇത് ഒന്നാമത്തെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണം” (വെളി 20:5).

നീതിമാന്മാരുടെ പുനരുത്ഥാനം (ലൂക്കൊ 14:14) അഥവാ ജീവനായുള്ള പുനരുത്ഥാനം (യോഹ 5:29) **കൊയ്ത്ത്** എന്നു വേണം മനസ്സിലാക്കുവാൻ. കൊയ്ത്തിന്റെ ആദ്യഘലം ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു, എന്നാൽ പ്രധാന കൊയ്ത്ത് സഭായുഗത്തിന്റെ 2000-ൽ പരം വർഷങ്ങൾക്കൊടുവിലായിരിക്കും, കൊയ്ത്തിന്റെ കാലാപെറുക്കൽ മഹോപദ്രവകാലാന്ത്യത്തിലെ രക്തസാക്ഷികളും സഹസ്രാബ്ദ അന്ത്യത്തിൽ സഹസ്രാബ്ദ വിശുദ്ധന്മാരും മായിരിക്കും.

അദ്ധ്യായം 9 - ഉൽപ്രാപണം ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയ്ക്കാണ്

“ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ എരിവോടെ എരിയുന്നു. ഞാൻ ക്രിസ്തു എന്ന ഏകപുരുഷൻ നിങ്ങളെ നിർമ്മല കന്യകയായി ഏല്പിപ്പാൻ വിവാഹ നിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു” (2 കൊരി 11:2).

“ഭർത്താക്കന്മാരേ, ക്രിസ്തുവും സഭയെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ സ്നേഹിപ്പിൻ, അവൻ അവളെ വചനത്തോടു കൂടിയ ജലസ്നാനത്താൽ വെടിപ്പാക്കി വിശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിനും കറ, ചുളുക്കും മുതലായത് ഒന്നും ഇല്ലാതെ സഭയെ ശുദ്ധയും നിഷ്കളങ്കയുമായി തന്നിരുന്നുതന്നെ തേജസ്സോടെ മുൻനിർത്തേണ്ടതിനും തന്നെത്താൻ അവൾക്കു വേണ്ടി ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തു. അപ്പോഴാണ് ഭർത്താക്കന്മാരും തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ സ്വന്ത ശരീരങ്ങളെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കേണ്ടതാകുന്നത്” (എഫെ 5:25~28).

ഒണ്ടായിരം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ്, ഒരു യഹൂദാ യുവാവ് ഒരു യഹൂദാ യുവതിയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ താല്പര്യപ്പെട്ടാൽ, അയാൾ അവളുടെ വീട്ടിൽ ചെന്ന് വിവാഹനിശ്ചയക്കരാർ മുന്നോട്ടു വെയ്ക്കും. നിയമപരമായി അന്യോന്യ ബന്ധം ഉറപ്പിക്കുന്നതാണിത്. വിവാഹ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് പ്രത്യേകം ഇതിൽ ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കും. ഈ വ്യവസ്ഥകളിൽ മുഖ്യമായത്, അവൾക്ക് വേണ്ടി അവൻ കൊടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധമായ വിലയാണ് (സ്ത്രീധനം).

മണവാട്ടിയ്ക്കുവേണ്ടി കൊടുക്കുന്ന വില തുച്ഛമായിരിക്കില്ല. കുഞ്ഞുങ്ങളെ വളർത്തുന്നതിന് ഒരാളുടെ ഭാവിക്ക് വേണ്ടിയുള്ള നിക്ഷേപമായാണ് അതിനെ കണ്ടിരുന്നത്. ഒരാൾക്ക് ആൺകുട്ടികളാണുള്ളതെങ്കിൽ അവർക്കു വയലിൽ പണിയെടുക്കാം. മറുവശത്ത്, പെൺകുട്ടികൾ ദീർഘകാല നിക്ഷേപമാണ്, സ്ത്രീധനം (വധുവിനു നൽകുന്ന വില) മണവാളന് വധു എത്രമാത്രം യോഗ്യയായിരിക്കുന്നുവെന്നതിന്റെ ഒരു പ്രതിഫലമാണ്. ഒരു വധുവിനു വേണ്ടി തുച്ഛമായ ധനം നൽകുന്നത് അപമാനിക്കലായിട്ടാണ് ഗണിച്ചിരുന്നത്.

ഇപ്രകാരം പെൺകുട്ടിയും അവളുടെ പിതാവും ഒരു ധാരണയിലെത്തിയാൽ, വധുവും വരന്റെ സമ്മതം അഥവാ നിശ്ചയം ഒരു പാനപാത്രം മുന്തിരി നീരു കൂടിച്ച് മൂദ്ര വെയ്ക്കും. ഇത് ആധുനിക യഹൂദാ വിവാഹങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിച്ചുകാണാം. ഒരു പാനപാത്രം വീണ്ടോടുകൂടെയോ ഒരു അപ്പത്തോടെയോ “കിദുഷ്” അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിലൂടെ ആ സന്ദർഭത്തിൽ (കിദുഷിനിൽ) ഇത് ഉറപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

നിശ്ചയം ഉറപ്പാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ, വരൻ ഉടൻ തന്നെ വധുവിനു വേണ്ടി വില കൊടുക്കും. ക്രിസ്തു തന്റെ മണവാട്ടിക്കു വേണ്ടി നൽകിയ വില സ്വന്ത രക്തമാണ്. അവിടുന്ന് അന്ത്യ അത്താഴത്തിൽ അതു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സഭയുടെ ഉൾപ്രാപണം

“യേശു പാനപാത്രം എടുത്തു, പിതാവിനു നന്ദി കരേറ്റി, അവർക്കു കൊടുത്തു, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇതു കുടിപ്പിൻ, ഇത് അനേകർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനത്തിനായി ചൊരിയുന്ന പുതിയനിയമത്തിനുള്ള എന്റെ രക്തം” (മത്താ 26:27-28).

വിവാഹ നിശ്ചയം സ്വീകാര്യമായി, പാനപാത്രത്തോടെ ഉറപ്പിച്ചു മുദ്രയിടുകയും, വരൻ വധുവിനുള്ള വില കൊടുത്തും കഴിഞ്ഞാൽ, വരൻ ആചാരപരമായി വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്തവളോട് താൻ അവൾക്കു വേണ്ടി സ്ഥലം ഒരുക്കുവാൻ പോവുകയാണെന്നു പറയും.

“എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ അനേക വാസസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ട് ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുമായിരുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കുവാൻ പോകുന്നു” (യോഹ 14:2).

2000 ആണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് മണവാളന്റെ പിതാവിന്റെ വസ്തുവിൽ നവദമ്പതികൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള ഭവനം പണിതുടങ്ങി. ഒരാഴ്ച നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന സൗകര്യങ്ങൾ നിറച്ച മണവറ കൂടെയാണത്, കാരണം വധുവരന്മാർ അവിടെയാണ്, മറ്റൊന്നിലും ഇടപെടാതെയും, ഇതര ശല്യം കൂടാതെയും ഒരാഴ്ച മുഴുവൻ കഴിയേണ്ടത്.

ഈ കാലത്ത് ആധുനിക ആഘോഷവും പഴയ പാരമ്പര്യവും തമ്മിൽ പ്രകടമായ വ്യത്യാസമുണ്ട് 2000 വർഷം മുമ്പ് മണവാളനും മണവാട്ടിയും മാത്രം കണ്ടുമുട്ടി, അവരിരുവരും അല്ലാതെ മറ്റാരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

വിവാഹ നിശ്ചയകാലം ഏതാണ്ട്, ഒരു വർഷം വരെ നീണ്ടുനില്ക്കും, പുതിയ ഭവനം, പൂർത്തിയായിയെന്നു വരന്റെ പിതാവു നിർണ്ണയിക്കുന്നതു വരെയാണു സമയം. പോയി വധുവിനെ കൊണ്ടുവരേണ്ട സമയം നിർണ്ണയിക്കുന്നത് വരന്റെ പിതാവു തന്നെയാണ്.

“അത് എപ്പോൾ സംഭവിക്കും? ആ നാളും നാഴികയും സംബന്ധിച്ചോ പിതാവല്ലാതെ ആരും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരും, പുത്രനും കൂടെ അറിയുന്നില്ല” (മർക്കൊ 13:4,32).

ഈ വിവാഹ നിശ്ചയകാലത്ത്, ഏതു നിമിഷവും വരൻ വന്ന് കൊണ്ടുപോകാമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ വധു കഴിയുന്നു. രാത്രിയിൽ

ഒരു ജൂത മണവാട്ടിയെ കല്യാണത്തിന് എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്നു

ഉൽപാപണം ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയാണ്

ഏതു സമയത്തു വന്നാലും തയ്യാറായിരിക്കുവാൻ അവളൊരു വിളക്കിൽ എണ്ണ നിറച്ചുകാത്തിരിക്കും, മാത്രമല്ല സഹോദരിമാരെയോ തോഴിമാരെയോ വിവാഹത്തിൽ കൂടെപ്പോരുവാൻ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അവൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യും. പലപ്പോഴും അവർ അവളുടെ വീട്ടിൽ തന്നെ രാത്രിയിൽ വിളക്കും എണ്ണയുമായി കഴിയും, എന്തെന്നാൽ വിവാഹരാത്രി അണയുമ്പോൾ മണവാട്ടിയ്ക്കൊപ്പം പോകാൻ കഴിയാതെ വരുന്നത്.

ഒടുവിൽ വരന്റെ പിതാവ് ഭവനം പൂർത്തിയായിയെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും മണവാളൻ മണവാട്ടിയെ ചേർക്കുവാൻ മിക്കവാറും രാത്രിയിൽ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യും. വധുവിന്റെ ഭവനത്തോടു യുവാവും സംഘവും സമീപിക്കവേ, അവിരിലൊരാൾ മുമ്പോട്ടോടി “മണവാളൻ വരുന്നേ” എന്നു കാഹള ശബ്ദം മുഴക്കും. ഇത് വധുവിന് അവളുടെ വസ്ത്രവും സാമഗ്രികളും എടുക്കാനുള്ള മുന്നറിയിപ്പാണ്. അവളുടെ സഹോദരിമാരോ തോഴിമാരോ വിവാഹസദ്യയിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ വസ്ത്രവും വിളക്കും എടുക്കുവാനുള്ള അറിയിപ്പുകൂടിയാണിത്.

“സർഗ്ഗരാജ്യം മണവാളനെ എതിരേല്ക്കാൻ വിളക്ക് എടുത്തു കൊണ്ട് പുറപ്പെട്ട പത്തു കന്യകമാരോടു സദ്യശം. അവരിൽ അഞ്ചു പേർ ബുദ്ധിയുള്ളവരും അഞ്ചു പേർ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവരും ആയിരുന്നു. ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ വിളക്കു എടുത്തപ്പോൾ എണ്ണ എടുത്തില്ല” (മത്താ 25:1-10).

മണവാട്ടിയും തോഴിമാരും മണവാളനും തോഴന്മാരും എല്ലാവരും കൂടെ മണവാളനൊരുക്കിയ ഭവനത്തിലേക്കു പോകും. മണവാളനും മണവാട്ടിയും മണവറയിലേക്കു പ്രവേശിക്കും. അടുത്ത ഒരാഴ്ച അവർ അവിടെ പാർക്കും. മണവാളന്റെ തോഴന്മാരിൽ ഏറ്റവും വിശ്വസ്തനായ ഒരുവൻ, വിവാഹം അതിന്റെ അന്തിമരംഗത്തെത്തിയെന്ന് ഉറപ്പാക്കുവാൻ വെളിയിൽ കാത്തുനിൽക്കും. വിവാഹ സദ്യയ്ക്കെത്തിയ, അതിഥികളോടും വരന്റെ പിതാവും വിളിച്ചു ചേർത്ത മറ്റുള്ളവരോടും ആഘോഷം ആരംഭിക്കാമെന്ന വാർത്ത അറിയിക്കും.

ഒരാഴ്ചയ്ക്കു ശേഷം വധുവരന്മാർ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്യും. മഹത്വകരമായൊരു വിവാഹസദ്യയോടെ എല്ലാവരും അത് ആഘോഷിക്കും.

“നാം സന്തോഷിച്ച് ഉല്ലസിച്ച് അവന്നു മഹത്തമം കൊടുക്കുക. കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണം വന്നുവല്ലോ, അവന്റെ കാര്യവും തന്നെത്താൻ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. അവൾക്കു ശുദ്ധവും ശുഭ്രവുമായ വിശേഷ വസ്ത്രം ധരിപ്പാൻ കൃപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ വിശേഷ വസ്ത്രം വിശുദ്ധന്മാരുടെ നീതിപ്രവൃത്തികൾ തന്നെ. പിന്നെ അവൻ എന്നോടു കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണം സദ്യയ്ക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്ന് എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞു” (വെളി 19:7-9).

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

പത്തു കന്യകമാരുടെ ഉപമ ഗ്രഹിക്കുന്നത്

ക്രിസ്തു തന്റെ കാന്തയ്ക്കു (സഭ) വേണ്ടി ഉൽപ്രാപണത്തിങ്കൽ വരുന്നതായിട്ടാണ് പത്തു കന്യകമാരുടെ ഉപമ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്, എന്നാൽ, അങ്ങനെയാകാൻ വഴിയില്ല. കന്യകമാർ **മണവാട്ടിയുടെ തോഴിമാർ** മാത്രമാണ്, മണവാട്ടിയല്ല. മാത്രമല്ല ബുദ്ധിയില്ലാത്ത അഞ്ചു കന്യകമാർ വിവാഹത്തിനു പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ പരാജിതരായി, എന്നാൽ ഉൽപ്രാപണത്തിൽ “ക്രിസ്തുവിൽ” ഉള്ള സകലരും പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടേ മതിയാവൂ.

ഉപമ ആരംഭിക്കുന്നത്, “സ്വർഗ്ഗരാജ്യം... സദ്യഗ്നം” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. യേശു, യഹൂദരായ ശിഷ്യരോട് ദൈവരാജ്യപ്രവേശനത്തെക്കുറിച്ചും മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ അന്ത്യത്തെക്കുറിച്ചും സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. കന്യകമാരുടെ ഈ ഉപമ പറയുമ്പോൾ സഭ രൂപം കൊണ്ടിട്ടില്ല.

ക്രിസ്തുവാണ് സ്വർഗ്ഗീയ മണവാളൻ എന്നതിനു സംശയമില്ല, എന്നാൽ ഈ ഉപമയിൽ **മണവാട്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശമില്ല**. സ്നാപക യോഹന്നാൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്:

“മണവാട്ടിയുള്ളവൻ മണവാളനാകുന്നു, **മണവാളന്റെ സ്നേഹിതനോ** നിന്നു മണവാളന്റെ സ്വരം കേട്ടിട്ടു അത്യന്തം സന്തോഷിക്കുന്നു, **ഈ എന്റെ സന്തോഷം പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു**. അവൻ വളരേണം ഞാനോ കുറയേണം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു” (യോഹ 3:29,30).

സഭ കേവലം മണവാളന്റെ സ്നേഹിതനല്ല. മണവാട്ടിയാണ്, മത്താ 24:45 മുതൽ 25:30 വരെ കർത്താവു പറഞ്ഞ മൂന്നു ഉപമകളും യുഗാന്ത്യവേളയിൽ, അതായത് മഹോപദ്രവകാലത്ത്, ഈ ഭൂമിയിൽ “ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കുള്ള” മൂന്നു റിയിപ്പാണ്. അവയുടെ അവസാനം ഈ വാക്കുകൾ കാണുന്നു:

“**മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ തേജസ്സോടെ സകല വിശുദ്ധ ദൂതന്മാരുമായി വരുമ്പോൾ അവൻ തന്റെ തേജസ്സിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കും**” (മത്താ 25:31).

ഇത് മഹോപദ്രവകാലത്തിനു മുമ്പുള്ള ഉൽപ്രാപണമല്ല, രാജത്വത്തിനു മുമ്പുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സിന്റെ സിംഹാസനമാണ്. ചെമ്മിരിയാടുകളെ കോലാടുകളിൽ നിന്നു വേർതിരിക്കുവാൻ കർത്താവ് മഹോപദ്രവകാലാന്ത്യത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളെ ന്യായം വിധിക്കും. മഹോപദ്രവകാലത്തെ അതിജീവിച്ച രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരും രാജ്യത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നവരുമാണ് ചെമ്മിരിയാടുകൾ. വാഴ്ചയുടെ ആരംഭത്തിങ്കൽ ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്ന കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണ സദ്യയിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അനുവാദം ലഭിക്കുന്നത് വിളക്കിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ എണ്ണയുള്ള “ബുദ്ധിയുള്ള കന്യകമാർക്കു” മാത്രമാണ്.

ഉൽപ്രാപണം ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയാണ്

“വിവാഹത്തിൽ നിന്നു മടങ്ങി വന്ന ശേഷമുള്ള കർത്താവിന്റെ മഹത്വ പ്രത്യക്ഷതയിലാണ് വിവാഹ സദ്യ” (ലൂക്കൊ 12:36). ലൂക്കൊസ് എഴുതുന്നു:

“യജമാനൻ വരുമ്പോൾ ഉണർന്നിരിക്കുന്നവരായി കാണുന്ന ദാസന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, അവർ അറക്കട്ടി അവരെ ഭക്ഷണത്തിനിരുത്തുകയും, അവർക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുകയും ചെയ്യും” (ലൂക്കൊ 12:37).

“ഭാഗ്യവാന്മാർ” മാത്രം പങ്കെടുക്കുന്ന കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണസദ്യയെക്കുറിച്ചു വ്യക്തമായി പറയുന്ന ഒരു ഭാഗമാണിത്.

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വെച്ച് നടക്കുന്ന വിവാഹത്തിന് ശേഷം ആണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവെന്നത് നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്, ആകയാൽ **മഹോപദ്രവകാലത്തിനു മുമ്പ് കാത്ത സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്**. മണവാട്ടിയെ കൂടാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു വിവാഹം നടക്കുകയില്ലല്ലോ! വെളി 19-ൽ മണവാട്ടി **കല്യാണം കഴിഞ്ഞ്** ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെ ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്ന കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണസദ്യയുടെ ആഘോഷത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ വരുന്ന കാഴ്ചയാണ്!

ഉപമയിലെ ബുദ്ധിയില്ലാത്ത കന്യകമാർ “പിശാചിനും അവന്റെ ദുരന്തമാർക്കും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യാഗ്നിയിലേക്കു പോകുന്ന കോലാടുകളോടാണ് “ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്” (മത്താ 25:46). കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണസദ്യയിലേക്കും രാജ്യത്തിലേക്കുമുള്ള വാതിൽ അവർക്കു അടയപ്പെടും, ബുദ്ധിയില്ലാത്ത കന്യകമാർ വന്നപ്പോൾ വളരെ വൈകിപ്പോയതിനാൽ വാതിൽ അടച്ചു (മത്താ 7:22,23). വിവരണത്തിൽ കാണുന്ന വ്യാജ പ്രവാചകരെപ്പോലെ അവർ പറയും

“കർത്താവേ, കർത്താവേ നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രവചിക്കുകയും നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും നിന്റെ നാമത്തിൽ വളരെ വീര്യപ്രവൃത്തികൾ പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്തില്ലയോ എന്നു അന്നാളിൽ എന്നോടു പറയും, അന്നു ഞാൻ അവരോട് “ഞാൻ ഒരു നാളും നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല” എന്നു പറയും” (മത്താ 7:22,23).

ബുദ്ധിയില്ലാത്ത കന്യകമാർ പറയും,

“കർത്താവേ, കർത്താവേ ഞങ്ങൾക്കു തുറന്നു തരേണമേ, അതിനു അവൻ, ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല എന്നു സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു” (മത്താ 25:11,12).

ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ, അഞ്ചു കന്യകമാർ വീണ്ടും ജനിച്ച വിശ്വാസികളായും, അഞ്ചുപേർ പരിശുദ്ധാത്മാവു പ്രാപിക്കാത്ത, രക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായും കാണുന്നു. എണ്ണ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അടയാളമാണ്, ഈ വ്യാഖ്യാനം പശ്ചാത്തലത്തെ വിസ്മരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നു:

1. ഈ ഉപമ സഭാപുർവ്വികമാണ്, അതായത് സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുള്ളതാണ്.

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

2. മണവാട്ടിയെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നില്ല, സഭയാണു മണവാട്ടി. അവളുടെ തോഴിമാരെക്കുറിച്ചു മാത്രമാണ് പറയുന്നത്. സ്നാപക യോഹന്നാനെപ്പോലെയുള്ള പരിശുദ്ധന്മാർ മണവാളന്റെയും മണവാട്ടിയുടെയും സ്നേഹിതർ അത്രേ (യോഹ 3:29).

3. മണവാളൻ ക്രിസ്തുവാണ്. യഹൂദ വിശ്വാസികളും മഹോപദ്രവകാല വിജാതീയ വിശുദ്ധന്മാരും യിസ്രായേലിന്റെ 70-ാം “ആഴ്ച വട്ടത്തിൽ” അവരോട് ചേരുന്നവരുമാണ്, മണവാളന്റെയും മണവാട്ടിയുടെയും സ്നേഹിതർ.

ഒലിവുമല പ്രഭാഷണം മനസ്സിലാക്കുന്നത്

ഒലിവുമല പ്രഭാഷണം മൂന്നു ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നു:

- i) ദൈവാലയം എപ്പോൾ നശിപ്പിക്കപ്പെടും?
- ii) കർത്താവിന്റെ വരവിന്റെ ലക്ഷണം എന്ത്?
- iii) “യുഗാന്ത്യം” ലക്ഷണം എന്ത്?

“യുഗാന്ത്യം” ഏഴു വർഷത്തെ മഹോപദ്രവകാലമാണ്, വാഴുവാനായി കർത്താവു മടങ്ങി വരുന്നത്, “ആ കാലത്തിലെ കഷ്ടം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ” ആണ് (മത്താ 24:29).

ആരോടാണ് കർത്താവു സംസാരിച്ചത്? അവർ യഹൂദ വിശ്വാസികളോ പുതിയ നിയമ വിശ്വാസികളോ? അവർ വിശ്വാസികളല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പെന്തക്കോസ്തു നാൾ വരെ സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടില്ല, സഭയെന്ന “മർമ്മം” പൗലൊസിനു നൽകപ്പെടുന്നതുവരെ വെളിപ്പെട്ടിരുന്നില്ല (എഫെ 3:8).

ഒലിവുമല പ്രഭാഷണം യഹൂദ ജനത്തിന് അടയാളങ്ങൾ നൽകുന്നു.

- ദൈവാലയ നാശം : യെരൂശലേമിനെ “സൈന്യങ്ങൾ വളയും” ലൂക്കൊ 21:20. എഡി 70-ൽ ഇതു നിവൃത്തിയായി.
- കർത്താവിന്റെ വരവ് : “മനുഷ്യപുത്രൻ മേഘങ്ങളിൽ വരുന്നത് അവർ കാണും” (മത്താ 24:30). ഇത് മഹോപദ്രവത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ നടക്കും.
- യുഗാവസാനം: “അനന്തരം മഹാകഷ്ടം ഉണ്ടാകും.” നോഹയുടെയും ലോത്തിന്റെയും കാലം പോലെ ആഗോള വ്യാപകമായി വ്യക്തികൾ അപ്രത്യക്ഷരായും. നമുക്കറിയാം അത് ഉൽപ്രാപണമായിരിക്കും എന്ന് (മത്താ 24:21).

മണവാളൻ മണവാട്ടിയ്ക്കുവേണ്ടി 2000 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ക്രൂശിന്മേൽ വിലകൊടുത്തു കഴിഞ്ഞു. പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ അവൾക്കായി സ്ഥലം ഒരുക്കുവാൻ അവിടുന്ന് പോയിരിക്കുന്നു. വീണ്ടും ജനിച്ച ഓരോ വിശ്വാസിയും ക്രിസ്തുവിനു വേണ്ടി വിവാഹ നിശ്ചയം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഉൽപാപണം ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയാണ്

അവിടുന്ന് ദൂരെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ, പത്തു കന്യകമാർ “**എല്ലാവരും മയക്കം പിടിച്ചുറങ്ങി.**” ക്രിസ്തു തന്റെ സഭയ്ക്കു വേണ്ടി വാസസ്ഥലം (കൊട്ടാരങ്ങൾ) ഒരുക്കുന്ന ഈ സഭായുഗത്തിൽ, യിസ്രായേലിനാണ് “**മയക്കത്തിന്റെ ആത്മാവു**” പിടിപെട്ടിരിക്കുന്നത് (റോമ 11:8).

മണവാട്ടിയെ ചേർക്കാൻ മണവാളൻ വരുമ്പോൾ “**ഒരാൾ എടുക്കപ്പെടും മറ്റെയാൾ കൈവിടപ്പെടും.**” ആഗോള വ്യാപകമായി ആളുകൾ അപ്രത്യക്ഷരാകും, അത് **യിസ്രായേലിന് “യുഗാന്തം”** ആഗതമായി എന്ന അടയാളമായിരിക്കും.

ഉടൻ തന്നെ, 144,000 യഹൂദ പുരുഷന്മാർ പ്രതികരിച്ച്, രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാനാരംഭിക്കും. ഇവരാണ് യിസ്രായേലിന്റെ “**ആദ്യഫലം**” (വെളി 14:4). അവരിലൂടെ അനേക യഹൂദന്മാർ രക്ഷിക്കപ്പെടും, മൂന്നിലൊന്നു മരിച്ചുപോകും (സെഖ 13:9). എന്നാൽ ശേഷിപ്പു മുഴുവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും (റോമ 11:26). ഇത് റഷ്യയും ഇസ്ലാമികളും സംയുക്താക്രമണം നടത്തുമ്പോൾ സംഭവിക്കും (യെഹ 39:22). മഹോപദ്രവകാലത്ത് രക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന വിജാതീയർ യിസ്രായേലിനോടു ചേരുകയും “**യിസ്രായേലിലെ പരദേശികൾ**” ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

അതുകൊണ്ട് അന്തിമ വിളിക്കു ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ **യിസ്രായേലിനും ലോകത്തിനുമുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പാണ്** കന്യകമാരുടെ ഉപമ. മഹോപദ്രവകാലാന്ത്യത്തിൽ കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണസദ്യയിങ്കൽ “**വിവാഹവസ്ത്രമുള്ള**” (മത്താ 22:12) മഹോപദ്രകാല വിശുദ്ധന്മാർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ.

70-ാം “**ആഴ്ചവട്ടം**” 69-ന്റെ തുടർച്ചയാണെന്നും അത് ഭൂമിമേൽ **യിസ്രായേലിന്റെ സാക്ഷ്യ സമയമാണെന്നും** നാം ഓർത്തിരിക്കണം. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട വിജാതീയർ പഴയനിയമ കാലത്ത് യഹൂദരായിത്തീർന്നതുപോലെ മഹോപദ്രവകാലത്തു രക്ഷിക്കപ്പെട്ട വിജാതീകൾ മഹോപദ്രവകാല യഹൂദന്മാരായിത്തീരും. അതുകൊണ്ടാണ് ചെയ്തുകൊടുക്കുകൾ വേർതിരിക്കപ്പെടുന്ന തേജസ്സിന്റെ സിംഹാസന ന്യായവിധിയിൽ കർത്താവിന്റെ സഹോദരന്മാരായ യിസ്രായേലിനോട് അവർ എങ്ങനെ ഇടപെട്ടു എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങൾ ന്യായം വിധിക്കപ്പെടുന്നത്.

“**രാജാവ് അവരോട് “എന്റെ ഈ ഏറ്റവും ചെറിയ സഹോദരന്മാരിൽ (ജൂതർ) ഒരുത്തനു നിങ്ങൾ ചെയ്തേടത്തോളം എല്ലാം എനിക്കു ചെയ്തു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്യും**” (മത്താ 25:40).

മഹോപദ്രവകാലത്ത് അന്തിമ സംഘട്ടനം യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവവും മൃഗത്തിന്റെ (എതിർ ക്രിസ്തു) വിഗ്രഹങ്ങളുമായിട്ടായിരിക്കും. **തയ്യാറായിരിക്കുവാൻ യിസ്രായേലിനുള്ള സന്ദേശമാണ് ഒലിവുമല പ്രഭാഷണം.**

അദ്ധ്യായം 10 - ഉൽപ്രാപണം രക്ഷാശിരസ്ത്രമാണ്

“അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ദുർദ്ദിവസത്തിൽ എതിർപ്പാനും സകലവും സമാപിച്ചിട്ട് ഉറച്ചുനില്പാനും കഴിയേണ്ടതിന് ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വായുധ വർഗ്ഗം എടുത്തു കൊൾവിൻ... രക്ഷ എന്ന ശിരസ്ത്രവും ദൈവവചനമെന്ന ആത്മാവിന്റെ വാളും കൈക്കൊൾവിൻ” (എഫെ 6:13~18).

മനുഷ്യർ യുദ്ധപോരാട്ടങ്ങളിലേർപ്പെട്ടിരുന്നിടത്തോളം നിലനിന്നുപോന്ന ഒരു സൈനിക സംവിധാനമാണ് ശിരസ്ത്രം (helmet) എന്ന ചെറിയ ഉപകരണം. ഒരു ഗദയോ, അമ്പോ, വെടിയുണ്ടയോ ഒരു പടയാളിയുടെ ശിരസ്സിൽ പതിച്ചാൽ പിന്നെ പോരാടാൻ കഴിയാത്ത സ്ഥിതിയിലാകും. ശത്രുക്കളെ നിരീക്ഷിക്കുകയും അത്തരം സാഹചര്യം വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ആദ്യം പുറത്തു കാണുന്ന ശരീര ഭാഗം ശിരസ്സാണ്.

സാത്താനുമായുള്ള ആത്മിക പോരാട്ടത്തിൽ, വിശ്വാസികൾ “രക്ഷയുടെ ശിരസ്ത്രം എടുക്കുവാൻ” പരിശുദ്ധാത്മാവ് വിശ്വാസികളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല.

ശിരസ്ത്രം എന്ന യവന പദത്തിന് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ “തലയെ ചുറ്റുന്നത്” എന്നാണർത്ഥം. ശിരസ്ത്രം തലയെ എങ്ങനെ സംരക്ഷിക്കുന്നുവെന്നു കൃത്യമായി വർണ്ണിക്കുന്നതാണത്. അത് ആക്രമണത്തിൽ ശിരസ്സിനെ ചുറ്റി സംരക്ഷിക്കുന്ന ആയുധം അത്രേ.

നാം ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വ ആയുധ വർഗ്ഗം ധരിക്കേണം, എന്നാൽ ശിരസ്ത്രം ഒരു പ്രധാന ഭാഗം തന്നെ. ആത്മീയ പോരാട്ടത്തിൽ വിശ്വാസികൾക്ക് ദൈവം സംരക്ഷണം പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. “യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു നല്ല ഭടൻ” അഥവാ ഉത്തമ പടയാളിയായിരിക്കുകയെന്നത് ഓരോ വിശ്വാസിയുടെയും ആഗ്രഹമായിരിക്കണം (2 തിമൊ 2:3). എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വായുധ വർഗ്ഗം കൂടാതെ നമുക്ക് ശത്രുവിനെ നേരിടുവാനാവില്ല.

രക്ഷയുടെ ശിരസ്ത്രം എന്താണ്?

രക്ഷയുടെ ശിരസ്ത്രം പാപമോചനം പ്രാപിക്കുന്നതോ ആത്മാവിനാൽ വീണ്ടും ജനിക്കുന്നതോ ആണോ? ഒരിക്കലുമല്ല.

പൗലൊസ് എഫെസോസിലെ വിശ്വാസികളോട് രക്ഷയുടെ ശിരസ്ത്രം ധരിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അവർ മുമ്പു തന്നെ “ക്രിസ്തുവിൽ” ആയവരാണ് (എഫെ 1:1). അവർ നേരത്തെ തന്നെ “ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെ ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടവരാണ്” (എഫെ 2:5), മാത്രമല്ല “വാഗ്ദത്തത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ മൂദ്രയിട്ടവരുമാണ്” (എഫെ 1:14). ആകയാൽ രക്ഷയുടെ ശിരസ്ത്രം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതെന്താണ്?

ഉൽപ്രാപണം രക്ഷാശിരസ്ത്രമാണ്

പൗലൊസ് ഒന്നാം തെസ്സലോനിക്യ ലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

“നാമോ പകലിനുള്ളവരാകയാൽ വിശ്വാസവും സ്നേഹവും എന്ന കവചവും ശിരസ്ത്രമായി രക്ഷയുടെ പ്രത്യാശയും ധരിച്ചുകൊണ്ടു സുബോധമായിരിക്ക. ദൈവം നമ്മെ കോപത്തിനല്ല, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തു മൂലം രക്ഷ പ്രാപിപ്പാനത്രെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത്” (1 തെസ്സ 5:8,9).

ഈ പ്രബോധനത്തോടു ചേർന്ന് ദൈവം വിശ്വാസികളെ കർത്താവിന്റെ നാളിലെ ക്രോധത്തിനല്ല (മഹോപദ്രവകാലം) നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന പ്രസ്താവന നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് വാക്യത്തിൽ കോപത്തിന് “അല്ല” എന്നാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഇത് രക്ഷയുടെ ശിരസ്ത്രത്തെ തുടർന്നു വരുന്ന വാക്യവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. രക്ഷയുടെ ശിരസ്ത്രം ധരിക്കേണ്ടതിന്റെ കാരണം “നാം കോപത്തിനല്ല നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.” അതായത് മഹോപദ്രവത്തിലൂടെ കടന്നുപോകാനല്ല നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത്, അതുകൊണ്ട് ശിരസ്ത്രം ദുഷ്ടലോകത്തിന്മേൽ നിപതിക്കാൻ പോകുന്ന “ദൈവ ക്രോധത്തിനു മുഖേനയുള്ള ഉൽപ്രാപണത്തിന്റെ ഭാഗ്യകരമായ പ്രത്യാശ” മാത്രമായിരിക്കാനേ കഴിയൂ. നമ്മുടെ ചിന്തകളുടെയും വിവേചന ബുദ്ധിയുടെയും സംരക്ഷണം നാം താഴെപ്പറയുന്ന വാക്യത്തിൽ കാണുന്നു:

“നാം ഭാഗ്യകരമായ പ്രത്യാശയ്ക്കായിട്ടും മഹാദൈവവും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവുമായ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയ്ക്കായിട്ടും കാത്തിരിക്കുന്നു...” (തീത്തോ 2:13).

നമ്മുടെ ശിരസ്സ് സംരക്ഷിക്കാതെ യുദ്ധത്തിനു പോകുന്നതിന്റെ പരിണിത ഫലം തീർച്ചയായും ഗുരുതരമാണ്, കാരണം നമ്മുടെ എല്ലാ ചിന്തനങ്ങളും വിവേചനങ്ങളും അപകടത്തിലാകും.

ഒരു വിശ്വാസി, സഭ എടുക്കപ്പെടുന്നതിന്റെയും കർത്താവിനെ “ആകാശത്തിൽ” എതിരേല്ക്കുന്നതിന്റെയും പ്രതീക്ഷയിൽ ജീവിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ വിവിധ ദുരുപദേശങ്ങളിൽ വീഴാനുള്ള സാധ്യത തുറന്നിടുകയാണ്. കർത്താവിന്റെ മടങ്ങിവരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം മനസ്സിൽ വ്യക്തതയിൽ ലഭിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ഒരു വിശ്വാസിക്ക് ദൈവവചനത്തിലെ മറ്റ് ഉപദേശ സത്യങ്ങൾ അതതിന്റെ സ്ഥാനത്തും അർത്ഥത്തിലും ഗ്രഹിക്കാനാകൂ.

കുഴഞ്ഞ ചിന്തകൾ

ഉദാഹരണമായി സഹസ്രാബ്ദ നിഷേധികളുടെ കാര്യമെടുക്കുക, കർത്താവിന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത തന്നെ വിരളമെന്നു മാത്രമല്ല, അവർ വേദപുസ്തക പ്രവചന വിഷയം തന്നെ കീറാമുട്ടിയായി മാറ്റിക്കളയുകയാണ്. തിരുവെഴുത്തിൽ വ്യക്തമായി കാണുന്ന എല്ലാ പഠിപ്പിക്കലുകളും അങ്ങനെയുള്ള ആളിന് കുഴഞ്ഞതും വികൃതവുമായിത്തീരുകയാണ്.

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

ഒന്നാമത്, ക്രിസ്തു ഭൂമിയിൽ വാഴുമെന്നത് അവൻ നിഷേധിക്കുന്നു, ആ സ്ഥിതിക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിൽ ഒരു “പൊതുവായ പുനരുത്ഥാനമേ” ഉണ്ടാകാൻ പാടുള്ളൂ. 2000 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാരുടെ കാര്യം എന്താണ്? മഹോപദ്രവകാലത്തിനു മുമ്പ് പുറപ്പെടുന്നവരും സഭായുഗത്തിൽ “ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ച” വരുമായി കർത്താവിനെ എതിരേല്പാൻ മേഘങ്ങളിൽ എടുക്കപ്പെടുന്നവരുടെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് എന്തു പറയുന്നു (1 തെസ്സ 14:13-18)?

മുഗത്തിന്റെ മുദ്ര നിരസിച്ച് ജീവൻ വെച്ചുകൊടുത്തവരും ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെ ജീവിച്ച് ആയിരം ആണ്ട് വാഴുന്നവരുമായ മഹോപദ്രവകാല രക്തസാക്ഷികളുടെ കാര്യമോ? (വെളി 20:4). അല്ലെങ്കിൽ “മരിച്ചവരിൽ ശേഷിച്ചവർ” ആയിരമാണ്ടു കഴിയുവോളം ജീവിച്ചില്ലെന്നു പറയുന്നവരുടെ കാര്യമോ?

“രക്ഷയുടെ പ്രത്യാശ” ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ മനസ്സ് വക്ര ചിന്തകൾക്ക് വിധേയപ്പെടുകയും, ഒന്നും രണ്ടും പുനരുത്ഥാനങ്ങളെന്ന വലിയ ഉപദേശങ്ങൾ നിഷേധിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിൽ പൊതുവായ ഒരു പുനരുത്ഥാനം സാധ്യമല്ല, എന്നാൽ വിശ്വാസികളുടെ “ഭാഗ്യകരമായ പ്രത്യാശയെ” അതായത് മഹോപദ്രവകാലത്തിനു മുമ്പുള്ള സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണത്തെയും “മഹാദൈവവും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവുമായ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയും” നോക്കിപ്പാർക്കാത്ത ഒരാളെ സംബന്ധിച്ച് പൊതുവായ ഒരു പുനരുത്ഥാനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ക്രിസ്തു ആയിരമാണ്ട് ഭൂമിയിൽ വാഴുന്ന പ്രത്യാശയെ നിഷേധിക്കുമല്ലാതെ പോംവഴിയില്ല. മഹോപദ്രവകാലം കഴിഞ്ഞയുടൻ ക്രിസ്തു മടങ്ങി വരുമ്പോൾ (മത്താ 24:29) എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു യിർക്കുകയാണെങ്കിൽ, ക്രിസ്തുവിനു വാഴുവാൻ പിന്നെ ഭൂമിയിലാരും അവശേഷിക്കുകയില്ലല്ലോ!

അപ്പോൾ പിന്നെ യിസ്രായേലിനെ സംബന്ധിച്ച് തിരുവെഴുത്തു പറയുന്ന നിരവധി പ്രവചനങ്ങളുടെ കാര്യമോ? “രക്ഷയുടെ പ്രത്യാശയെ” സമുന്നത വിഷയമായി ചിന്തിക്കാതെ നിഷേധിക്കുന്നവർ എളുപ്പത്തിൽ, യിസ്രായേലിൻ ദൈവിക കാര്യപരിപാടിയിൽ ഒരു ഭാവിയില്ലെന്ന പുനഃസ്ഥാപന (replacement) ദൈവശാസ്ത്രത്തിന് വഴിപ്പെടും. അവരുടെ ധാരണ വികലമായ, അക്ഷരീക പ്രവചനങ്ങൾക്ക് “ആത്മിക” വ്യാഖ്യാനം തേടുവാനാരംഭിക്കുകയും ചെയ്യും. വൈവിധ്യമായ സങ്കല്പങ്ങളിൽ നിന്ന് വിചിത്ര സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഉരുവാകുകയും ചിന്തകൾക്കു പരിധിയില്ലാതാവുകയും ചെയ്യും. സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ സ്ഥാനത്ത് സാത്താനു പ്രവർത്തകരായ “വ്യാജാത്മാക്കളിലേക്ക്” അവരുടെ മനസ്സു തുറക്കുകയും ചെയ്യും (2 ദിന 18:21).

ദൈവിക കൈകാര്യ കാലഘട്ട നിഷേധം

“രക്ഷയുടെ പ്രത്യാശയായ” ശിരസ്ത്രം കൂടാതെ, ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്, ഒരു വിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ച് വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ദൈവിക കൈകാര്യ കാലഘട്ടപരമായ ഘടനയെ നിഷേധിക്കുന്നതിലേക്കു നയിക്കും. പഴയ ഉടമ്പടിയും പുതിയ ഉടമ്പടിയും തമ്മിലുള്ള കൃത്യമായ വേർതിരിവ് മങ്ങിപ്പോകും. യിസ്രായേലിനെയും വിജാതീയ ദേശങ്ങളെയും കുറിക്കുന്ന വേദഭാഗങ്ങൾ സഭയോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കും. പഴയ നിയമത്തിൽ അനുവദിച്ചിരുന്ന ഒരു പെരുമാറ്റരീതി അംഗീകാര യോഗ്യമായിക്കാണും. പുതിയ നിയമ സുവിശേഷ ശക്തിയെക്കുറിച്ച് ശരിയായ ഗ്രാഹ്യമില്ലാതെയാകും.

ലോകത്തിന്റെ ഭൂത, ഭാവി ചരിത്രം സംബന്ധിച്ച് സമ്പൂർണ്ണമായ തെറ്റിദ്ധാരണയായിരിക്കും അതിന്റെ ഫലം. യഹൂദൻ, വിജാതീയർ, ദൈവ സഭ ഇവ തമ്മിൽ കൂട്ടിക്കുഴയ്ക്കുകയോ, യഹൂദ വിരോധത്തിലേക്കു നീങ്ങുകയോ, തദ്വാരാ ദൈവിക ശാപം ശിരസ്സിൽ വരുത്തി വയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുവാൻ ഇടവരും.

യേശുവിന്റെ മുന്നറിയിപ്പുകൾ

കർത്താവായ യേശു തന്റെ വരവിനായി “കാത്തിരിക്കുന്നതിൽ” പരാജയപ്പെടുന്നതിനെതിരേ മുന്നറിയിപ്പുകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. “രക്ഷയുടെ പ്രത്യാശയായ” ശിരസ്ത്രം അണിയുവാൻ ഓരോ വിശ്വാസിയെയും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിന് തീർച്ചയായും ഇവ മാത്രം മതി.

വെളിപ്പാടു പുസ്തകം രണ്ടാം മൂന്നും അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന സഭാ ദൂതുകളുടെ പ്രവചനികമായ അർത്ഥത്തിൽ, സഭാചരിത്രത്തിലെ നവീകരണകാലത്തിനു സമാനമാണ് സർദ്ദീസ് സഭ. നവീകരണ ദൈവശാസ്ത്രം സഹസ്രാബ്ദ രഹിതമാണ്. ഹിപ്പോയിലെ അഗസ്റ്റിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം നവീകരണ കർത്താക്കൾ പിൻതുടരുകയും തിരുവെഴുത്തുകളെ ആത്മീയവൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രൈസ്തവ ഗോളത്തിലെ അടുത്തഘട്ടം, ഫിലദെൽഫിയ സഭാകാലമായ 1700 മുതൽ 1900 വരെ, എത്തിയപ്പോഴാണ് കർത്താവിന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശ ജ്വലിച്ചു പ്രകാശിക്കുവാനും വലിയ സുവിശേഷീകരണമുന്നേറ്റങ്ങൾ ലോകമെങ്ങും വ്യാപിക്കുവാനും തുടങ്ങിയത്.

സദ്ദീസിലെ സഭയോട് കർത്താവും പറഞ്ഞത്:

“നി ഉണരാതിരുന്നാൽ ഞാൻ കള്ളനെപ്പോലെ വരും; എതു നാഴികയ്ക്കു നിന്റെ മേൽ വരും എന്നു നി അറിയുകയും ഇല്ല” (വെളി 3:3).

എന്നാൽ ഫിലദെൽഫിയായിലെ സഭയോടു കർത്താവും പറഞ്ഞു:

“സഹിഷ്ണുതയെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ വചനം (യാക്കോ 5:7,8), നീ കാത്തുകൊണ്ടതിനാൽ ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന് ഭൂതലത്തിൽ എങ്ങും

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

വരുവാനുള്ള പരീക്ഷാകാലത്ത് ഞാനും നിന്നെ കാക്കും. ഞാൻ വേഗം വരുന്നു, നിന്റെ കിരീടം ആരും എടുക്കാതിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം നിനക്കുള്ളതു പിടിച്ചുകൊൾക” (വെളി 3:10,11).

1700 മുതൽ 1900 വരെയുള്ള രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളിലാണ്, സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണമെന്ന സത്യവും ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹസ്രാബ്ദപൂർവ്വ മടങ്ങിവരവും സഭയിൽ പുനസ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ലോകം കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽ വെച്ചേറ്റവും വലിയ സുവിശേഷീകരണ കാലഘട്ടമായി മാറുകയും ചെയ്തത്. ഏഷ്യാ, ആഫ്രിക്ക, സമുദ്ര ദ്വീപ സമൂഹങ്ങൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ വാതിലുകൾ തുറക്കുവാൻ ദൈവം ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തെ ഉയർത്തി. വിശ്വാസികൾ കർത്താവിന്റെ വരവിനായി ജാഗരരിക്കുകയും സഹിഷ്ണുതയോടെ കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ “ഈ എന്റെ സഹിഷ്ണുതയുടെ വചനം” പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടു. റോമൻ കത്തോലിക്കാ സമ്പ്രദായത്തിൽ നിന്ന് നവീകരണങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു. നിരവധി മാരാപ്പുകൾ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. വിശ്വാസികൾ “ഭാഗ്യകരമായ പ്രത്യാശയ്ക്കായിട്ടും, കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയ്ക്കായും” കാത്തിരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതോടെ ശിശുസ്നാനം, സഭയെ രാഷ്ട്രം നിയന്ത്രിക്കുന്നത്, പൗരോഹിത്യ വസ്ത്രം, പൊതുപുനരുത്ഥാനം, സഹസ്രാബ്ദമില്ലെന്ന ഉപദേശം ഇത്യാദികാര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.

നവീകരണ ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ ശേഷിപ്പുകൾ ഇന്നും തുടരുന്നു. സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം വരെ അതു തുടരുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്തുവിന്റെ കാന്ത, ഭൂമിയിലെ വിശ്വസ്ത സേവനത്തിനു പ്രതിഫലം പ്രാപിക്കുവാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യായാസനത്തിങ്കലേക്ക് എടുക്കപ്പെടുമ്പോൾ ആ സഭകളിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ രക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവരുള്ളവർ അതിശയം കുറുകയും പ്രതിഫലം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

സഹസ്രാബ്ദം നിഷേധിക്കുന്നവർ പഠിപ്പിക്കുന്നത്, വിശ്വാസികൾ വലിയ വെള്ള സിംഹാസനത്തിന് മുമ്പാകെ നിൽക്കുമെന്നാണ്. അവിടെ കർത്താവിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്ന്,

“ആകാശവും ഭൂമിയും ഓടിപ്പോയി, അവയെ പിന്നെ കണ്ടില്ല.” (വെളി 20:11).

ഒരു കുറ്റവിചാരണ കോടതിയിലെ ന്യായാധിപനെന്ന നിലയിലാണ് വലിയ വെള്ള സിംഹാസന ന്യായവിധിയിൽ കർത്താവ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്, അവിടുത്തെ മുമ്പാകെ പ്രത്യക്ഷരാകുന്ന സകലരെയും അവിടുന്ന് അഗ്നിപ്പൊയ്കയിൽ തള്ളിയിടും. ഈ ന്യായാസനത്തിങ്കൽ രക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവർ അവരുടെ പാപങ്ങൾക്കു കണക്കുപറയും. പക്ഷേ, വിശ്വാസികളുടെ പാപങ്ങൾ യേശു നമ്മുടെ പാപങ്ങളുടെ ദൈവക്രോധം ഏറ്റെടുത്തപ്പോൾ, നേരത്തെ തന്നെ വിധിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു.

ഒളിംപിക് മത്സരങ്ങളിൽ ന്യായാധിപൻ സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, താമ്രപതക്കങ്ങൾ സമ്മാനിക്കുന്നതു പോലെ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യായാസനമായ “ബീമാ”യിൽ,

ഉൽപ്രാപണം രക്ഷാശിരസ്ത്രമാണ്

വിശ്വസ്ത സേവനത്തിന് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്ന ന്യായാധിപനായി ക്രിസ്തു പ്രത്യക്ഷനാകും. “മരം, പൂല്ല്, വൈക്കോൽ” എന്നിവയാലുള്ള വേലകൾ അയോഗ്യമാകും. എന്നാൽ, ക്രിസ്തുവിന് വിലയുള്ള “സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, വിലയേറിയ കല്ല്” എന്നീ ഏതും (1 കൊരി 3:8-15) നിലനില്ക്കും. അതുകൊണ്ട് നാം ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെ അവിടുത്തെ തേജസ്സിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ വരുമ്പോൾ “വിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളായ നീതി” (കളാൽ) യാൽ അലങ്കരിക്കപ്പെടും (വെളി 19:8). അന്നാളിൽ ക്രിസ്തു തന്റെ “വിശുദ്ധന്മാരിൽ മഹിമപ്പെടുകയും തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽ അതിശയവിഷയമാകുകയും ചെയ്യും” (2 തെസ്സ 1:10).

മഹോപദ്രവകാലം ഭൂമിയിൽ ആഞ്ഞടിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ കാന്ത, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രതിഫലങ്ങൾ അണിയുകയായിരിക്കും. അപ്രകാരം മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ ഏഴു വർഷങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗീയ മണവാളന്റെ മഹത്വത്തിനും പുകഴ്ചയ്ക്കുമായി പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതിന് “അവൾ തന്നെത്താൻ ഒരുക്കപ്പെടും” (വെളി 19:7).

മഹാകഷ്ടത്തിൽ “രക്ഷയുടെ ശിരസ്ത്രം” ഒരു ആശ്വാസകരമായ പ്രത്യാശ കൂടെയായിരിക്കും. വീണ്ടും വീണ്ടും പുതിയനിയമം മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നത്, ഈ യുഗാന്ത്യം വിശ്വാസത്യാഗം, പൈശാചിക പ്രവർത്തനം, ഭയങ്കര കലാപം, കാമാസക്തി എന്നിവ സംഭവിക്കുമെന്നാണ്. കർത്താവിന്റെ നാളിനു മുമ്പു നടക്കേണ്ട ഉൽപ്രാപണ പ്രത്യാശ കൂടാതെ വിശ്വാസി ഭയത്തിലും നിരാശയിലുമായിപ്പോകും.

ഭൂമിയിൽ സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാൽ മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയം കലങ്ങുമെന്ന് യേശു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ രക്ഷയുടെ ശിരസ്ത്രം എന്ന സംരക്ഷണം മൂലം വിശ്വാസികൾ കലാപങ്ങളെ അവരുടെ പുറപ്പാടിന്റെ നാളാണ് എന്നതിന്റെ അടയാളമായി കണ്ട് ഭയത്തിന്റെ ചിന്ത അകറ്റുവാൻ സാധിക്കും. “നാൾ സമീപിക്കുന്നുവെന്നു കാണുന്നോറും” വിശുദ്ധന്മാർ തമ്മിലുള്ള കൂടിവരവുകളെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ജാഗ്രതയായിരിപ്പാൻ അവരുടെ ഉള്ളങ്ങളെ ഉണർത്താനും ഇതു സഹായിക്കും (എബ്രാ 10:25).

പുരാതനകാലത്ത് ശിരസ്ത്രമില്ലാതെ പോരാട്ടത്തിനു പോകുന്ന പടയാളി ഭീരുവാകുകയും സ്വയം സുരക്ഷയെക്കുറിച്ച് ഭയമുള്ളവനായി എതിർക്കാനാവാതെ പരാജിതനാകുകയും ചെയ്യും. ശത്രു ഏതു നിമിഷവും ആക്രമിച്ചു വീഴ്ത്താമെന്ന ഭീതിയിലായിരിക്കും അയാൾ. വിശ്വാസിക്കുള്ള ആയുധ വർഗ്ഗത്തിൽ ശിരസ്ത്രം മനസ്സിനെ (ദൈവവചനം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനെ) സംരക്ഷിക്കുകയും ദൈവവചനമായ ആത്മാവിന്റെ വാൾ ഫലകരമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് പ്രാപ്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.

ആകയാൽ നമുക്ക് “രക്ഷയുടെ പ്രത്യാശയായ ശിരസ്ത്രം ധരിക്കാം” (1 തെസ്സ 5:8).

അദ്ധ്യായം 11 - ഉൽപ്രാപണത്തെക്കുറിച്ച് തെറ്റായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ

അന്ത്യനാളുകളിൽ ഉൽപ്രാപണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വേദപുസ്തകോപദേശത്തെ കുഴച്ചുമറിച്ച് ദൈവമക്കളുടെ ആത്മയൊര്യം കെടുത്തിക്കളയുവാൻ സാത്താൻ ശ്രമിക്കുമെന്നത് പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്.

ഉൽപ്രാപണവും മഹോപദ്രവകാലവും തമ്മിൽ ഒരു വീടവ്?

ചിലർ പഠിപ്പിക്കുന്നത്, ഉൽപ്രാപണത്തിനും മഹോപദ്രവത്തിനും മദ്ധ്യേ ഒരു ഇടവേളയുണ്ടെന്നാണ്, എന്നാൽ ഇതിനു പൂർണ്ണമായും തിരുവെഴുത്തിന്റെ പിന്തുണയില്ല. എന്തുകൊണ്ട് അവർ ഇതു പഠിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമാണ്. പ്രവചന സംഭവങ്ങൾ നടക്കാൻ കൂടുതൽ സമയം വേണ്ടി വരുമെന്ന് അവർ കരുതുന്നുണ്ടാകാം. അല്ലാത്തപക്ഷം ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനു കാരണമൊന്നുമില്ല, എന്നാൽ നാം യുഗാന്ത്യത്തോട് അടുക്കുന്നോറും സംഭവങ്ങൾ വേഗത്തിലാണ് അരങ്ങേറുന്നത്. ആഗോളവ്യതിയാനങ്ങൾ ഒറ്റ രാത്രി കൊണ്ടു സംഭവിക്കാം.

റഷ്യൻ/ഇസ്ലാമിക ആക്രമണം മഹോപദ്രവകാലത്തിനു മുമ്പോ?

ചില വേദ അദ്ധ്യാപകർ യിസ്രായേലിനെതിരായ ഇസ്ലാമിക ആക്രമണം ഉൽപ്രാപണത്തിനു മുമ്പ് ആണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. ദേശം ആക്രമിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മുഴുയിസ്രായേലുടനീളം കർത്താവിങ്കലേക്കു തിരിയുമെന്നതിനാൽ ഇത് അപ്രകാരമായിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. നാം വായിക്കുന്നത്:

“അങ്ങനെ അന്നു മുതൽ മേലാൽ ഞാൻ തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ എന്ന് യിസ്രായേൽ ഗൃഹം അറിയും. യിസ്രായേൽ ഗൃഹം തങ്ങളുടെ അകൃത്യം നിമിത്തം പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകേണ്ടി വന്നു എന്നും അവർ എന്നോടു ദ്രോഹം ചെയ്തതുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ മുഖം അവർക്കു മറച്ചു എന്നും ജാതികൾ അറിയും” (യെരെ 39:22,23).

“യിസ്രായേൽ മുഴുവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും മുമ്പ് ജാതികളുടെ പൂർണ്ണ സാഖ്യ ചേർന്നു വരണം” എന്നു പൗലൊസ് വ്യക്തമാക്കുന്നു (റോമ 11:25,26), അതുകൊണ്ട് റഷ്യയുടെ ആക്രമണം സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണത്തിനു ശേഷം മാത്രമേ സംഭവിക്കൂ.

ഉൽപ്രാപണം മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിലോ?

പുനഃസ്ഥാപന ദൈവശാസ്ത്രം സ്വീകരിക്കുകയും അന്ത്യനാളുകളിലെ ദൈവിക പദ്ധതിയിൽ നിന്ന് യിസ്രായേലിനെ സമ്പൂർണ്ണമായി നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്തവർ, ക്രിസ്തു മടങ്ങി വരുമ്പോൾ സഭ മാത്രമേ ഭൂമിയിലുണ്ടാവുകയുള്ളൂ, അതുകൊണ്ട് പൊതുവായ ഒരു പുനരുത്ഥാനത്തിൽ മരിച്ചവരും ജീവനോടിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാരും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുമെന്നു പഠി

ഉൽപ്രാപണത്തെക്കുറിച്ച് തെറ്റായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ

പ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഉൽപ്രാപണം അവരെ സംബന്ധിച്ച് മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിലാണ്. യിരെമ്യാവ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു:

“യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു, പകലിനോടും രാത്രിയോടും ഉള്ള എന്റെ നിയമം നിലനിൽക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഞാൻ ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും വ്യവസ്ഥ നിയമിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഞാൻ യാക്കോബിന്റെ സന്തതിയെ... തള്ളിക്കളയും. അവരുടെ പ്രവാസികളെ ഞാൻ മടക്കിവരുത്തുകയും അവർക്കു കരുണ കാണിക്കുകയും ചെയ്യും” (യിര 33:25,26).

മഹോപദ്രവകാലത്ത് സഭയല്ല യിസ്രായേലാണ് പ്രമുഖ ഭാഗത്തു കാണുന്നത്. ക്രിസ്തു ഭൂമിയിൽ മടങ്ങി വരുമ്പോൾ യിസ്രായേൽ അവങ്കലേക്കു നോക്കും. **“അവർ കുത്തിയവങ്കലേക്കു നോക്കും”** (സെഖ 12:10; വെളി 1:7).

അടുത്ത കാലത്ത്, ഉൽപ്രാപണം സംബന്ധിച്ച് കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന സിദ്ധാന്തമാണ് ക്രോധത്തിനുമുമ്പുള്ള ഉൽപ്രാപണം. അത് പഠിപ്പിക്കുന്നത്, മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം മനുഷ്യന്റെ കോപമാണ്. ദൈവക്രോധം മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗത്താണ് എന്നത്രേ. ആകയാൽ **“ദൈവം നമ്മെ കേപത്തിനല്ല നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത്”** എന്നു പൗലോസ് എഴുതുമ്പോൾ മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയിൽ നിന്നു നാം വിടുവിക്കപ്പെടുമെന്നു മാത്രമാണതിന്റെ അർത്ഥം.

ഈ വീക്ഷണം മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നവർ, മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ കാലക്രമം ദയനീയമായി വിസ്തരിക്കുകയും, തിരുവെഴുത്തിന്റെ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനയെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

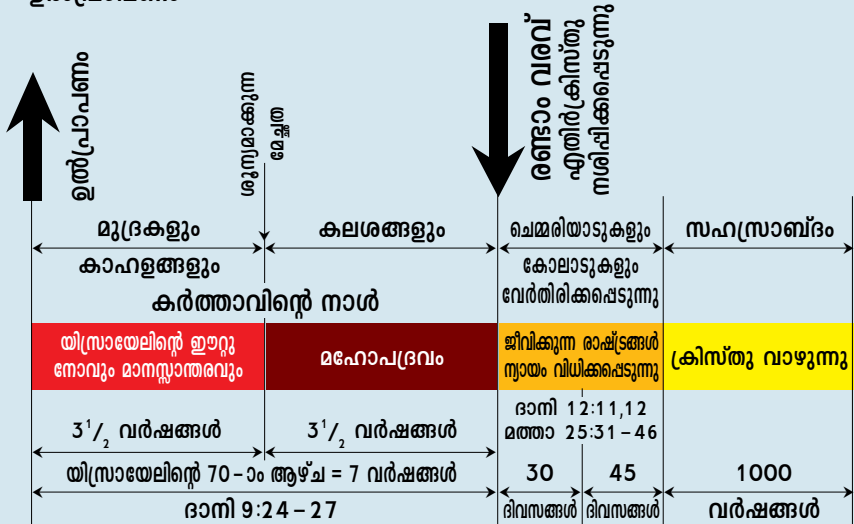
റഷ്യൻ/ഇസ്ലാമിക ആക്രമണം ഉൽപ്രാപണത്തിനു ശേഷം സംഭവിക്കേണ്ടതും യിസ്രായേലിനെ അനുതാപത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. ഈ ഭയാനക അഗ്നിച്ചൂളയിൽ ദേശത്തിന്റെ മൂന്നിൽ രണ്ട് ഭാഗം നശിക്കും (സെഖ 13:9).

മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ പകുതിയെത്തുമ്പോഴേക്കും യിസ്രായേൽ ഒരു രക്ഷിത ദേശമാകുമെന്നു നമുക്കറിയാം, കാരണം **“അവളുടെ സന്തതിയിലെ ശേഷിപ്പ്”** ദൈവകല്പനയും **“യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷ്യവും അനുസരിക്കും”** (വെളി 12:17). അതുകൊണ്ട് റഷ്യയുടെ ആക്രമണം മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ ആദ്യ പകുതിയിലാണ് നാം കാണേണ്ടത്. ആ സന്ദർഭത്തിൽ, ആക്രമണകാരികളെ നശിപ്പിക്കുന്നത് യിസ്രായേലല്ല, **ദൈവം തന്നെയാണെന്ന്** യെഹെസ്കേൽ പ്രത്യേകം സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. നാം വായിക്കുന്നത്:

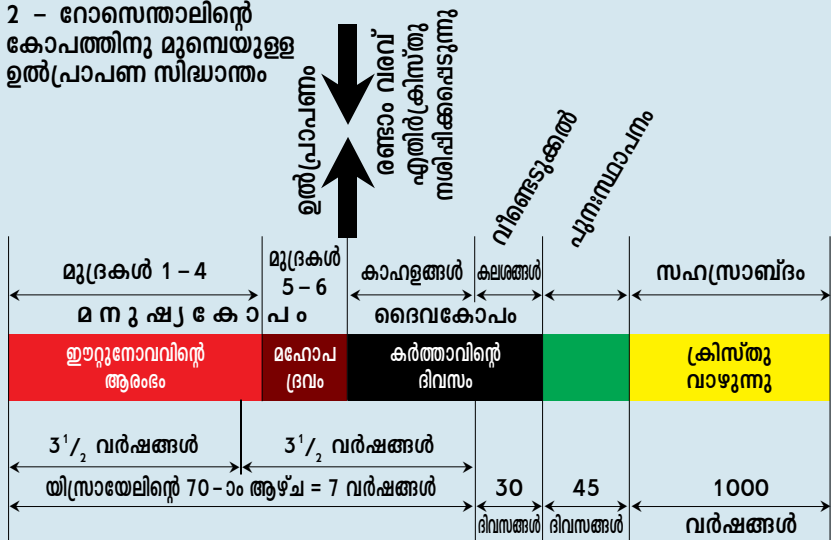
“യിസ്രായേൽ ദേശത്തിനു വിരോധമായി ഗോൾ വരുന്ന അന്നാളിൽ എന്റെ ക്രോധം എന്റെ മുകളിൽ ഉജ്ജ്വലിക്കും എന്നു യഹോവയായ കർത്താ

സയ്യൂടെ ഉൽപ്രാപണം

1 - ബൈബിളിലെ
മഹോപദ്രവ - പൂർവ്വ
ഉൽപ്രാപണം

2 - റോസെന്താലിന്റെ
കോപത്തിനു മുമ്പെയുള്ള
ഉൽപ്രാപണ സിദ്ധാന്തം

ഉൽപാപണത്തെക്കുറിച്ച് തെറ്റായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ

വിന്റെ അരുളപ്പാട്, അന്നാളിൽ നിശ്ചയമായിട്ട് യിസ്രായേൽ ദേശത്ത് ഒരു വലിയ ഭൂകമ്പം ഉണ്ടാകും എന്ന് ഞാൻ എന്റെ തീക്ഷ്ണതയിലും കോപാഗ്നിയിലും അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഭൂതലത്തിലെ സകല മനുഷ്യരും എന്റെ സന്നിധിയിൽ വിറയ്ക്കും, മലകൾ ഇടിഞ്ഞുപോകും ഞാൻ എന്റെ സകല പർവ്വതങ്ങളോടും അവന്റെ നേരെ വാളെടുപ്പാൻ കല്പിക്കും എന്ന് യഹോവ വയറായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാട്. ഓരോരുത്തന്റെ വാൾ അവനവന്റെ സഹോദരനു വിരോധമായിരിക്കും” (യെരെ 38:18-22).

ഇത് ഒരു ആഗോള ഭൂകമ്പത്തിലേക്കു നയിക്കും, സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോകുകയും വലിയ കല്ലുമഴ (hailstones) പതിക്കുകയും ചെയ്യും. വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിലെ ആറാം മുദ്രാന്ത്യായവിധിയോട് യോജിക്കുന്ന നിലയിലാണിത് (വെളി 6:12-17). ഭൂമിയിലെ മഹത്തുക്കൾ പാറകളിലൊളിച്ചുകൊണ്ട് “ഞങ്ങളുടെ മേൽ വീഴുവിൻ കുഞ്ഞാടിന്റെ കോപം വന്നുവല്ലോ” എന്നു നിലവിലിക്കും. മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ ആദ്യ പകുതിയിൽ ദൈവക്രോധമില്ലെന്നു പറയുന്നത് യുക്തിഹീനമാണ്.

ഏഴു വർഷത്തിന്റെ ആദ്യപകുതിയിൽ റഷ്യൻ/ഇസ്ലാമിക സൈന്യത്തിന്മേൽ ദൈവക്രോധം ചൊരിയപ്പെടുകയും, രണ്ടാം പകുതിയിൽ എതിർ ക്രിസ്തുവിന്റെ (മൃഗം) മേലും അവന്റെ സൈന്യത്തിന്മേലും ദൈവക്രോധം പകരുകയും ചെയ്യും. ആദ്യഭാഗത്ത് യിസ്രായേൽ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു തിരിയുകയും, രണ്ടാം പകുതിയിൽ മൃഗത്തിൽ നിന്നു വിടുവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. രണ്ടു സന്ദർഭങ്ങളിലും ആഗോള വ്യാപകമായി ഭൂകമ്പങ്ങളും ആലിപ്പഴ വർഷവും ഉണ്ടാകും (ഉൽക്കാ പതനം). രണ്ടിടത്തും ദൈവം തന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെ സഹായത്തിനായി ഇറങ്ങിവരും (വെളി 6:12,13; മത്താ 24:29).

യോശുവയുടെ കാലത്ത് ദൈവം ആലിപ്പഴം ശത്രുക്കളുടെ മേൽ വർഷിപ്പിക്കുകയും സൂര്യ ചന്ദ്രന്മാരെ “ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ” നിശ്ചലമാക്കി നിർത്തുകയും ചെയ്തതുപോലെ (യോശു 10:11-14), ദൈവം യിസ്രായേലിനു വേണ്ടി അന്ത്യനാളുകളിൽ ഇടപെടും.

മഹോപദ്രവകാലത്ത് യഹോവ യിസ്രായേലിനു വേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യും (സെഖ 14:3; 12:9). രണ്ടു അവസരങ്ങളിലും ദൈവകോപം വെളിപ്പെടുകയായിരിക്കും. സഭ അതു ദർശിക്കുവാൻ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. വെളിപ്പാടു പുസ്തകം 6 മുതൽ 18 വരെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങൾ വായിച്ചാൽ മഹോപദ്രവകാല വർണ്ണന ഗ്രഹിക്കാം. സഭ ഭൂമിയിലായിരിക്കുമെന്ന ഒരു സൂചന പോലും അവിടെ നിന്നു ലഭിക്കുകയുമില്ല. യഹൂദന്മാർ, ദൈവാലയം, യെരൂശലേം, യിസ്രായേൽ എന്നീ പ്രയോഗങ്ങൾ 7,11,12,14 എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു.

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

ഉൽപ്രാപണം കഴിഞ്ഞാലുടൻ യിസ്രായേലാണു കേന്ദ്രംഗത്ത് കാണുന്നത്, രണ്ട് യഹൂദ സാക്ഷികൾ 1260 ദിവസം യെരൂശലേമിൽ സാക്ഷ്യം നൽകുകയും, മഹോപദ്രവകാല മദ്ധ്യത്തിൽ രക്തസാക്ഷികളായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. സഭ മാറ്റപ്പെട്ടാൽ 144,000 യഹൂദന്മാർ രക്ഷിക്കപ്പെടും. മഹോപദ്രവകാല മദ്ധ്യത്തിങ്കൽ അവരെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സിംഹാസന മുമ്പാകെ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ യഹൂദന്മാർ മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ ആദ്യപകുതിയിൽ “രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം സകല ജാതികൾക്കും സാക്ഷ്യത്തിനായി ഭൂലോകമെങ്ങും പ്രസംഗിക്കും, അപ്പോൾ അവസാനം വരും” (മത്താ 24:14). അവർ ദൈവത്തിന് (യിസ്രായേലിൽ നിന്ന്) ആദ്യഫലമായിരിക്കും (വെളി 14:4). മത്താ 10:23-ൽ യേശു സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ അവരുടെ സാക്ഷ്യം ഹൃസ്വമായിരിക്കും.

“മനുഷ്യപുത്രൻ വരുവോളം നിങ്ങൾ യിസ്രായേൽ പട്ടണങ്ങളെ സഞ്ചരിച്ചു തീരുകയില്ല” (മത്താ 10:23).

ദൈവക്രോധത്തിനു മുമ്പെയുള്ള ഉൽപ്രാപണസിദ്ധാന്തം, അടിസ്ഥാനപരമായി അന്ത്യകാലസംഭവക്രമം പുനഃക്രമീകരിക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമമാണ്. എന്നാൽ അതിന്റെ വക്താക്കൾ മഹോപദ്രവകാലസംഭവങ്ങളുടെ ക്രമം സംബന്ധിച്ച് ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെന്നാണു വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. പരിഷ്കരിച്ച വിധത്തിൽ ദൈവകോപത്തിനു മുമ്പെ ഉൽപ്രാപണം എന്ന പല സിദ്ധാന്തങ്ങളും പിന്നീട് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 1992-ൽ മാർവിൻ റോസൻതാൽ, പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതോടെ ആരംഭം കുറിക്കുകയും അടുത്തയിടെ കെന്റ് ഹോവിൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകം നികുതി വഞ്ചന കുറ്റത്തിന് അമേരിക്കയിൽ തടവിലായിരിക്കവേ രചിച്ച്, പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

“അവന്റെ കോപദിവസം വന്നുവല്ലോ” എന്ന് മനുഷ്യർ നിലവിലിരിക്കുമെന്ന് യോഹന്നാൻ എഴുതിയിരിക്കുമ്പോൾ, ക്രോധപൂർവ്വ സിദ്ധാന്തക്കാർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്, ഒരേണ്ണം വരാൻ പോകുന്നുവല്ലോ” എന്നാണ്. യവന മൂലപദം ഭൂതകാലബന്ധമുള്ള ക്രിയയാണ്. ഇംഗ്ലീഷിൽ കേവല ഭൂതകാല പ്രയോഗമാണ്. “വന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നല്ലോ” എന്നാണ് ശരിയായി പരിഭാഷപ്പെടുത്താവുന്നത്. മുദ്രന്യായവിധികൾ ദൈവക്രോധമാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്ന് സഭ ദിവ്യ നിയോഗത്താൽ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

അദ്ധ്യായം 12 - നിങ്ങൾ ഉൽപ്രാപണത്തിന് ഒരുങ്ങിയിട്ടുണ്ടോ?

മഹോപദ്രവകാലത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പ് ഉൽപ്രാപണം നടക്കും, പെട്ടെന്ന് ലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം രഹസ്യത്തിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെ മാത്രം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് സംഭവിക്കും.

ദൈവവചനം പറയുന്നത്:

“നാം എല്ലാവരും നിദ്ര (മരണം) കൊള്ളുകയില്ല, പെട്ടെന്നു കണ്ണിമെക്കുന്നിടയിൽ നാം എല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെടും, കാഹളം ധ്വനിക്കും, മരിച്ചവർ അക്ഷയരായി ഉയിർക്കുകയും നാം രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യും” (1 കൊരി 15:51-53).

വിശ്വാസികൾ പെട്ടെന്ന് അപ്രത്യക്ഷരാകും എന്ന് യേശു പറഞ്ഞു “ഒരാൾ എടുക്കപ്പെടും മറ്റവൻ കൈവിടപ്പെടും” (മത്താ 24:40-41; ലൂക്കൊ 17:34-36). ചോദ്യം ഇതാണ്, താങ്കൾ എടുക്കപ്പെടുമോ? അതോ മഹോപദ്രവകാലത്തിലേക്കു കൈവിടപ്പെടുമോ?

ഓരോ വ്യക്തിക്കും ദൈവം രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ അവസരം നൽകുന്നു. മുഴു ലോകത്തിന്റെയും പാപത്തിനു വേണ്ടി ക്രിസ്തു മരിച്ചു. “ഇപ്പോഴാകുന്നു രക്ഷാദിവസം, ഇപ്പോഴാകുന്നു സുപ്രസാദകാലം.” ആരെങ്കിലും ഉൽപ്രാപണത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുമെങ്കിൽ നിത്യജീവന്റെ സൗജന്യ ദാനം അവർ സ്വീകരിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഉൽപ്രാപണത്തിനായി ഒരുങ്ങാൻ ഒറ്റമാർഗ്ഗമേയുള്ളൂ, പാപത്തെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞ് യേശുക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് തിരിയുക. നമ്മുടെ പാപത്തിന്റെ കുറ്റം മുഴുവൻ വഹിച്ചുകൊണ്ട് പകരം മരിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് ഒന്നാം പ്രാവശ്യം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി വന്നു. പാപപരിഹാരം വരുത്തുവാൻ അവിടുത്തെ വിലയേറിയ രക്തം ചിന്തി, “കർത്താവേ രക്ഷിക്കണമേ” എന്നു വിളിച്ചുപേക്ഷിച്ചാൽ ദൈവം തന്റെ വാക്കുപാലിക്കും.

രക്ഷ കേവലം നവീകരണമല്ല. ഒരു പാപി പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ കർത്താവിനെ അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള സൗജന്യ ദാനം ആണ് രക്ഷ. ദൈവം നമ്മെ രക്ഷിക്കുമ്പോൾ നമ്മെ പരിപാലിക്കുമെന്നും വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു. നിത്യജീവൻ എന്നേക്കുമുള്ളതാണ്, “പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമത്രേ, ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരമോ ക്രിസ്തു യേശുവിൽ നിത്യജീവൻ തന്നെ” (റോമ 6:23). ബൈബിൾ പറയുന്നു:

“തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്, ദൈവം അവനെ നൽകുവാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിലേക്ക് അയച്ചത് ലോകത്തെ വിധിപ്പാനല്ല, ലോകം അവനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിനത്രേ” (യോഹ 3:16-17). “എന്റെ

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം

അടുക്കൽ വരുന്നവനെ ഞാൻ ഒരു നാളും തള്ളിക്കളയയില്ല” എന്ന് യേശു പറഞ്ഞു (യോഹ 6:37).

“കൃപയാലല്ലോ നിങ്ങൾ വിശ്വാസം മൂലം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, അതിനും നിങ്ങൾ കാരണമല്ല; ദൈവത്തിന്റെ ദാനമത്രേ ആകുന്നു; ആരും പ്രശംസിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രവൃത്തികളും കാരണമല്ല നാം അവന്റെ കൈപ്പണിയായി സൽപ്രവൃത്തി കൾക്കായിട്ടു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ സൂഷ്മിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു” (എഫെ 2:8-10).

പ്രിയ സ്നേഹിതാ, ഈ നിമിഷം നിങ്ങൾക്കു രക്ഷിക്കപ്പെടാം. കർത്താവിന്റെ നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിച്ച്, താങ്കൾ ഒരു പാപിയാണെന്ന് എന്തുകൊണ്ട് സമ്മതിച്ചുകൂടാ? നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യേശുവിനെ മരിക്കുവാൻ അയച്ചതിന് ദൈവത്തിന് നന്ദി പറയുക: ദൈവമേ അവിടുത്തെ കൃപയാൽ എന്നെ രക്ഷിക്കണമേയെന്ന് പറയുക. ദൈവവാഗ്ദത്തങ്ങൾ വായിച്ച് നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചതിനു നന്ദി കരേറ്റുക. അങ്ങനെ നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിനായി ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ദിനംതോറും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ബൈബിൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ കർത്താവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു മറ്റുള്ളവരോടു പറയുക. വേദപുസ്തക വിശ്വാസികളായ മറ്റുള്ളവരുമായി കൂട്ടായ്മ ആചരിക്കുക, ദൈവം നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തും. ഉൽപ്രാപണം സംഭവിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നേക്കും കർത്താവിനോടു കൂടെ ആയിരിക്കേണ്ടതിന് എടുക്കപ്പെടും.

പ്രത്യാശാദൂതൻ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

വരിസംഖ്യ അടയ്ക്കുന്നവർക്ക് മാസിക ക്രമമായി ലഭിക്കുന്നതാണ്.

നിത്യത മുതൽ നിത്യത വരെ

70 വർണ്ണ പട്ടികപ്പടങ്ങളും
ബൈബിൾ ചരിത്രരൂപടങ്ങളും
പ്രവചനങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ട പുസ്തകം
പ്രത്യാശദീപത്തിൽനിന്നും സൗജന്യമായി
ലഭിക്കുന്നതാണ്

മറ്റു സൗജന്യ ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകങ്ങൾ

- ശവക്കുഴിക്ക് അപ്പുറം
മരണത്തിനും പുനരുത്ഥാനത്തിനും ശേഷമുള്ള ജീവിതം
(68 പുറങ്ങൾ)
- 1,2 തെസ്സലോനികർ - പഠന കുറിപ്പുകൾ
(78 പുറങ്ങൾ)
- ദാനിയേലിന്റെ വലിയ ചിത്രം
ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം ലളിതമായി
(64 പുറങ്ങൾ)
- സഭാചരിത്രത്തിന്റെ വലിയ ചിത്രം
ഏഴു സഭകൾക്കുള്ള ഏഴു ലേഖനങ്ങൾ
(38 പുറങ്ങൾ)
- ഭാഷാവരമോ നിന്നുപോകും
ആദിമ സഭാപിതാക്കൾ പറയുന്നത്
(60 പുറങ്ങൾ)
- റഷ്യയും ഇസ്ലാമും പ്രവചനത്തിൽ
യിസ്രായേലിനെ ആക്രമിക്കുന്നത് മുന്നറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.
(64 പുറങ്ങൾ)
- അമേരിക്കയും ബ്രട്ടണും
തർശിസ് വ്യാപാരികൾ യിസ്രായേലിനെ
തിരച്ചറിയുവാൻ സഹായിക്കുന്നു.
(64 പുറങ്ങൾ)
- വിവിധതരം സുവിശേഷ ലഘുലേഖകൾ
മറ്റുള്ളവർ ശ്രവിക്കേണ്ടതിനും, രക്ഷാമാർഗ്ഗം
വ്യക്തമാക്കുവാനും സഹായിക്കുന്നു.

പ്രതികൾ ആവശ്യപ്പെടുക

Herald of Hope

P.O. Box 4216 Marayong, NSW 2148 Australia
E-mail: editor@heraldofhope.org.au
Webpage: www.heraldofhope.org.au

ബൈബിൾ പ്രവചനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങൾ

230 പുറങ്ങളിൽ തെറ്റില്ലാത്ത ബൈബിൾ വിശദീകരണം.
അടിസ്ഥാനം ശരിയാകുമ്പോൾ ബാക്കിയെല്ലാം
നേരെയൊക്കും.

മിക്ക പുസ്തകങ്ങളും വെബ്സൈറ്റിൽ നിന്നും ഡൗൺലോഡ് ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

www.heraldofhope.org.au

സുപ്രധാന ബൈബിൾ പ്രവചനങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള പഠന പരമ്പര

1. വെളിപ്പാട് 2. ഉൽപ്രാപണം
3. ഏഴ് ദൈവിക കൈകാര്യങ്ങൾ
4. യിസ്രായേലിന്റെ ഉടമ്പടിയും രാജ്യവും
5. വിജാതീയരുടെ കാലം
6. റഷ്യയും ഇസ്ലാമും
7. ബ്രിട്ടണും അമേരിക്കയും

